

జోహార్ చిత్తబ్రత మజుందార్

కార్మికలోకం

మార్చి 2007

మాసపత్రిక

వెల: రూ.5

జయప్రదమైన కె.వి.పి.ఎస్. ఉద్యమం

సామాన్యులకు ఎండమావి ధనికులకు ఉటబావి

ఏప్రిల్ 2007

మార్చి 22 చలో ఆసెంజ్లకి సిద్ధంకండి !

జోహార్ కాచిత్తబ్రత మజుందార్

జననం : 14-08-1935

మరణం : 20-02-2007

మార్క్సిస్టు పార్టీ పొలిట్ బ్యూరో సభ్యుడు, సెంటర్ ఆఫ్ ట్రేడ్ యూనియన్ (సిఐటియు) ప్రధాన కార్యదర్శి 'చిత్తబ్రత మజుందార్' ఇకలేరు. శ్వాసకోశవ్యాధితో కోల్ కతాలోని హాస్పిటల్ లో 2007 ఫిబ్రవరి 20వ తేదీన తన 71వ ఏట మరణించారు. ఆయన భౌతిక కాయాన్ని వైద్యవిజ్ఞాన ప్రయోజన నిమిత్తం కోల్ కతా మెడికల్ కాలేజీకి అందజేసారు. ఇది చిత్తబ్రత మజుందార్ అభిమతం మేరకు జరిగింది.

కామ్రేడ్ చిత్తబ్రత విద్యార్థి దశ నుండి ఉద్యమాల్లో పాల్గొంటూ కార్మికోద్యమానికి చేరువయ్యారు. హౌరా జిల్లాలో కార్మికోద్యమ నిర్మాణంతో ప్రారంభించి చివరిగా సిఐటియు ప్రధాన కార్యదర్శిగా బాధ్యతలు నిర్వహించారు. బెంగుళూరు, 12వ సిఐటియు అఖిల భారత మహాసభల్లో అనారోగ్యాన్ని తెచ్చి చేయకుండా పాల్గొన్న దృఢచిత్తుడు చిత్తబ్రత మజుందార్. జీవితగమనంలో సామ్యీయా విద్యాపీఠ్ లో ఉపాధ్యాయుడిగా పని చేస్తూ హౌరాజిల్లా కార్మికోద్యమంలో ప్రధాన భూమిక నిర్వహించారు. హౌరాజిల్లా మెటల్ వర్కర్స్ యూనియన్ కార్యదర్శిగా ప్రారంభించి బెంగాల్ రాష్ట్ర సిఐటియు ప్రధాన కార్యదర్శిగా బాధ్యతలు నిర్వహించారు. సిఐటియు ప్రారంభం 1970లో జనరల్ కౌన్సిల్ సభ్యుడిగా ప్రారంభించి, 2003 చెన్నై 11వ సిఐటియు మహాసభలో ప్రధాన కార్యదర్శిగా బాధ్యతలు చేపట్టారు.

1965-66 మధ్య 16మాసాలు కారాగారవాసం అనుభవించారు. బెంగాల్ వామపక్ష తొలి మంత్రిగా 1977 నుండి 1982 వరకు బెంగాల్ రాష్ట్ర లఘు, కుటీర పరిశ్రమాభివృద్ధికి కృషి చేశారు. ప్రస్తుతం రాజ్యసభ సభ్యుడిగా వున్నారు.

రాష్ట్ర మంత్రివర్గ సభ్యుడిగా వున్నప్పటికీ 1978 సామ్యీయా ప్లీనం సందర్భంగా సాధారణ వలంటీరుగా బాధ్యత నిర్వహించిన నిగర్వి. అదే సంవత్సరం మాస్కోలో జరిగిన కార్మిక మహాసభలో వర్గ సంకర విధానాన్ని చీల్చి, చెండాడిన విప్లవయోధుడు చిత్తబ్రత.

మార్చి - 2007

కౌన్సిల్

సి.ఐ.టి.యు. ఆంధ్రప్రదేశ్ కమిటీ మాసపత్రిక

సంపుటి 21 సంఖిక 03

విడి ప్రతి వెల : రూ. 5

సం॥ చందా : రూ. 50

విషయ సూచిక

సంపాదకీయం	1
ఇదో బ్యాంక్ మార్క్ బడ్జెట్	3-6
శరీరమే జెషధ కర్మాగారం	7
ఉద్యమ వార్తలు	8-13
బాలలోకం	14
చిన్న ఉద్యమం-బృహత్తర కర్తవ్యం	15
జీతమివ్వకుండా పని చేయ్యవనే	16-17
మహేంద్రకమహేంద్రలో సిఐటియు విజయం	19
కథ- బిగిసిన పిడికిలి	20-21
మార్చి 22 చలో అసెంబ్లీ	22
ఆర్థిక ఆత్మహత్య-ఐఐఎం సిఫారుస్	13
తీవ్ర ఆశాభంగం	24-25
భూపోరాటాలను బలపరచండి	26-27
ఆ ఫిబ్రవరి 13-	28
చిల్లర వ్యాపారంలో	29
సినిమా-గూరూ	30
కవిత	31
దళితుల చారిత్రాత్మక విజయం	32

మేనేజర్

కౌన్సిల్

యస్.ఐ.జి. స్ట్రాక్ కేంద్రం, 1-1-60/4,

ఆర్థిక కమిటీ, ముసీరాబాద్, హైదరాబాద్ - 20.

ఫోన్ : 27612474 ఫ్యాక్స్ : 27610128

ఎడిటోరియల్ బోర్డు

ఎడిటర్ : వై. సిద్ధయ్య

సభ్యులు: పర్వ సత్యనారాయణ, ఎస్.వీరయ్య,

ఆర్.సుధాభాస్కర్, పి.రోజా, పి.రాజారావు,

పి.లజయ్ కుమార్, ఆర్.ఎస్.మూర్తి

మేనేజియల్ బోర్డు

మేనేజర్ : పి.రాజారావు

సభ్యులు: పర్వ సత్యనారాయణ,

ఆర్.ఎస్.మూర్తి

హద్దుమీరుతున్న అసహనం

అసలే ఏనుగు... ఆపై పిచ్చి పట్టింది... ఇక చూసుకోండి. దాని వీరంగానికి హద్దులేముంటాయి. కేంద్రంలో, రాష్ట్రంలో కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వాలు... వారి అధికారాలకు తిరుగులేదు... ఆపై ప్రతికూల మీడియాపై అసహనం పెరిగింది... రాష్ట్ర పాలకుల కక్షసాధింపునకు పరాకాష్టగా ఫిబ్రవరి 21న జి.ఓ.నం.938 జారీ అయ్యింది.

తమకు వ్యతిరేకంగా వార్తలు వ్రాసే, వ్యాఖ్యలుచేసే ప్రింటు, ఎలక్ట్రానిక్ మీడియా యాజమాన్యాలు, సంపాదకులనోరు మూయించటమే ఆ జి.ఓ. ఉద్దేశ్యం. వారిపై పరువునష్టం దవాలు వేసి, క్రిమినల్ కేసులు బనాయించవచ్చు. పాలకుల స్వార్థానికి, బాధ్యతారాహిత్యానికి, పత్రికా స్వేచ్ఛను, ప్రజల సమాచారహక్కును నిలుపులోతు పాతరవేయాలన్న పాలకుల దర్బుద్ధికి ఇది నిదర్శనం.

ప్రపంచబ్యాంకు 3వ దశ సంస్థాగత సంస్కరణల అమలుకు ఈ ప్రభుత్వం సిద్ధమవుతున్నది. జలయజ్ఞం, భూయజ్ఞం, విద్యాయజ్ఞాల పేర ప్రజావ్యతిరేకచర్యలకు పాల్పడుతున్నది. ఈ యజ్ఞాలలో బలిపశువులు సాధారణ ప్రజలు, దళితులు, బలహీనులు. యజ్ఞఫలాలు.. పెద్దఎత్తున ముడుపులు, అసైన్డ్ భూముల ఆక్రమణలు, భూకబ్జాలు వగైరా రూపాలలో సంపన్నుల, పాలకపార్టీ పెద్దల, వారి అనుయాయుల వశమౌతున్నాయి.

బాధితుల అసంతృప్తి పలు సందర్భాలలో ప్రజా ఉద్యమంగా మారుతున్నది. ఈ ఉద్యమాలను వై.ఎస్.రాజశేఖరరెడ్డి ప్రభుత్వం సహించలేకపోతున్నది. పోలీసులను ప్రయోగించి ప్రజాఉద్యమాలపై ఉక్కుపాదం మోపుతున్నది. నిర్దాక్షిణ్యంగా అణచివేస్తున్నది. ఆ ఉద్యమాలకు నాయకత్వం వహిస్తున్న రాజకీయ పార్టీల, ప్రజాసంఘాలపై పలురూపాలలో కక్షకట్టి పగసాధిస్తున్నది.

ఈ నేపథ్యంలో పాలకుల దృష్టి మీడియా వైపు మళ్ళింది. ప్రజాస్వామ్య సాధానికి 4వ స్తంభం మీడియా. మీడియాలో వచ్చే వార్తలు, కథనాలకు -వివరణలు, సవరణలు, ఖండనలు ఇచ్చే అవకాశం ప్రభుత్వానికి వుంది. పాలకులకు ఆ మార్గం నచ్చలేదు. పత్రికా యాజమాన్యాలు, సంపాదకులు జర్నలిస్టులపై నేరుగా చర్య తీసుకోవాలి. క్రిమినల్ కేసులు బనాయించాలి. కోర్టుల చుట్టూ తిప్పాలి. వారి కలాలకు సంకెళ్ళు వేయాలి. మీడియా నోరునొక్కాలి. అందుకు సాధనమే ఈ జి.ఓ.938.

సహజంగానే ఈ ప్రమాదకర జి.ఓ. పట్ల వ్యతిరేకత వెల్లువెత్తింది. జర్నలిస్టులు, ప్రజాతంత్ర వాదులు, ప్రజాసంఘాలు ముక్తకంఠంతో ప్రభుత్వచర్యను నిరసించాయి. వీధుల్లోకి వచ్చి ప్రత్యక్ష కార్యచరణకు పూనుకున్నారు. హైదరాబాద్ జర్నలిస్టులు 'సెక్రటేరియట్'ను ముట్టడించారు. రాష్ట్ర అసెంబ్లీని ప్రతిపక్షాలు స్తంభింపజేశాయి. ఈ నిరసన ప్రకంపనలు జాతీయస్థాయికి విస్తరించాయి.

ఇంత జరిగాక కూడా ముఖ్యమంత్రి వై.ఎస్.రాజశేఖరరెడ్డి వ్యాఖ్యలు వికృతంగా వున్నాయి. "చిన్న విషయం. ఆకాశం కూలి నేలపై పడ్డట్లు ఈ గొడవలేంటి?" "కొన్ని ఇబ్బందులున్నాయని గమనించాం. 24గంటలు గడవకముందే ఆ జి.ఓ. రద్దుకు ఆదేశించాం" అంటూ తేలికగా కొట్టేశారు.

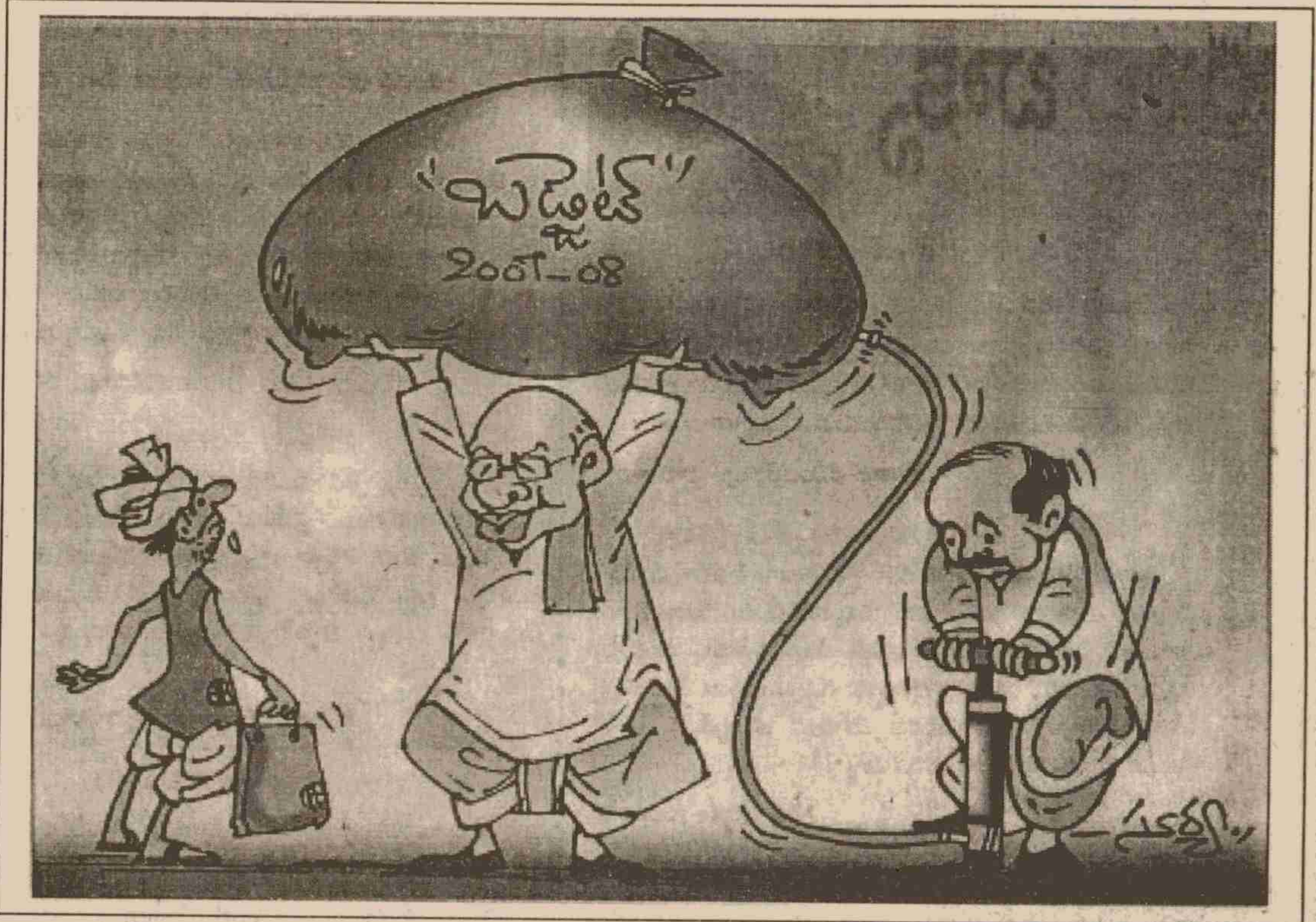
రాష్ట్ర పాలకులు తమపాలన 'ఇందిరమ్మ పాలన'గా ఘనంగా పిల్చుకుంటారు. ఇందిరమ్మ నియంతృత్వ పోకడలే వీరికి ఆదర్శమేమో? ప్రజాఉద్యమాలను అణచేందుకు ఆమె అత్యవసర పరిస్థితిని ప్రకటించారు. ప్రజాస్వామ్య హక్కులను రద్దు చేశారు. పత్రికలపై 'ప్రీసెన్సర్షిప్' విధించి వాటి పీక నొక్కేందుకు పూనుకున్నారు. అంతిమంగా 1978 సార్వత్రిక ఎన్నికలలో ఈ చీకటిపాలనకు ప్రజలు గోరికట్టారు. పాలకులు ఆ చరిత్రను మరిచారా?

ప్రజానిరసనలకు వెరసి జి.ఓ.ని ఉపసంహరించవచ్చు. కానీ అంతటితో ప్రజాస్వామ్యానికి ముప్పు పోలేదు. రాష్ట్రంలో అధికారంలో కాంగ్రీ, టిడిపి ఏ పార్టీ వున్నా పాలకుల దోపిడీకి అండ ప్రపంచబ్యాంకు సంస్కరణలు. సంస్కరణలకు ప్రతిఘటనలు ఉన్నతస్థాయికి పెంచటమే ఏకైక మార్గం. పాలకుల అసంతృప్తిని కట్టడి చేయగలం. ప్రజాస్వామ్యాన్ని కాపాడుకోగలం.

...

సామాన్యులకు ఎండమావి- ధనికులకు ఊటబావి

ఇదో బ్యాంక్ మార్కెట్ బడ్జెట్

“మేడి పండు చూడ మేలిమయి వుండు. పొట్ట విప్పి చూడ పురుగులుండు” ఈ సామెత మన రాష్ట్ర బడ్జెట్ 2007-08కి బాగా అతుకుతుంది. ఆర్థికమంత్రి రోశయ్య మాటలు కోటలు దాటాయి చేతలుమాత్రం గడపదాటలేదు.

విక్రమార్కుడి కథలో లాగా ఎప్పటిలానే అసెంబ్లీలో రోశయ్య బడ్జెట్ను సమర్పిస్తూ ఊకదంపుడు ఉపన్యాసం దంచారు.

ప్రపంచ ప్రఖ్యాత ఆర్థికవేత్త అమర్త్యసేన్ స్ఫూర్తితో బడుగు బలహీనవర్గాల వారికి ఆర్థిక కార్యకలాపాల్లో సమాన భాగస్వామ్యం కల్పించే ఆర్థిక వృద్ధి సాధించాలనేది తమ విధానమన్నారు. ప్రభుత్వం ఖర్చు చేసే ప్రతి రూపాయకు బడుగు, బలహీన వర్గాలను మొదటి హక్కుదార్లగా చేస్తూ కార్యక్రమాలు అమలు చేస్తున్నామన్నారు.

కానీ బడ్జెట్ను పరిశీలించి చూస్తే అది పేదలు, కార్మికులు, ఉద్యోగుల ఆమోదం పొందదని తేలిపోయింది. ప్రపంచబ్యాంకు మాత్రం ఈ బడ్జెట్ చూసి బాగా సంతోషిస్తుంది. రాష్ట్రంలోని పెట్టుబడిదార్ల సంఘాలు కూడా తమ ఆనందాన్ని ప్రకటించేశాయి.

పేద కార్మికుల స్థానం ఎక్కడ?

రాష్ట్రంలోని కోటిమంది పేద అసంఘటిత కార్మికుల ప్రస్తావనగానీ, వారికి కేటాయింపులు గానీ కళ్ళు పొడుచుకు చూసినా బడ్జెట్లో ఎక్కడా కనపడదు. 2002లో రాష్ట్ర ప్రభుత్వం అసంఘటిత కార్మికుల వేతనాలు, ఉపాధి, సంక్షేమం కోసం ఒక ముసాయిదా చట్టాన్ని తయారు చేసింది. ఈ ప్రభుత్వం అధికారంలోకి వచ్చిన తర్వాత దాన్ని చట్టం చేసి కేటాయింపులు చేస్తుందని ఆశించాం. చట్టం తెమ్మని ఎన్ని విన్నపాలు చేసినా ఈ బడ్జెట్లో దానిపై కనీస ప్రస్తావన లేదు. తమ కేంద్రప్రభుత్వంపై వత్తిడి తెచ్చి కేంద్ర స్థాయిలోనయినా చట్టం చేయిస్తామన్న కనీస హామీ కూడా లేదు.

బెంగాల్ తరహా పి.ఎఫ్. స్కీమ్ను అసంఘటిత కార్మికులకు అమలు చేయమన్న కోర్కెకు ప్రభుత్వం నుండి ఉలుకూ, వలుకూ లేదు. ఇప్పటికే నామమాత్రంగా కొనసాగుతున్న కార్మిక సంక్షేమం కోసం ఈ బడ్జెట్లో ఏమీ విదల్చలేదు. అంతకుముందు ఎంగిలన్నా విదిల్చేవారు. ఇఎస్ఐ డిస్పెన్సరీల్లో మందులు లేదా సర్వీసుల విస్తరణ కోసం ఎటువంటి డబ్బులూ తన తరపున

కేటాయింపులు చేయకపోవటం కూడా పేదలకు ప్రాధాన్యత ఇవ్వటమేనా? ఈ పద్దు కింద చూపిన 10 కో.రూ.లు ఇఎస్ఐ కార్పొరేషన్ నుండి ప్రభుత్వానికి తిరిగి వస్తుంది.

అసలు కార్మిక ఉపాధి శాఖే బడ్జెట్లో నిర్లక్ష్యం చేయబడుతూ వుంది. పేరుకే ఉపాధి శాఖ. ఉపాధికి మాత్రం కేటాయింపులు వుండవు. ఇదే దీని ప్రత్యేకత. బెంగాల్లో లాగా మూతపడిన పరిశ్రమల కార్మికులకు నిరుద్యోగభృతి కూడా ఇవ్వరు. మొత్తం బడ్జెట్లో ఈ శాఖకి 0.25 శాతం కేటాయించటం కార్మికుల పట్ల ప్రభుత్వానికి ఏ పాటి ప్రేమ వుందో తెలుస్తుంది.

పరిశ్రమల పునరుద్ధరణ సంగతేంటి?

ఫ్యాబ్సిటీ, ఎన్ఇజడ్లు, కార్ల ఫ్యాక్టరీలకు ఇచ్చిన ప్రాధాన్యతను చిన్నతరహా పరిశ్రమల పునరుద్ధరణకు ఇవ్వకపోవటం ఏం న్యాయం? “రాష్ట్రంలోని అత్యధిక శాతం కార్మికులకు జీవనాధారం చిన్నతరహా పరిశ్రమలే. ప్రపంచీకరణ పరిణామాల కారణంగా చాలా చిన్నతరహా పరిశ్రమలు మూతపడుతున్నాయ”ని రోశయ్య తన ప్రసంగంలో చెప్పారు. కానీ వాటి పునరుద్ధరణకు మాత్రం రూ.7కోట్లే కేటాయించారు. సంవత్సరానికి 200 లేదా 300 కోట్ల రూపాయలయినా కేటాయించటానికి ఉన్న అడ్డంకులేమిటో ప్రభుత్వమే చెప్పాలి.

పరిశ్రమలకు కేటాయింపులు కూడా మొత్తం బడ్జెట్లో కేవలం 0.69 శాతం మాత్రమే. వ్యవసాయంతోపాటు పరిశ్రమలు కూడా తమకు ముఖ్యమేనని ముఖ్యమంత్రి చెప్పటం ఉత్తుతి మాటలేనా?

సబ్సిడీలు, సంక్షేమం

“మా ప్రభుత్వం ప్రతి ఇంటి తలుపు తట్టి ప్రతి పేద కుటుంబానికి తెల్లకార్డు అందించింద”ని చెప్పిన ప్రభుత్వం, అదే తలుపు తట్టి బియ్యం మాత్రం ఇచ్చేట్టు లేదు. పేదల వత్తిడికి తలోగ్గి కొత్త కార్డులు ఇచ్చిన ప్రభుత్వం బియ్యం సబ్సిడీకి అదివరకటి 720 కో.రూ.లనే కేటాయించింది.

ఇక కార్డులు తగ్గిస్తారు లేదా బియ్యం కోటానే తగ్గిస్తారనే ఆందోళన మొదలయింది. క్రితం సంవత్సరం 1405 కో.రూ. ఉన్న విద్యుత్తు సబ్సిడీని ఇప్పుడు 1175 కో.రూ.కి తగ్గించారు. ఈ విధంగా సబ్సిడీల్లో కోత ప్రపంచబ్యాంకు షరతుల్లో భాగమేననే అనుమానాలు బలపడుతున్నాయి.

ఎస్సీ, ఎస్టీ, బిసి, మైనార్టీల సంక్షేమానికి పెద్ద పీట వేస్తామన్న ప్రభుత్వం ఈ తరగతుల కేటాయింపులను, మొత్తం కేటాయింపుల్లో 4.34 నుండి 3.82 శాతానికి తగ్గించింది. స్త్రీ, శిశు సంక్షేమానికి 1.01 నుండి 1.30 శాతానికి మాత్రమే పెరిగింది. ఈ శాఖకు డబ్బుల రూపంలో చూసినప్పుడు పెరిగిన 437 కో.రూ.ల్లో 327 కో.రూ.లు కేంద్రప్రభుత్వం నుండి వచ్చేవే.

విద్య, వైద్యం

దేశంలో అక్షరాస్యత 65 శాతం వుంటే, మన రాష్ట్రంలో 61 శాతం మాత్రమే వుంది. ఎస్సీ, ఎస్టీ, బిసిలలో నిరక్షరాస్యత బాగా అధికంగా వుంది. మన రాష్ట్రంలో ఈ తరగతుల్లో పల్లె ప్రాంతాల్లో 74.9, పట్టణ ప్రాంతాల్లో 53.7 శాతం నిరక్షరాస్యత రాజ్యమేలుతోంది. అఖిల భారత స్థాయిలో ఈ నిరక్షరాస్యత వరుసగా 68.4, 48.3 శాతాలు మాత్రమే. స్కూలు స్థాయిలో

మధ్యలోనే చదువులు మానేసే పిల్లల సంఖ్య ఇతర రాష్ట్రాలతో పోలిస్తే మన రాష్ట్రంలో చాలా ఎక్కువ.

వైద్యసౌకర్యాల్లో కూడా మనం వెనుకబడి వున్నాం. జనాభా ప్రాతిపదికన చూస్తే మందులు, పరికరాల కొనుగోళ్ళకు పొరుగు రాష్ట్రం తమిళనాడులో తలసరిన 50 రూ.లు ఖర్చు పెడుతూ వుంటే, మన రాష్ట్రంలో 15 రూ.లు మాత్రమే ఖర్చు పెడుతున్నారు. గిరిజన ప్రాంతాల్లో మలేరియా, మసూచీ, టి.బి. రోగాలు ప్రబలుతున్నాయి.

వీటన్నిటి దృష్ట్యా కొన్ని సంవత్సరాలపాటు విద్యా, వైద్య రంగాల బడ్జెట్ను రెట్టింపు చేసుకుంటూ పోవాలని నిపుణులు చెప్తున్నారు. అయినా చెవిటి వాని ముందు శంఖం ఊదితే ఏమవుతుందో, రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి సూచనలు చేస్తే అదే అవుతుందని రుజువయింది. విద్యా, వైద్య రంగానికి కలిపి ఈ బడ్జెట్లో 1500 కో.రూ. పెంచామంటూ ఆర్థికమంత్రి తన ప్రసంగంలో చంకలు గుద్దుకోటం సిగ్గుచేటు. మొత్తం ఖర్చులో చూస్తే విద్యకు గత బడ్జెట్లో 10.84 శాతం కేటాయించగా, ఈ బడ్జెట్లో 9.62 మాత్రమే కేటాయించారు. అదే వైద్యరంగానికి 3.39 నుండి 3.37 శాతానికి కుదించారు. పెద్దపీట వేయటమంటే ఏమిటో ప్రభుత్వం నుండి పాఠాలు నేర్చుకుంటే వున్న పీట గోవిందా.

కేటాయింపుల మతలబులు

మసిపూసి మారేడుకాయ చేయటమంటే ఏంటో ప్రభుత్వం దగ్గర నేర్చుకోవాలి. సాధారణంగా మనం అంకెలు చూసి బురిడీలు కొడతాం. ప్రభుత్వమే తప్పు సమాచారం ఎందుకు ఇస్తుంది లెమ్మని సమాధానం చెప్పుకుంటాం. కానీ వాస్తవంలో మన నమ్మకాన్ని ప్రభుత్వం వమ్ము చేస్తున్నది.

వాస్తవ లెక్కలు చూసినప్పుడు ఒక్క ప్రణాళికా ఖర్చులోనే 2004-05, 2005-06లో కేటాయింపుల కంటే వాస్తవ ఖర్చు 2763 కో.రూ.లు, 3,188 రూ.లు వరుసగా తగ్గింది. బడ్జెట్ విశ్వసనీయత ప్రశ్నార్థకంగా వుంది.

అభివృద్ధి ఎలా వస్తుంది?

2006-07లో జిడిపి పెరుగుదల రేటు జాతీయ స్థాయిలో 9.2 శాతం వుంటే మన రాష్ట్రంలో 7.2 మాత్రమే వుంది. వ్యవసాయ రంగంలో అభివృద్ధి లేకపోగా 6.56 శాతం తగ్గింది. విద్యా, వైద్య రంగాల్లో మనం ఎంత వెనుకబడి వున్నామో ఇంతకు ముందే చూశాం.

వ్యవసాయరంగాన్ని చూసినా మొత్తం బడ్జెట్లో దాని వాటా 2.89 నుండి 2.64కి తగ్గిపోయింది. ఇటువంటి కేటాయింపులతో అభివృద్ధి సాధ్యం కాదు. అయినా ఇటువంటి “బడ్జెట్ రాష్ట్ర ప్రగతిని పరుగులు పెట్టించేదిగా ఉందం”టూ ముఖ్యమంత్రి కితాబు ఇచ్చుకున్నారు.

ప్రపంచబ్యాంకు నీడ

ప్రపంచబ్యాంకు అడుగుజాడల్లోనే ఈ ప్రభుత్వం కూడా నడుస్తుందని బడ్జెట్ స్పష్టం చేసింది. పేదల్ని నిర్లక్ష్యం చేసిన ప్రభుత్వం ముఖ్య రంగాలన్నిటినీ ఈ బడ్జెట్ ద్వారా ప్రైవేటీకరించి సంపన్నుల సేవలో మునిగి తేలబోతున్నది.

ప్రాథమిక విద్యారంగంలో కాన్సెప్టు స్కూల్స్, వైద్యరంగంలో అంబులెన్సు సర్వీసులు, 24 గంటల ఆరోగ్య సలహా కేంద్రాలను

సంక్షేమంపై శీతకన్ను

“బలహీనవర్గాలకు విద్యా, వైద్యం, ఆరోగ్యం, ఆహారం, గృహవసతి కల్పించటమే బడ్జెట్ లక్ష్యం”, “ప్రభుత్వం ఖర్చు చేసే ప్రతి రూపాయకు బడుగు, బలహీన వర్గాలను మొదటి హక్కుదారులుగా చేస్తూ సంక్షేమం కోసం మేం చేపట్టిన వివిధ కార్యక్రమాలు విజయవంతమవుతున్నాయి.”- రాష్ట్ర ఆర్థిక శాఖామంత్రి రోశయ్య నోటి నుండి వెలువడిన చిలక పలుకులు.

అందాల మాటల మూటలు బడుగు బలహీనులకు, డబ్బుల మూటలు బలిసినోళ్లకు! ఇదీ రోశయ్యగారి 2007-08 రాష్ట్ర బడ్జెట్ తీరు.

2006-07లో మొత్తం బడ్జెట్ 61వేల కోట్లు కాగా 2007-08లో 81వేల కోట్లకు పెరిగింది. సామాజిక తరగతులైన దళితులు, గిరిజనులకు నిధులలో కోత విధించగా వెనుకబడిన తరగతులు, మైనార్టీలకు కొద్ది మేరకు పెంచారు.

దళితుల సంక్షేమానికి 2006-07లో 1527.14 కోట్లు అంటే 2.43% కేటాయించగా 2007-08లో 1699.98 కోట్లు అనగా 2.12% మాత్రమే కేటాయించారు. కేంద్ర ప్రభుత్వం రూపొందించిన స్పెషల్ కాంపోనెంట్ ప్లాన్ ప్రకారం అన్ని పద్దులలోను దళితులకు 17% నిధులు కేటాయించాల్సివుండగా ఆ దరిదాపుల్లోకి కూడా వెళ్ళ లేదు.

గిరిజన సంక్షేమానికి 2006-07లో 673.05 కోట్లు అంటే 1.05% కేటాయించగా, 2007-08లో 722 కోట్లు అంటే 0.88% కేటాయంపులు జరిగాయి. రాష్ట్ర జనాభాలో 6.6%గా

వున్న గిరిజనులకు గిరిజన సబ్ ప్లాన్ ప్రకారం జరగాల్సిన కేటాయింపులు జరగలేదు.

వెనుకబడిన తరగతులకు 2006-07లో 386.78 కోట్లు అంటే 0.61% కేటాయించగా 2007-08లో 530.45 కోట్లు అనగా 0.62% నిధులను కేటాయించారు. స్వల్పంగా మాత్రమే పెంచారు.

మైనార్టీలకు 2006-07లో 69.50 కోట్లు అనగా 0.11% కేటాయించగా, 2007-08లో 123.66కోట్లు అంటే 0.15%నిధులు కేటాయించారు. ప్రధానమంత్రి 15 సూత్రాల పథకం, సచార్ కమిటీ నివేదికల ప్రకారం అన్ని పద్దుల్లోను 10% నిధులు కేటాయించాలి. ఆ రకంగా ఈ బడ్జెట్లో 810 కోట్లు కేటాయించాలి.

మహిళా, శిశు సంక్షేమ రంగానికి 2006-07లో 601 కోట్లు అనగా 0.94% కేటాయించగా, 2007-08లో 1022.9 కోట్లు అంటే 1.26% నిధులు కేటాయించారు. అయితే ఈ రంగానికి గత సంవత్సరం కేటాయించిన నిధుల్లో 50% కూడా

సుప్రీం ఎవరో అస్సలు తెలియదట! మళ్ళీ ఎలక్షన్లప్పుడు గుర్తుకు రావచ్చేమో చూద్దాం..!

ప్రైవేటు భాగస్వామ్యంతో ఏర్పాటు చేస్తామని బడ్జెట్ ప్రసంగంలో చెప్పారు. హైదరాబాద్, విజయవాడ, విశాఖ నగరాల్లో నేషనల్ అర్బన్ రెన్యూవల్ మిషన్కు బడ్జెట్లో 800 కో.రూ. కేటాయించారు. ఈ పథకం కింద మున్సిపల్ సర్వీసులను ప్రైవేట్ కంపెనీలకు అప్పజెప్పనున్నారు. మంచినీటి మీటర్లు బిగించటం దానిలో భాగమే.

కొత్తగా నిర్మించే రహదారులు, ఔటర్రింగ్ రోడ్లు, ఓడరేవులు, మెట్రో రైలుమార్గం, విమానాశ్రయాలన్నీ ప్రైవేటు రంగానికి అప్పజెప్పున్నారు. కోపరేటివ్ రంగంలో ప్రపంచబ్యాంకు విధానాలలో భాగంగా, వైద్యనాథన్ కమిటీ సిఫార్సులు అమలు చేయటానికి 100 కో.రూ.లు కేటాయించారు. పేద ప్రజల పొట్ట గొట్టి ద్రవ్య, రెవెన్యూ లోట్లను ముందుగానే తగ్గించుకుని ప్రపంచబ్యాంకు సేవలో ప్రభుత్వం మురిసిపోతున్నది.

ఒకప్రక్క సాగునీటి ప్రాజెక్టులు కడుతూనే, మరోపక్క నీటి పారుదల ప్రాంతాలకు కార్పొరేషన్లు, వాటర్ రెగ్యులేటరీ అధారిటీని ఏర్పాటు చేయాలనే ప్రపంచబ్యాంకు షరతులను అమలు చేయటానికి ప్రభుత్వం ఆమోదం తెలిపింది. ప్రాజెక్టులు కట్టేటప్పుడు కాంట్రాక్టర్లు, రాజకీయ నాయకులను, కట్టెంతర్వాత నీటి పంపిణీలో

ప్రైవేటు కంపెనీలను బాగు చేయటమే లక్ష్యం. మంచినీటి సరఫరా వలె సాగునీటి సరఫరాకు కూడా రైతుల నుండి ఛార్జీలను ముక్కుపిండి వసూలు చేస్తారు. ప్రపంచబ్యాంకు షరతుల్లో భాగంగా గత టిడిపి ప్రభుత్వం జిడిపిలో ఉద్యోగుల వేతనాలను 5శాతానికి కుదిస్తే, ఈ ప్రభుత్వ హయాంలో అది మరింత తగ్గి 4.5 శాతానికి చేరింది.

ఆదాయ వనరుల్లో కూడా ప్రపంచబ్యాంకు నీడ స్పష్టంగా కనపడుతుంది. రిజిస్ట్రేషన్ ఛార్జీలను పెంచి 1250 కో.రూ.లు, జనానికి సారా పోయించి 700 కో.రూ.ల భారం వేస్తున్నది. పేదలకి పంచాల్సిన భూముల్ని వేలంలో సంపన్నులకి కట్టబెట్టి 9,400 కో.రూ.ల ఆదాయం పొందాలని అంచనా వేసింది.

అంచనాలను వెంటనే సవరించాలి

బడ్జెట్కు ముందు ప్రభుత్వం చెప్పిన విధంగా విద్య, వైద్యం, సంక్షేమం తదితర రంగాలకు కేటాయింపులు పెంచుతూ సవరణలు చేయాలి. ప్రైవేటీకరణను, ప్రపంచబ్యాంకు విధానాల్ని విరమించాలి. అందుకు తగిన విధంగా కార్మికులు, ఉద్యోగులు ప్రభుత్వంపై వత్తిడి తేవాలి.

- పి.అజయ్ కుమార్

ఖర్చు చేయలేదు.

సబ్సిడీ పథకాలకు అత్రైసరు :

సబ్సిడీ పథకాలపై ప్రపంచబ్యాంకు నీలినీడలు కమ్యుకుంటున్నాయి. సబ్సిడీ బియ్యంకు 2006-07లో 720 కోట్ల రూపాయలు కేటాయించారు. నాడు తెల్లరేషన్ కార్డులు 1.24 కోట్లు. కానీ నేడు 1.63 కోట్లకు కార్డులు పెరిగినప్పటికీ 720 కోట్ల రూపాయలు మాత్రమే కేటాయించారు. దీనిని బట్టి రకరకాల కారణాలతో కార్డులనైనా ఏరివేస్తారు, కొందరికి పథకాలు వర్తించకుండానైనా చేస్తారు. ఇప్పటికే ఐరిష్ కెమెరాలో 'కళ్లు' సరిగా పడలేదనే సాకుతో 7-8 లక్షల కార్డులు రద్దు చేశారు.

విద్యుత్ సబ్సిడీకి 2005-06లో 1600కోట్లు, 2006-07లో 1405 కోట్లు కేటాయించగా 2007-08లో 1175కోట్లు మాత్రమే కేటాయించారు. అంటే ప్రతి ఏటా 200 కోట్ల రూపాయలకు పైబడి నిధులలో కోత విధిస్తున్నారు. ఆమేరకు విద్యుత్ ఛార్జీల భారాన్ని పేదవర్గాలపై మోపుతున్నారు.

విద్యారంగం :

2006-07లో 6777 కోట్లు అనగా 10.86% కేటాయించగా, 2007-08లో 7842 కోట్లు అంటే 9.62% మాత్రమే కేటాయించారు. 2010 నాటికి సంపూర్ణ అక్షరాస్యత సాధిస్తామని పెట్టుకున్న లక్ష్యానికి అనుగుణంగా కేటాయింపులు జరగలేదు. 'మానవాభివృద్ధి సూచికల' ప్రకారం అక్షరాస్యతలో మన రాష్ట్రం దేశంలో 28వ స్థానంలో వున్నది. 1-10 తరగతుల మధ్య డ్రాప్ అవుట్స్ 2005-06లో 63.67శాతం వుంటే అందులో దళితుల్లో 70.24%, గిరిజనుల్లో 81.74%గా వున్నది. బలహీనవర్గాలకు విద్యను దూరం చేస్తూ 'కాన్సెప్ట్ స్కూల్స్'ను ప్రైవేటు భాగస్వామ్యంతో ఏర్పాటు చేస్తానని ప్రకటించింది.

హాస్టల్ మెన్ ఛార్జీలను 25% పెంచుతున్నట్లు ప్రభుత్వం ప్రకటించింది నిత్యావసర వస్తువుల ధరలు 61శాతం పెరిగాయి. ఈ ధరల పెరుగుదలతో పోల్చి చూస్తే పెంచిన నిధులు ఏమాత్రం సరిపోవు.

మధ్యాహ్న భోజన పథకానికి 2006-07లో 317 కోట్లు (రాష్ట్రం 240కోట్లు, కేంద్రం 77కోట్లు) కేటాయించగా 2007-08లో 448 కోట్లు (రాష్ట్రం 180 కోట్లు, కేంద్రం 239కోట్లు) నిధులు కేటాయిస్తున్నట్లు ప్రకటించింది. మధ్యాహ్న భోజన పథకం నాణ్యత పెంచుతామని చేసిన ప్రకటనకు అనుగుణంగా నిధులు కేటాయించకపోగా రాష్ట్రం తన వాటాలో 60కోట్ల రూపాయల మేర కోత విధించింది.

వైద్య, ఆరోగ్య రంగం :

ప్రభుత్వ వైద్యశాలలకు వచ్చే వారిలో 90శాతం ఎస్సీ, ఎస్టీ, బిసి తరగతులకు చెందినవారే. 2006-07లో 2089 కోట్లు అనగా 3.28% కేటాయించగా 2007-08లో 2726కోట్లు అంటే 3.36% నిధులు కేటాయించారు. ప్రాథమిక ఆరోగ్య కేంద్రాలకు 2006-07లో 179 కోట్లు కేటాయించగా 2007-09లో 135కోట్లు అంటే 44కోట్లు కోత విధించారు. ప్రాథమిక ఆరోగ్య

కేంద్రాలకు నిధులు కోత విధించి, 'యూజర్ ఛార్జీలు' వసూలు చేయాలనే లక్ష్యంతో ప్రభుత్వం వున్నదని స్పష్టం అవుతున్నది.

రాష్ట్రంలోని కోటిన్నర మంది తెల్లరేషన్ కార్డుదారులకు 'ఆరోగ్య భీమా' పథకం హామీకి తూట్లు పొడిచి అనంతపురం, మహబూబ్ నగర్, శ్రీకాకుళం జిల్లాలకే పరిమితం చేసి ప్రకటించారు. ఈ మూడు జిల్లాలకైనా 90 కోట్ల రూపాయలు నిధులు అవసరంకాగా 50కోట్ల రూపాయలు మాత్రమే కేటాయించింది.

మందులు, పరికరాల కొనుగోలు కోసం తమిళనాడు రాష్ట్రంలో జనాభా ప్రాతిపదికన ఒక్కో రోగికి ఏడాదికి రూ.50లు కేటాయిస్తుంటే మన రాష్ట్రంలో రూ.15లు మాత్రమే కేటాయిస్తున్నారు. మన రాష్ట్రంలో వైద్యఖర్చుల కోసం 64% మంది అప్పుల పాలవుతున్నారంటేనే పరిస్థితి తీవ్రతను అర్థం చేసుకోవచ్చు.

నిత్యావసర వస్తువుల ధరలు ఇంతకు ముందెన్నడూ లేనంతగా 7.8శాతం నుండి 61%నికి పెరిగాయి.

చిన్నతరహా పరిశ్రమల ప్రోత్సాహానికి అంటూ 75కోట్ల రూపాయల నామమాత్రపు కేటాయింపులు చేశారు. మూతపడిన చిన్నతరహా పరిశ్రమలను పునరుద్ధరించేందుకు, ఉపాధి కోల్పోయిన కార్మికులను ఆదుకునేందుకు శ్రద్ధ కనపర్చలేదు. బడా పారిశ్రామిక వేత్తలకు లాభాలను చేకూర్చే దిశలో ఐటిరంగం, విమానాశ్రయాల వంటి వాటికి ప్రభుత్వం ప్రాధాన్యతనిచ్చింది.

రాష్ట్రంలో 5.5లక్షలమంది నిరుద్యోగులున్నారు. ఎస్సీ, ఎస్టీలకు సంబంధించి 45వేల బ్యాక్ లాగ్ పోస్టులు ఏళ్లతరబడి భర్తీకి నోచుకోవటం లేదు. బడ్జెట్ లో వీటి ప్రస్తావన లేదు. రాష్ట్రంలోని కోటిమంది అసంఘటితరంగ కార్మికుల గురించిన ప్రస్తావనా లేదు.

గృహ నిర్మాణానికి 2006-07లో 1824కోట్లు అనగా 2.87% కేటాయించగా 2007-08లో 5408.89 కోట్లు అంటే 6.72% నిధులు కేటాయిస్తున్నట్లు ప్రకటించారు. ఈ నిధులను ఖచ్చితంగా ఖర్చులు చేస్తారనే గ్యారంటీ లేదు.

2006-07లో 12లక్షల ఇళ్ళు నిర్మించామన్న ఆర్థిక శాఖామంత్రి ప్రకటన 'నేతి బీరకాయలో నెయ్యి' లాంటిది. 2005-06లో 6.83లక్షలు, 2006-07 (నవంబర్ నాటికి) 2.63లక్షల ఇళ్ళు మాత్రమే పూర్తి చేశారు.

దశలవారీగా మధ్య నిషేధాన్ని అమలు చేస్తామన్న రాష్ట్ర ప్రభుత్వం మధ్యం అమ్మకాల ద్వారా 700 కోట్ల రూపాయల ఆదాయాన్ని పెంచుకోవాలని చూస్తున్నది. 2006-07లో 3421 కోట్ల ఆదాయం రాగా 2007-08లో 4125కోట్లు ఆదాయం సమకూర్చుకోవాలని నిర్ణయించింది.

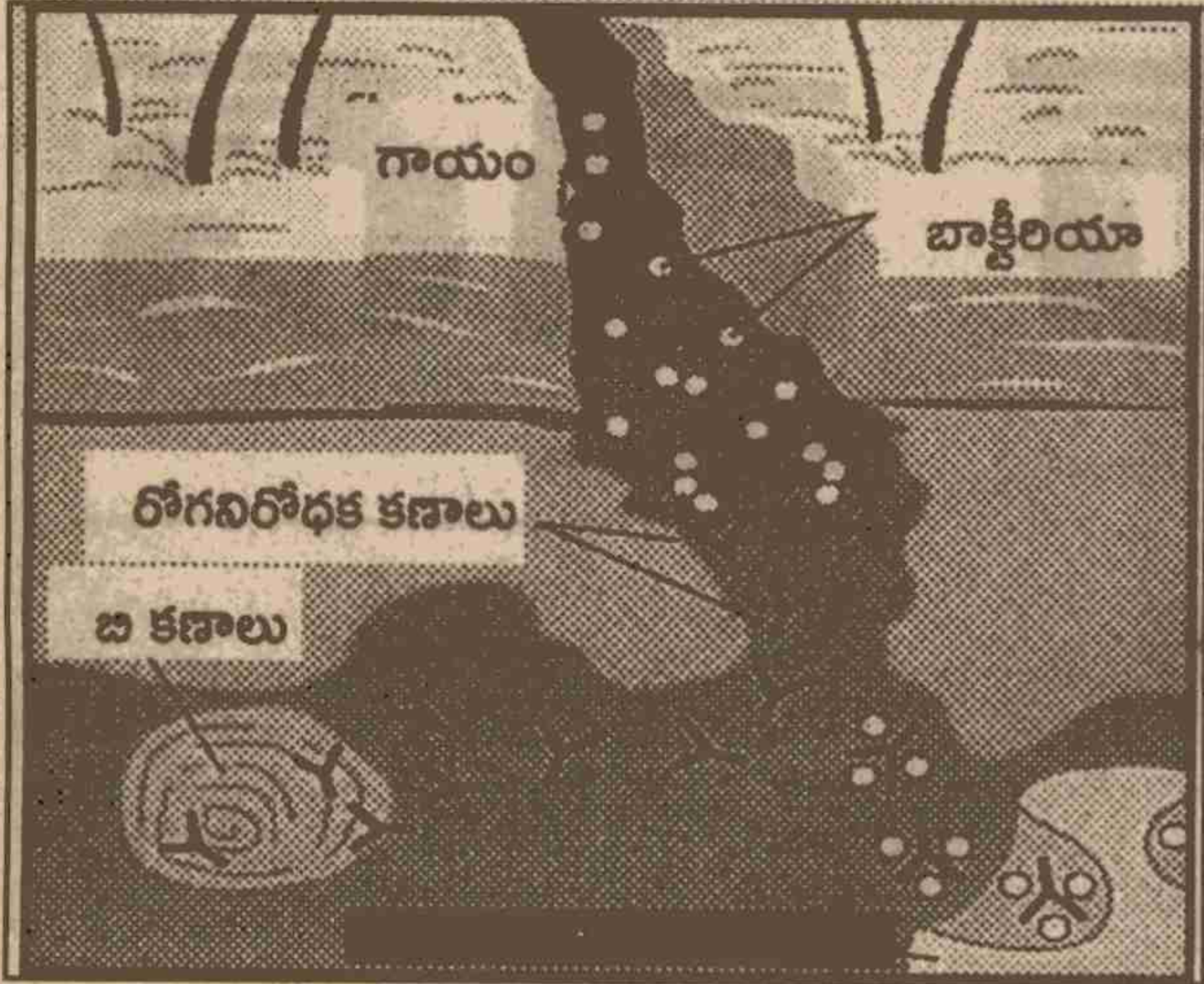
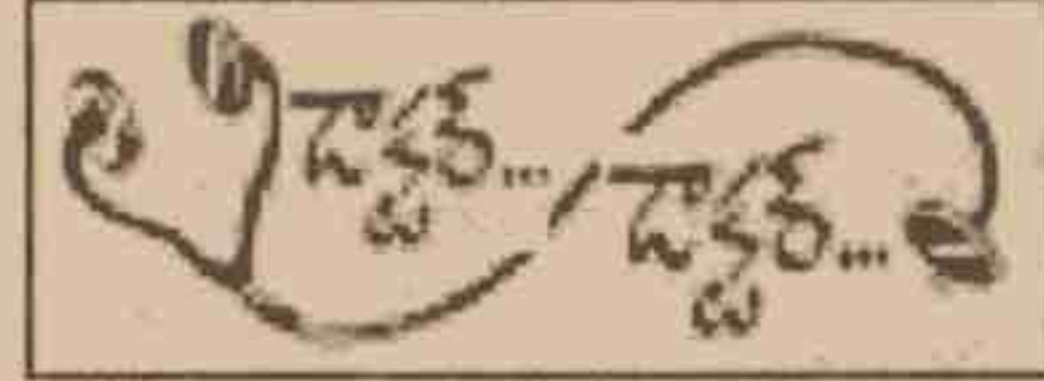
కొత్తగా పన్నులేమీ పెంచలేదని ఆర్థికశాఖామంత్రి సుద్దులు పలికారు. కానీ, పన్నేతర ఆదాయం 6,857 కోట్లు సమీకరిస్తా మన్నారు. దీని మతలబు ఏమిటో ఏలిన వారికే తెలియాలి.

ప్రపంచబ్యాంకు నుండి తెస్తున్న 3500 కోట్ల రూపాయల రుణానికి బలికానున్నది బడుగు, బలహీన వర్గాల వారే!

- కె.ఉమామహేశ్వరరావు,

సిబిటియు రాష్ట్ర కమిటీ సభ్యులు

శరీరమే ఔషధ కర్మాగారం

మన శరీరంలోని రోగనిరోధక కణాలు క్రిమి సంహారకాలను, రక్తక ప్రోటీన్లను పుట్టిస్తాయి. వీటిని ఔషధాలుగా ఉపయోగపడే సమ్మేళన పదార్థాలుగా గుర్తించారు. విడిగా వ్రయోగశాలలో ఎంత ప్రతిభావంతంగా ఔషధాలను తయారుచేసినా అవి శరీరంలో తయారైన ఔషధాలకు సాటిరావు.

మన శరీరంలో స్వాభావికంగా తయారవుతున్న ఔషధాలలో కొన్నింటిని మాత్రమే మనం కృత్రిమంగా తయారు చేయగలుగుతున్నాం. ఎక్కువగా ఔషధాల ఉత్పత్తికి మొక్కలు, ఖనిజాలు ఉపయోగపడుతున్నాయి. రోగ చికిత్సలో రోగిని ఎక్కువ మందులు వాడమని వైద్యులు చెబుతూ ఉంటారు. మందులు ఎక్కువగా వాడితే మనిషి ఆరోగ్యంపై వాటి దుష్ఫలితం ఎంతగానో ఉంటుంది. అయినప్పటికీ రోగి మరణిస్తాడనే భయంతో ఎక్కువగా మందులు వాడిస్తూ వుంటారు.

వైద్యునికి జీవ రసాయన శాస్త్రం పూర్తిగా తెలియదు. అంటే ఏ క్షణంలో ఏ మందు ఎలా పని చేస్తుందో తెలియదు. అదే తెలిస్తే అంచెలంచెలుగా వ్యాధిని ఎక్కడికక్కడ అదుపు చేయడం

సాధ్యమవుతుంది. పైగా ప్రతి వ్యక్తిలోనూ జరిగే జీవ రసాయన చర్యల నైజం భిన్నంగా ఉంటుంది. ప్రతి వ్యక్తి తనదంటూ ఒక ప్రత్యేకమైన ఆహారపు బాణీలో తన జీవితాన్ని గడుపుతూ ఉంటాడు.

మనిషి శరీరంలో రోగనిరోధక వ్యవస్థ సామర్థ్యం అద్వితీయం. ఇది క్రిమిసంహారకాలు పుట్టించి శరీరానికి ప్రమాదాన్ని ఏర్పరచేందుకు ప్రయత్నించే ప్రతినిధులను గాని, సూక్ష్మజీవులను గాని నశింపజేస్తుంది.

ఈ ప్రతినిధులు వెలుపలి నుండి శరీరంలోకి ప్రవేశించ వచ్చు. లేదా శరీరంలో ఉత్పత్తి అవుతూ ఉండవచ్చు. ఒక్కోరకమైన ప్రతినిధిని ఎదుర్కొనేందుకు శరీరం ఒక్కో రకమైన క్రిమిసంహారకాన్ని లేదా ఆయుధాన్ని తయారు చేస్తుంది. ఉదాహరణకు శరీరంలో ప్లామైరస్ ప్రవేశిస్తే దానిని ప్రతిఘటించే యాంటీ ప్లామైరస్ పుడుతుంది. ఇది కేవలం ప్లామైరస్ ను మాత్రమే నాశనం చేస్తుంది.

సామాన్యంగా ఆరోగ్యంగా ఉండే మనిషి శరీరంలో ఏర్పడు రుగ్మతలకు అతని శరీరంలో తయారయ్యే మందులే చికిత్స చేస్తాయి. కృత్రిమంగా తయారయ్యే మందులు మనిషి శరీరంలో తయారయ్యే మందుల నాణ్యత కలిగి ఉంటే రోగాలన్నీ త్వరత్వరగా నయమవుతూ వుంటాయి. శారీరక ఆరోగ్యాన్ని పట్టిష్టంగా ఉంచుకోవడం మేలైన మార్గం.

వార్తా పత్రికల రిజిస్ట్రేషన్

(రూలు 8వ ఫారం IV ప్రకారం)

కార్మికలోకం పత్రిక ప్రచురణ వివరాలు

ప్రచురణ స్థలం	:	హైదరాబాద్
పత్రిక ప్రచురణ కాలం	:	మాసపత్రిక
ముద్రావకుని పేరు	:	ఎం.ఎ.గఫూర్
జాతీయత	:	భారతీయుడు
చిరునామా	:	1-1-60/4, ఎన్.వి. భాస్కరరావు స్మారక కేంద్రం, ముషీరాబాద్, హైదరాబాద్ - 20
ప్రచురణకర్త పేరు	:	ఎం.ఎ.గఫూర్
జాతీయత	:	భారతీయుడు
చిరునామా	:	1-1-60/4, ఎన్.వి. భాస్కరరావు స్మారక కేంద్రం, ముషీరాబాద్, హైదరాబాద్ - 20
నంపాదకుని పేరు	:	వై.సిద్ధయ్య
యాజమాన్య వివరాలు	:	పత్రిక ఆస్తులన్నీ సి.ఐ.టి.యు. ఆంధ్రప్రదేశ్ కమిటీకి చెందినవి.

ఎం.ఎ.గఫూర్ అను నేను పైన ప్రకటించిన వివరములన్నీ యదార్థమని పేర్కొనుచున్నాను.

ఎం.ఎ.గఫూర్

ప్రచురణకర్త

ఉద్యమ వార్తలు

వైద్యరంగాన్ని ప్రైవేటీకరించే జి.ఓ.నం.874 రద్దు చేయాలి

అత్యంత ప్రమాదకరమైన జి.ఓ.నం.874ను రద్దు చేయాలని యునైటెడ్ మెడికల్ & హెల్త్ ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ ఆధ్వర్యంలో ఎ.పి.ఎన్టీవో హోంలో 'రాష్ట్ర

సదస్సు' జరిగింది.

ఈ సదస్సులో కా||సి||హెచ్.రోజారాణి జి.ఓ. రద్దు తీర్మానం ప్రవేశపెట్టారు. జెఎసి సెక్రటరీ జనరల్ కా||డి.సుధాకర్ గారు బలపరిచారు. సిఐటియు రాష్ట్ర కార్యదర్శి ఎ.వి.నాగేశ్వరరావు, మెడికల్ & హెల్త్ డైరెక్టరేట్ ఎంప్లాయిస్ అసోసియేషన్ చైర్మన్ వి.అప్పారావు, పబ్లిక్ సెక్టార్ ఎంప్లాయిస్ ఫెడరేషన్ చైర్మన్ ఎం.జనార్థన్ రెడ్డి, ఎ.పి.ప్రభుత్వ నర్సెస్ అసోసియేషన్ ప్రధాన కార్యదర్శి సుజావతిగారు, రేడియో గ్రాఫర్ అసోసియేషన్ అధ్యక్షులు విన్ డామ్ చౌదరి, ప్రధాన కార్యదర్శి వి.రాజగోపాల్ ప్రసంగించారు.

బీడీ కార్మికులకు గుర్తింపుకార్డులివ్వాలి

“బీడీ కార్మికులకు గుర్తింపుకార్డులు ఇవ్వండి. బాలకార్మిక వ్యవస్థను నిర్మూలించండి” అనే నినాదంతో 2007 ఫిబ్రవరి 4న మహబూబ్ నగర్ లో సదస్సు జరిగింది. ఈ సదస్సుకు జిల్లా కలెక్టర్ ను, ఎమ్మార్వో, లేబర్ అధికారులను ఆహ్వానించారు. సుమారు 800 మంది ముస్లిమ్ మహిళా బీడీ కార్మికులు సదస్సుకు హాజరైనారు. ప్రభుత్వ విధానాలపై నిరసన మేఘాలు కమ్ముకున్నట్లు ... హాలు నిండా నల్లటి బురఖాలతో ముస్లిమ్ సోదరిమణులు.

సభలో కలెక్టర్ సంక్షేమ పథకాల అమలులో బీడీ కార్మికులకు ప్రాధాన్యతనిస్తానని హామీనిచ్చారు. కాని గుర్తింపు కార్డుల గురించి ఏమీ మాట్లాడలేదు. ఈ సదస్సులో ఎ.పి. బీడీ & సిగార్ వర్కర్స్ యూనియన్ రాష్ట్ర నాయకురాలు ఎస్.రమ, సిఐటియు జిల్లా ప్రధానకార్యదర్శి ఎస్.ఎం.ఖలీల్, సిఐటియు జిల్లా కార్యదర్శి ఎస్.కురుమూర్తి, బీడీ కార్మికసంఘం నాయకులు ఖదర్ పాషా, టౌన్ డెవలప్ మెంట్ కమిటీ నాయకులు రామ్మోహన్, భాజమైనద్దీన్, ఆవాజ్ నాయకులు భాజనిజాముద్దీన్, జఫర్ తదితరులు పాల్గొన్నారు. సదస్సు ముగిసింది. కలెక్టర్ పై నిరసన మొదలయ్యింది.

2007 ఫిబ్రవరి 18న జిల్లా పరిషత్ సమావేశం జరుగుతుంది. యూనియన్ పిలుపు మేరకు కార్మికులు జడ్పి ముందు పికెటింగ్ జరిపారు. జాయింట్ కలెక్టర్ పికెటింగ్ చేస్తున్న కార్మికులకు లేబర్ అధికారులతో జాయింట్ మీటింగ్

ఏర్పాటు చేసి సమస్యల పరిష్కారానికి ప్రయత్నిస్తానని హామీనిచ్చారు. 2007 ఫిబ్రవరి 20న ఎల్ ఓ బీడీ కార్మికసంఘం ప్రతినిధులు, జెసి సమక్షంలో సమావేశం జరిగింది. 25 ఫిబ్రవరి నుండి టౌన్ బీడీ కార్మికుల సర్వే జరిపి గుర్తింపుకార్డులు ఇచ్చేలా యజమానులపై వత్తిడి తేస్తామని, డాక్టర్ ద్వారా గుర్తింపుకార్డులు ఇచ్చుటకు ప్రభుత్వానికి నివేదిక పంపుతామని జాయింట్ మీటింగ్ లో నిర్దిష్ట హామీనివ్వడం జరిగింది.

మహిళలలో ఘోష, పరదా లేకుండా ఇదేమీ పద్ధతులు అని కొన్ని గొంతుకలు గోల చేస్తున్నాయి. బక్కచిక్కిన దేహాలను బురఖాలతో దాచుకుంటాము. కడుపులో ఆకలిని దాచే పరదాలెక్కడ తెస్తామని బీడీ కార్మికులు ముందుకు కదులుతూనే వుంటారు.

- ఎస్.ఎం.ఖలీల్,

సిఐటియు జిల్లా ప్రధాన కార్యదర్శి,
మహబూబ్ నగర్

టెక్నికల్ అసిస్టెంట్ల జిల్లాసదస్సు

గ్రామీణ ఉపాధి హామీ పథకంలో పనిచేస్తున్న టెక్నికల్ అసిస్టెంట్లను జాబ్ చార్జ్ ప్రకారం విధినిర్వహణకు, అధికారులు చర్యలు తీసుకోవాలని టెక్నికల్ అసిస్టెంట్ల జిల్లా సదస్సు తీర్మానించింది. స్థానిక ఆర్యభట్ట డిగ్రీ కాలేజీ ఆవరణలో సిఐటియు జిల్లా కమిటీ ఆధ్వర్యంలో టెక్నికల్ అసిస్టెంట్ల యూనియన్ జిల్లాఅధ్యక్షులు జి.భాస్కర్, జనార్ధన్, వినయ్, విజయ్, అరుంధతి, విమలారాణిలు అధ్యక్షవర్గంగా జిల్లా ప్రధమసదస్సు జరిగింది. సదస్సులో సిఐటియు జిల్లాఅధ్యక్షులు ఎ.జె.రమేష్ మాట్లాడారు. జిల్లాలో 41 మండలాల నుండి 120మంది టెక్నికల్ అసిస్టెంట్లు హాజరయ్యారు. నూతన జిల్లా కమిటీ ఎన్నిక ఏకగ్రీవం.

టెక్నికల్ అసిస్టెంట్ల యూనియన్ జిల్లా కమిటీ అధ్యక్షులుగా గద్దల భాస్కర్, కార్యదర్శులుగా ఎ.జనార్ధన్, బి.వినయ్ కుమార్, ఉపాధ్యక్షులుగా డి.సురేశ్, అరుంధతి, వెంకటేశ్వరరావు, బి.ప్రసాద్, సహాయకార్యదర్శులుగా వి.స్వామిదాసు, ఎం.విమలారాణి, రమేష్, నాగేశ్వరరావు, కోశాధికారులుగా పి.సంజీవరావు, ఎం.విజయ్ కుమార్లతోపాటు, కార్యవర్గసభ్యులుగా ప్రకాష్, లక్ష్మణ్, హర్షవర్ధన్, మల్లిఖార్జున్, వెంకటేశ్వర్లు, పి.నాగేశ్వరరావు, ఎం.శ్రీనివాసరావు, తులసి, రాంచందర్ రావులు ఏకగ్రీవంగా ఎన్నికయ్యారు.

బీడీ కార్మికుల డివిజన్ సదస్సు

ఆదిలాబాద్ జిల్లా నిర్మల్ లో బీడీ కార్మికుల డివిజన్ స్థాయి సదస్సు 19-2-07న జరిగింది. ఈ సదస్సుకు సిఐటియు రాష్ట్ర ఉపాధ్యక్షురాలు ఎన్.పుణ్యవతి ముఖ్యఅతిథిగా పాల్గొని ప్రసంగించారు. ఈ సదస్సులో బీడీ & సిగార్ వర్కర్స్ యూనియన్ (సిఐటియు) రాష్ట్ర కో-కన్వీనర్ ఎన్.రమ, సిఐటియు జిల్లా అధ్యక్షులు దాదామియ, నిర్మల్ డివిజన్ కార్యదర్శి కిషన్ పాల్గొన్నారు. ఈ సదస్సులో బీడీ కార్మికుల డివిజన్ స్థాయి కన్వీనింగ్ కమిటీ వేశారు. కన్వీనర్ గా రాజో మరో 9మందితో కమిటీ వేశారు.

జనస్వాస్థ్య అభియాన్ జిల్లాసదస్సు

ఖమ్మం జిల్లా మెడికల్ రిప్రజెంటేటివ్ అసోసియేషన్, (ఐదవ) ఆంధ్రప్రదేశ్ మహిళా సమాఖ్య, మెడికల్ షాప్స్ అసోసియేషన్ మరియు విద్యార్థి యువజన సంఘాలను కలుపుకొని జనస్వాస్థ్య అభియాన్ ఏర్పడింది. సిఐటియు జిల్లా అధ్యక్షులు ఎ.జె.రమేష్, టౌన్ సెక్రటరీ మాటూరి లక్ష్మీనారాయణ, ఖమ్మం టియు డబ్ల్యుఎంఐఎంఎ సెక్రటరీ డా॥వై.రవీంద్రనాథ్ (ఎంఎస్) గారు, బుగ్గపాటి నరసింహారావు మరియు జిల్లా కోర్డినేటర్ ఎహెచ్ ప్రసాద్ గారు (వరంగల్) సదస్సుకు ముఖ్యఅతిథులు. మెడికల్ షాపు అసోసియేషన్ సెక్రటరీ కె.శ్రీనివాస్ గారు, ఎఫ్ సిఐ సెక్రటరీ రాందాసు, పాలాద్రి పాల్గొన్నారు.

అధ్యక్షులు - ఎస్.వి.రమణ, వైస్ ప్రెసిడెంట్ - పి.శ్రీధర్, సెక్రటరీ - ఎన్.విఎన్.ఎన్.ఎన్. ప్రసాద్, జాయింట్ సెక్రటరీ - ఆర్.నారాయణరావు, ట్రెజరర్ - కె.రామరావు, వర్కింగ్ కమిటీ మెంబర్స్ - కె.ఎ.శర్మ, నారాయణరెడ్డి, శ్రీనివాసరావు, ఎస్.రఘు, ఎ.ప్రసాద్, విజయ్ కుమార్, కన్వీనర్ - డి.రంగారావు గారు ఏకగ్రీవంగా ఎన్నికయ్యారు.

వలంటరీ హెల్త్ వర్కర్ల జిల్లా సదస్సు

ఉత్తమ డాక్టరు అవార్డు గ్రహీత డాక్టరు చలం, సిహెచ్. ప్రమీల అధ్యక్షతన జరిగిన గుంటూరు జిల్లా సదస్సును ప్రారంభించారు. సిఐటియు జిల్లా అధ్యక్షులు వై.నేతాజీ, యునైటెడ్ మెడికల్ & హెల్త్ ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ జిల్లా అధ్యక్షులు భానుమూర్తి, జిల్లా నాయకులు నళినీకాంత్, వి.సాంబశివరావు, నాగబ్రహ్మచారి, రమణి, పురుషోత్తం, జయరాజు తదితరులు పాల్గొన్నారు. 350 మంది పాల్గొన్న ఈ సదస్సులో గౌరవాధ్యక్షులుగా ఎం.భానుమూర్తి, అధ్యక్షులుగా రమణి, ఉపాధ్యక్షులుగా ప్రమీల, ప్రధాన కార్యదర్శిగా నళినీకాంత్, మరో 50మందితో నూతన కమిటీ ఏర్పడింది.

ఉద్యమ వార్తలు

అంగన్వాడీ యూనియన్ విరాళం

అంగన్వాడీ వర్కర్స్ & హెల్పర్స్ యూనియన్ సిఐటియు రాష్ట్ర కార్యాలయానికి విరాళం అందించారు. సిఐటియు రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి కా.వీరయ్యగారు యూనియన్ కు అభినందనలు తెలియజేశారు.

మున్సిపల్ సిబ్బంది బకాయి వేతనాలకై ముఖ్యమంత్రికి సిపిఎం శాసనసభ్యుల వినతి

రాష్ట్రవ్యాప్తంగా వివిధ మున్సిపాలిటీలు, కార్పొరేషన్లలో పని చేస్తున్న ఉద్యోగుల, కార్మికులకు బకాయి వేతనాలను ప్రభుత్వమే బడ్జెట్ కేటాయించి వెంటనే చెల్లించాలని, రాష్ట్ర ప్రభుత్వ ఉద్యోగులుగా మున్సిపల్ ఉద్యోగులను గుర్తించి ఇతర ప్రభుత్వ ఉద్యోగులకు చెల్లిస్తున్నట్లు ట్రెజరీల ద్వారా వేతనాలివ్వాలని, కాంట్రాక్ట్ కార్మికులకు కనీసవేతనాలు, పిఎఫ్, ఇఎస్ఐ లు అమలు చేయాలని కోరుతూ 2007 ఫిబ్రవరి 21న అసెంబ్లీలో ముఖ్యమంత్రి రాజశేఖరరెడ్డి గారికి సిపిఎం శాసనసభ్యులు శ్రీ నోముల నర్సింహయ్య, పాటూరి రామయ్య, నున్నం రాజయ్య, ఎం.పి.నర్సింహా, ఎ.పి.మున్సిపల్ వర్కర్స్ & ఎంప్లాయిస్ రాష్ట్ర నాయకులు, సిఐటియు రాష్ట్ర నాయకులతో కూడిన ప్రతినిధి బృందం మెమోరాండాన్ని సమర్పించారు.

ముఖ్యమంత్రిని కలిసి వినతిపత్రం యిచ్చిన వారిలో సిఐటియు రాష్ట్ర ఉపాధ్యక్షురాలు ఎస్.పుణ్యవతి యూనియన్ రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి పాలడుగు భాస్కర్, రాష్ట్ర గౌరవాధ్యక్షులు జి.రాములు, కోశాధికారి పి.వెంకటయ్య తదితరులున్నారు.

అంగన్వాడీ వేతనాలు పెంచాలి

అంగన్వాడీ ఉద్యోగులకు వేతనాలు, ఇంటి అద్దెలు పెంచాలని, ఆయాలకు టిఎ, డిఎలు ఇవ్వాలని కోరుతూ స్త్రీ శిశు సంక్షేమ శాఖ ప్రిన్సిపల్ సెక్రటరీకి వినతిపత్రం ఇస్తున్న యూనియన్ అధ్యక్ష, కార్యదర్శులు బి.లలితమ్మ, పి.రోజా, కార్యదర్శి కె.ధనలక్ష్మి, సిపిఎం శాసనసభ్యులు జూలకంటి రంగారెడ్డి తదితరులు

నిర్మాణ కార్మికులకు వెల్ఫేర్ బోర్డు ఏర్పాటు చేయాలి

భవన నిర్మాణ కార్మికులకు 1996 కేంద్ర చట్టం అమలుకై వెల్ఫేర్ బోర్డును ఏర్పాటు చేయాలని కోరుతూ 2007 ఫిబ్రవరి 19న కార్మికశాఖామంత్రి జి.వినోద్ కు వినతిపత్రం అందజేస్తున్న ఎ.పి.బిల్డింగ్ & అదర్ కన్స్ట్రక్షన్ వర్కర్స్ యూనియన్ రాష్ట్ర అధ్యక్షులు ఆర్.కోటంరాజు, కార్యదర్శి కె.ఉమామహేశ్వరరావు ప్రభృతులు.

గ్రామీణ కేబుల్ టి.వి. ఆపరేటర్స్ యూనియన్

అధ్యక్షులు-పమ్మిసురేష్, ఉపాధ్యక్షులు- యానం మల్లారెడ్డి, కార్యదర్శి- కొప్పుల చంద్రశేఖర్, సహాయ కార్యదర్శి- కాలూజి ఉత్తరాచారి, జి.లక్ష్మణ్, కోశాధికారి-బండి సైదేశ్వరరావు

మృతిచెందిన కార్మికునికి ఆర్థికసహాయం

నల్గొండజిల్లాలో యాదగిరిగుట్ట మండలంలోని ప్రిమీయర్ ఎక్స్ప్లోసివ్ లిమిటెడ్ ఫ్యాక్టరీలో పనిచేస్తూ శ్రీ గడ్డమిది సాగర్ కు వ్యాన్ డీ కొట్టడంతో మృతి చెందారు. అతని కుటుంబానికి మొత్తం కార్మికుల ఒక్కరోజు వేతనం రూ. 83,000 నగదును అతని తండ్రి గడ్డమిది రాజేశ్వర్ గారికి అందించడం జరిగింది.

ఈ కార్యక్రమంలో మేనేజ్మెంట్ నుండి డిప్యూటీ జనరల్ మేనేజర్ (ఎ&ఎ) ఎం.సుధాకర్ గారు, సిఐటియు అధ్యక్షులు మందుల వెంకటయ్య, ప్రధానకార్యదర్శి సుబ్బురు సత్యనారాయణ, ఆఫీసుబేరర్స్ పి.చంద్రయ్య, జి.రమేష్, జి.శ్రీను, కె.సత్యనారాయణ, జి.మాతయ్య, ఎండి.నలీమ్, ఎన్.బాల్ రాజ్, కె.అయిలమ్మ, బి.మల్లయ్య, కె.గణేష్, ఎ.వాణి, బిఎంఎస్ నుండి ఎం.వెంకటేశ్వర్లు, టి.మల్లేష్, ఐఎన్ టియుసి నుండి కె.వెంకటయ్య, బి.శేషగిరిరావు, టిఎన్ టియుసి నుండి ఆర్.బాల్ నర్సయ్య, కె.వి.రమణ గారు పాల్గొన్నారు.

వలంటరీ హెల్త్ వర్కర్లు బకాయిలు చెల్లించాలి

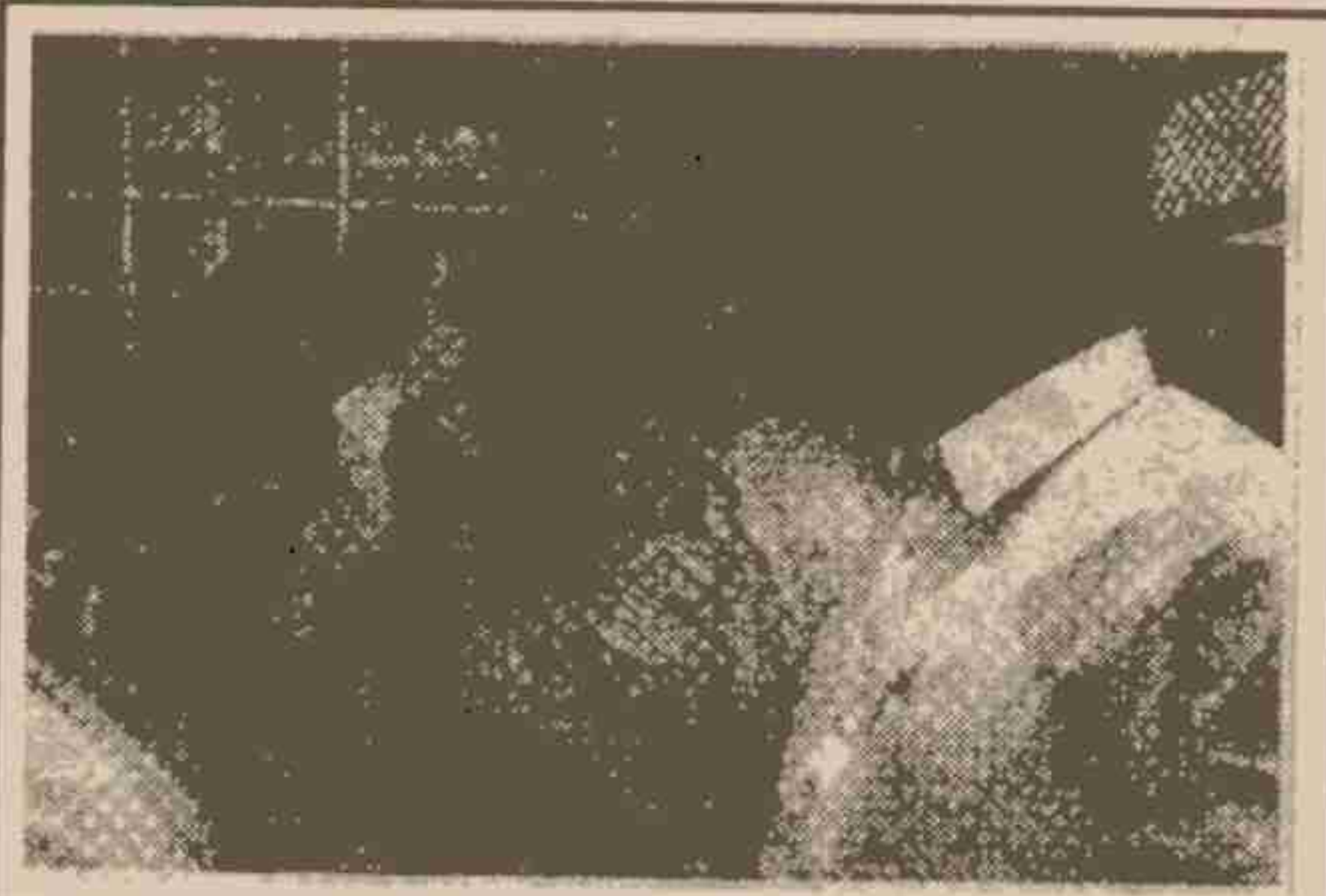

ఎ.పి.వాలంటరీ హెల్త్ వర్కర్స్ ప్రకాశంజిల్లా కమిటీ సమావేశం మేములపుల్లమ్మ అధ్యక్షతన సిఐటియు కార్యాలయం నందు జరిగింది. ఈ సమావేశంలో యూనియన్ రాష్ట్ర ప్రధానకార్యదర్శి కె.ధనలక్ష్మి పాల్గొన్నారు.

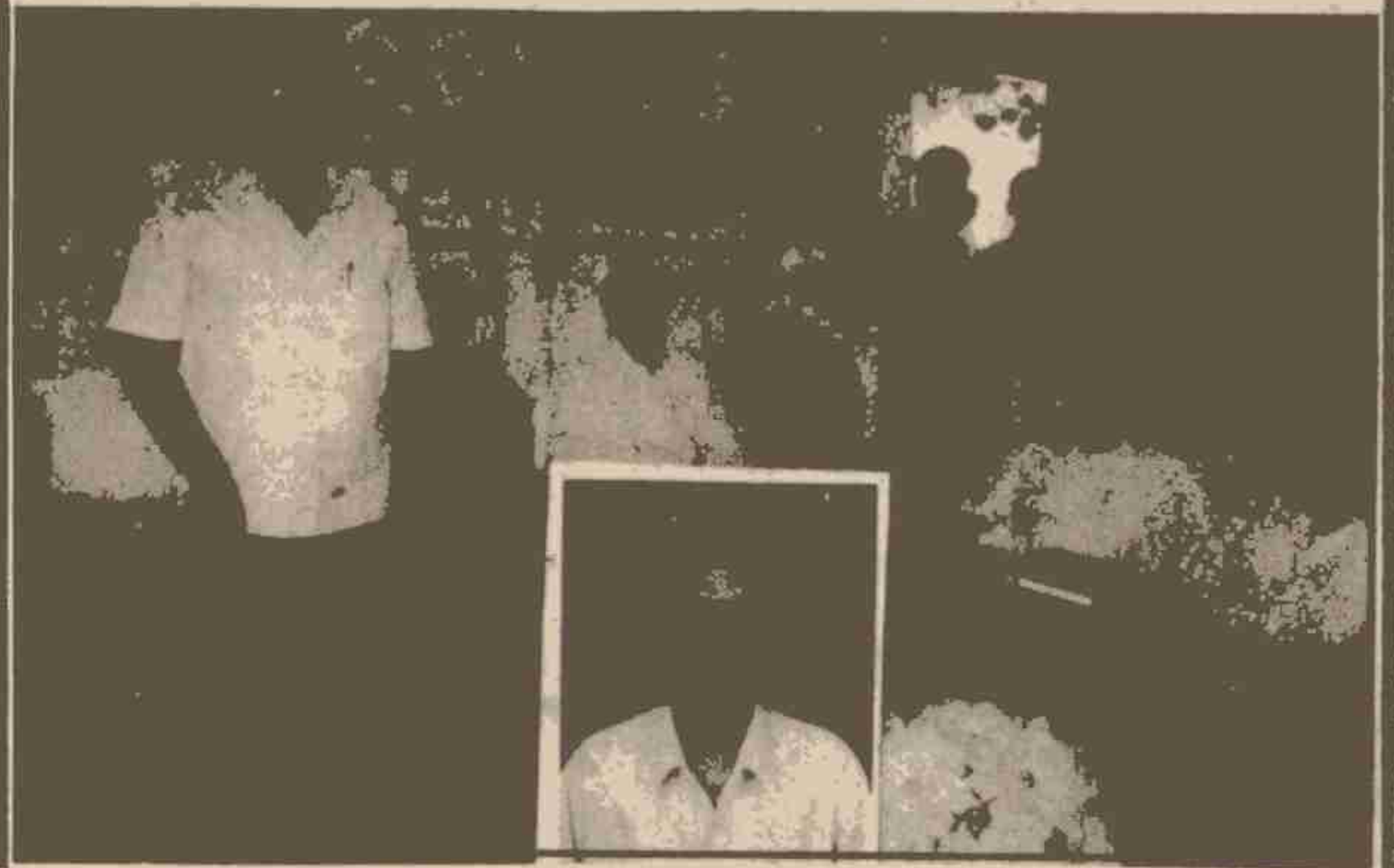
ఈ సమావేశంలో సిఐటియు జిల్లా కార్యదర్శి జి.శ్రీనివాసులు, అంగన్ వాడీ వర్కర్స్ & హెల్పర్స్ జిల్లా కార్యదర్శి పి.ప్రశాంతికుమారి, గ్రామసేవకుల సంఘం జిల్లా ప్రధాన కార్యదర్శి ఎం.సత్యనారాయణ, యూనియన్ జిల్లా కార్యదర్శి కరిశ్రీలక్ష్మి మరియు ప్రాథమిక ఆరోగ్య కేంద్రాల 85 ప్రతినిధులు పాల్గొన్నారు.

అంగన్ వాడీ వేతనాలు సక్రమంగా చెల్లించాలి

ముఖ్యమంత్రికి
సమస్యలు
వివరిస్తున్న
రోజు
తదితరులు

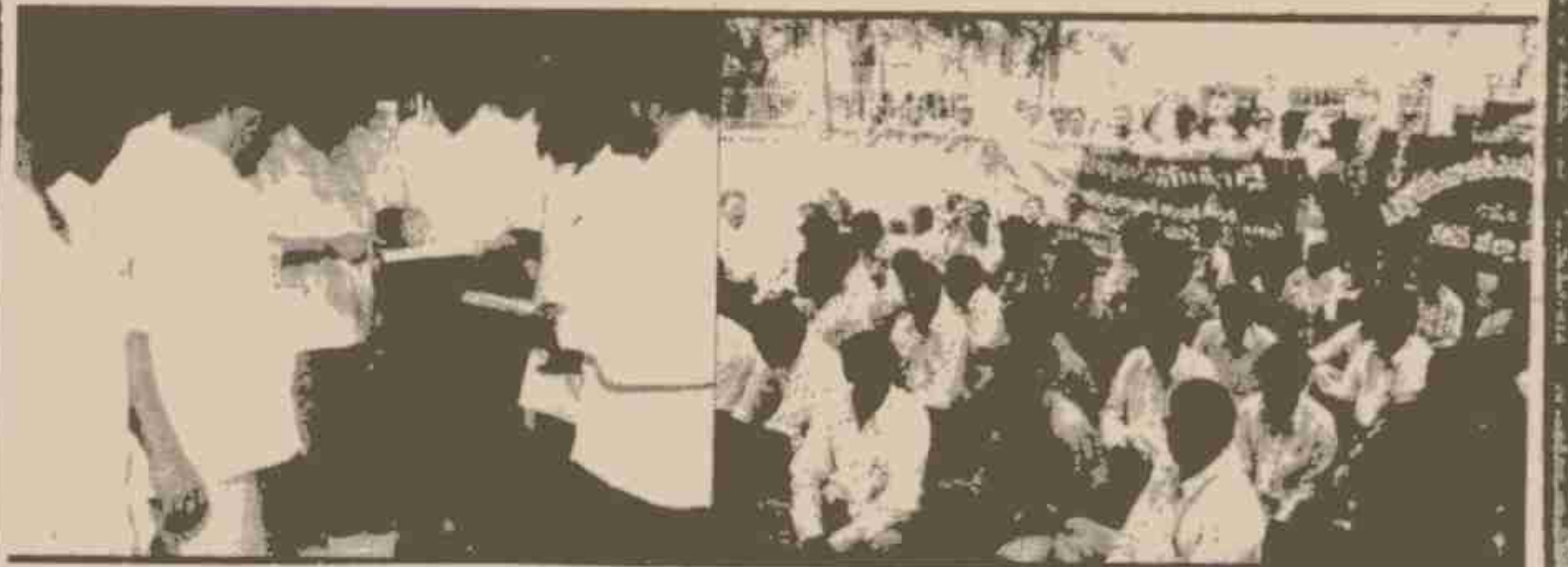

జోహర్ కా||హన్మండ్లు

గాంధారి హన్మండ్లు 21-1-07న తీవ్ర అనారోగ్యంతో మరణించారు. బీడీ ప్యాకింగ్ కార్మికునిగా పనిచేస్తూ ఎపి బీడీ అండ్ సిగార్ వర్కర్స్ యూనియన్ నిజామాబాద్ జిల్లా కన్వీనర్ గా పని చేశారు. 7-2-07న నిర్మల్ లో జరిగిన సంస్కరణసభలో సిఐటియు రాష్ట్ర కార్యదర్శి ఎం.సాయిబాబు పాల్గొన్నారు. కార్మికలోకం కా||హన్మండ్లు మృతికి సంతాపాన్ని, వారి కుటుంబ సభ్యులకు ప్రగాఢ సానుభూతిని ప్రకటిస్తున్నది.

గ్రామపంచాయతీ సిబ్బందిని రెగ్యులరైజ్ చేయాలి

గ్రామపంచాయతీలలో ప్రస్తుతం పనిచేస్తున్న వారందరినీ రెగ్యులరైజ్ చేయాలని, బకాయివేతనాలు, కనీసవేతనాలు చెల్లించాలని కోరుతూ 02.02.07న పంరాయతీరాజ్ కమిషన్ కార్యాలయం ముట్టడి జరిగింది. ఈ సందర్భంగా కమీషనర్ కు వినతిపత్రం సమర్పించారు.

ముషీరాబాద్ లో ధర్నా

సిఐటియు ముషీరాబాద్ జోన్ కమిటీ ఆధ్వర్యంలో అనంఘటితరంగ కార్మికుల సమస్యల పరిష్కారంకోసం ముషీరాబాద్ మండల కార్యాలయం ముందు ధర్నా నిర్వహించారు.

రాష్ట్ర ఔట్సోర్సింగ్ ఉద్యోగులకు జి.ఓ.4459 విడుదల

రాష్ట్ర వ్యాప్తంగా వివిధ ప్రభుత్వ శాఖలలో పనిచేస్తున్న ఔట్సోర్సింగ్ కాంట్రాక్టు ఉద్యోగులకు కనీసవేతనాలు, పిఎఫ్, ఇఎస్ఐ, లీవు సౌకర్యాలు కల్పిస్తూ 2సంవత్సరాల ఆందోళనల తర్వాత రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఎట్టకేలకు జి.ఓ. జారీ చేసింది. వివిధ ఆందోళనలో పాల్గొని జి.ఓ.ను సాధించుకొన్న కాంట్రాక్టు ఉద్యోగులందరికీ అభినందనలు. ఐక్యంగా ఉద్యమించి జి.ఓ.ను అమలు చేయించుకోవాలని పిలుపునిస్తున్నాము.

రాష్ట్రవ్యాప్తంగా పనిచేస్తున్న 2.5లక్షల కాంట్రాక్టు ఉద్యోగులలో దాదాపు లక్షమంది ఔట్సోర్సింగ్ ద్వారా వివిధ ప్రభుత్వశాఖలు, కార్పొరేషన్లలో పని చేస్తున్నారు. అతితక్కువ వేతనాలతో, ఆ వేతనాలూ నెలనెలా రాక అనేక ఆర్థిక ఇబ్బందుల నెదుర్కొంటున్నారు. కనీసం పిఎఫ్, ఇఎస్ఐ సౌకర్యాలు కల్పించ లేదు. వీరికి ఎటువంటి లీవు సౌకర్యమూ లేదు. ప్రసూతి సెలవులు లేకపోవడంతో ఉద్యోగినులు ఉన్న ఉద్యోగాన్నీ కోల్పోవలసి వస్తున్నది. ఈ నేపథ్యంలో గత 2 సంవత్సరాలుగా అనేకసార్లు వినతివ్రతాలు, ఆందోళనలు చేపట్టడంతో ఎట్టకేలకు జి.ఓ.4459ని 27.12.06న జారీ చేసింది. గత జూలై 2006లో వేతనాలను నిర్ణయిస్తూ జి.ఓ.2501ని జారీ చేసింది.

జి.ఓ.4459 ప్రకారం జిల్లాస్థాయిలో కలెక్టరు చైర్మన్గా, ట్రెజరీ మరియు ఎక్సైజ్ డిప్యూటీ డైరెక్టర్, జిల్లా కార్మికశాఖ

అధికారి మరియు జిల్లా ఎంప్లాయిమెంట్ అధికారులను సభ్యులుగా కమిటీ ఏర్పరచాలి. ప్రభుత్వశాఖలు మరియు కాంట్రాక్టర్లు ఖచ్చితంగా కార్మికశాఖ నుండి ఔట్సోర్సింగ్కు అనుమతి తీసుకోవాలి. ప్రభుత్వం నియమించిన కనీసవేతనాలు చెల్లించని ఏజన్సీలను బ్లాక్లిస్ట్లో పెట్టాలి. ఔట్సోర్సింగ్ కాంట్రాక్టు ఉద్యోగులందరికీ పిఎఫ్, ఇఎస్ఐ సౌకర్యాలు కల్పించాలి. వీరికి 15రోజుల వేతనంతో కూడిన క్యాజువల్ లీవులు, ఉద్యోగినులకు వేతనం లేని 120 రోజుల ప్రసూతి లీవు సౌకర్యం కల్పించాలి. సర్వీస్టాక్స్లను కాంట్రాక్టర్ల చేల్పించాలి.

ప్రభుత్వశాఖలలోని ఔట్సోర్సింగ్ కాంట్రాక్టు ఉద్యోగులకు వేతనాలను పెంచుతూ రాష్ట్రప్రభుత్వ జి.ఓ.2501 జారీ చేసింది. ఈ జి.ఓ.ప్రకారం క్లాస్ 3 కేడర్లోని వారికి రూ.4900, క్లాస్ 4 కేడర్కి రూ.3,900, డేటాఎంట్రీ ఆపరేటర్లకి రూ.5,500, డేటా ప్రాసెసింగ్ ఆపరేటర్లకు రూ.6,500, డ్రైవర్లకు రూ.4,600, లిప్ట్ ఆపరేటర్లకు రూ.4,500 చెల్లించాలి. జి.ఓ. జారీ అయినా అనేక ప్రభుత్వశాఖల్లో ఈ వేతనాలను ప్రభుత్వం అమలు చేయించడం లేదు. కోట్లాది రూపాయలు కాంట్రాక్టర్లకు కట్టబెడుతున్నది.

జి.ఓ.2501, జి.ఓ.4459లను అమలుకై కాంట్రాక్టు ఉద్యోగులు ఐక్యఉద్యమాలు చేపట్టాలి.

- ఎ.వి.నాగేశ్వరరావు

'ఆజన్మాంత ఒప్పందం' నుండి జట్టు కార్మికులకు విముక్తి

గత సంచికలో ఆజన్మాంత ఒప్పందంలో బందిలైన కార్మికుల గూర్చి రాశాను. ఈ కాలంలో కార్మికులు పోరాడి ఆజన్మాంత ఒప్పందం నుండి బయటపడ్డారు.

తూర్పుగోదావరి జిల్లా, బిక్కవోలు మండల కేంద్రంలోనున్న రైస్మిల్లు కార్మికులకు, యజమానులకు ఒక ఒప్పందం 2002 సంవత్సరంలో జరిగింది. దాని ప్రకారం అది ఆజన్మాంత ఒప్పందం. ఈ ఒప్పందాన్ని 4 సంవత్సరాలపాటు భరించారు. ఇక భరించలేక కార్మికులంతా నిర్ణయం తీసుకొని సిఐటియు వద్దకు వచ్చారు. ఇంకా డిమాండు నోటీసు ఇవ్వకపోయినా, యజమానులే ఏకపక్షంగా వ్యవహరించారు. ఆజన్మాంత ఒప్పందం కొనసాగించాలని, అందుకు అంగీకరించాలని డిమాండు చేస్తూ

ఏకపక్షంగా మిల్లులు మూసివేశారు.

మూసివేసిన మిల్లులు తెరిపించాలని కార్మికులుపోరాడారు. 55రోజుల పోరాటం జయప్రదంగా ముగిసి ఆజన్మాంత ఒప్పందం నుండి బయటపడ్డారు. 55రోజుల్లో 30రోజుల పాటు రిలేనిరాహార దీక్షలు జరిగాయి. చివరి 20రోజులు మిలిటెంటు రూపం తీసుకున్నది. ధర్నాలు, రాస్తారోకోలు, ట్రాఫిక్ను స్తంభింప చేయడం, ఎమ్మార్వో కార్యాలయం, కలెక్టరు కార్యాలయం ముట్టడి జరిగాయి. ఈ మిలిటెంటు కార్యక్రమం వలన కార్మికులు చెదిరి పోకుండా, ఐక్యంగా నిలబడ్డారు. అధికారులపై వత్తిడి పెరిగింది. సంఘీభావ కార్యక్రమం కూడా పెద్దఎత్తున చేపట్టాము. విజయం సాధించాం.

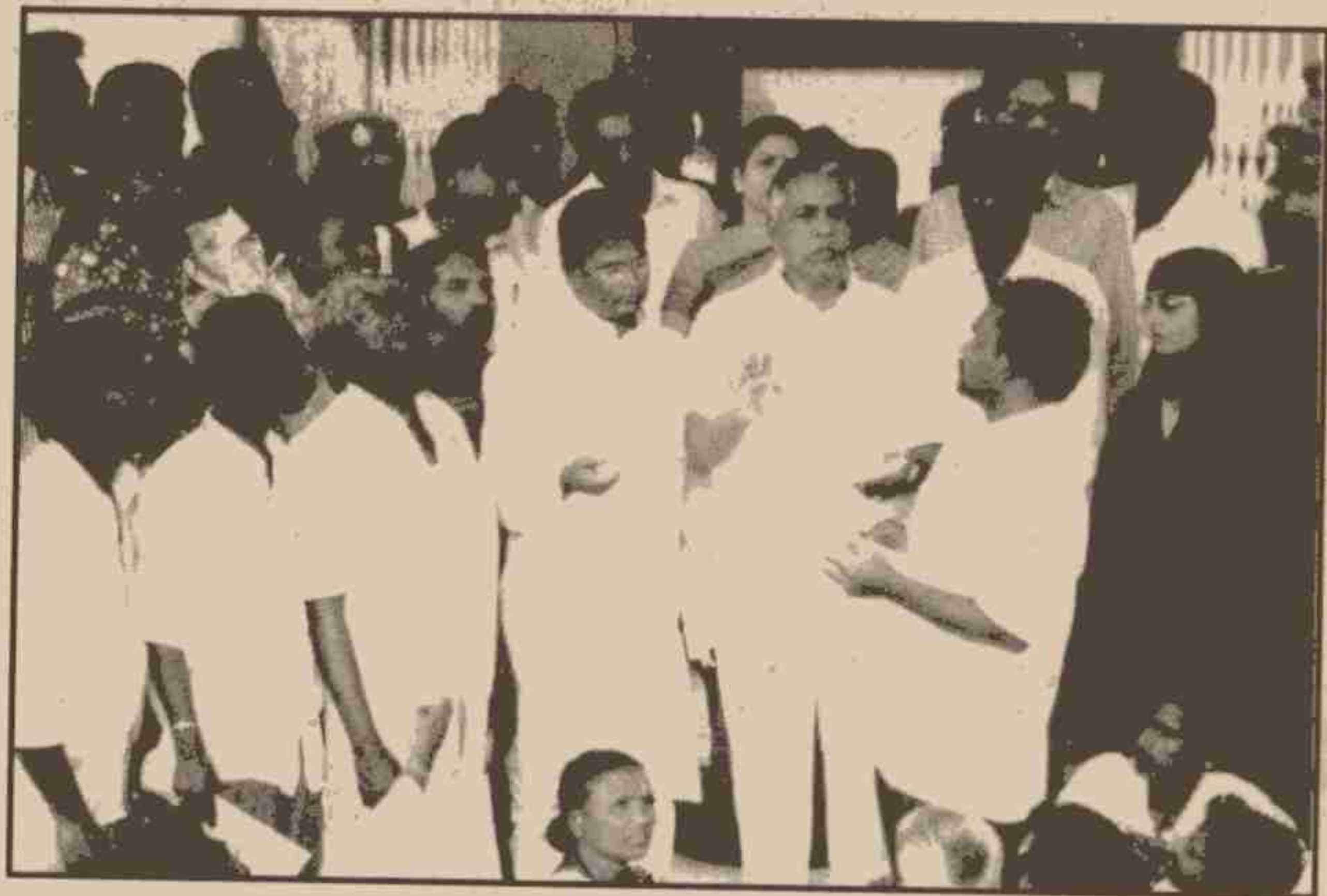
ఒప్పందం 4సంవత్సరాలపాటు ఉంటుంది. మొదటి 2 సంవత్సరాలు 10% పెంపుదల, ఆ తరువాత 11% పెంపుదలకు అంగీకరించారు. సిఐటియు నాయకత్వాన్ని, సంఘాన్ని పూర్తిగా చిన్నాభిన్నం చేయాలనుకున్నారు. అది సాధ్యంకాలేదు. అదే అసలు విజయం. ఈ కార్యక్రమం విజయం సాధించడంలో పశ్చిమ గోదావరి, విశాఖజిల్లా సిఐటియు నాయకత్వం అవసరమయిన సహకారాన్ని అందించారు.

- డి.శేషబాబ్జి

స్కూల్స్ స్వీపర్ల వరుస ఆందోళనలు

మహబూబ్ నగర్ జిల్లాలో జడ్పిహెచ్ఎస్, యుపిఎస్, ప్రైమరీ స్కూల్స్లో సుమారు 1749 మంది కాంటెన్జెన్సీ పార్ట్ టైమ్ స్వీపర్లు పని చేస్తున్నారు. వీరిలో వందకుపైగా స్వీపర్లకు 5 నుండి 10 సంవత్సరాలుగా వేతనాలు చెల్లించటం లేదు. వీరిలో ఎక్కువ మంది వారికంటే ముందు వారి తల్లి, తండ్రీ రక్తసంబంధీకులు స్వీపర్ గా పనిచేసి మరణించారు. మరణించినవారి స్థానంలో వీరు పని చేస్తున్నారు. సుమారు 162 మందికి నెలకు కేవలం రూ.75లు మాత్రమే వేతనం ఇస్తున్నారు. మిగతా వారికి నెలకు రూ.780లు చెల్లిస్తున్నారు. జి.ఓ.నం.199 ప్రకారం పార్ట్ స్వీపర్లకు నెలకు రూ.1071 లు, ఫుల్ టైమ్ స్వీపర్లకు రూ.1716లు చెల్లించాలి. స్వీపర్లు రోజుకు 8గంటల కంటే ఎక్కువ పని చేస్తుంటారు. వేతనం మాత్రం పార్ట్ టైమ్ గా నిర్ణయించి అంతకంటే తక్కువ చెల్లిస్తున్నారు. 2007 జనవరి 31న 150మందితో కలెక్టర్ కార్యాలయం ముందు ధర్నా చేశారు. డిఆర్ఓ గారికి, డిఇఓ గారికి వినతిపత్రం ఇచ్చారు. తాను సిఇఓ చర్చించి సమస్యలను పరిష్కరిస్తామని డిఇఓ హామీ నిచ్చారు.

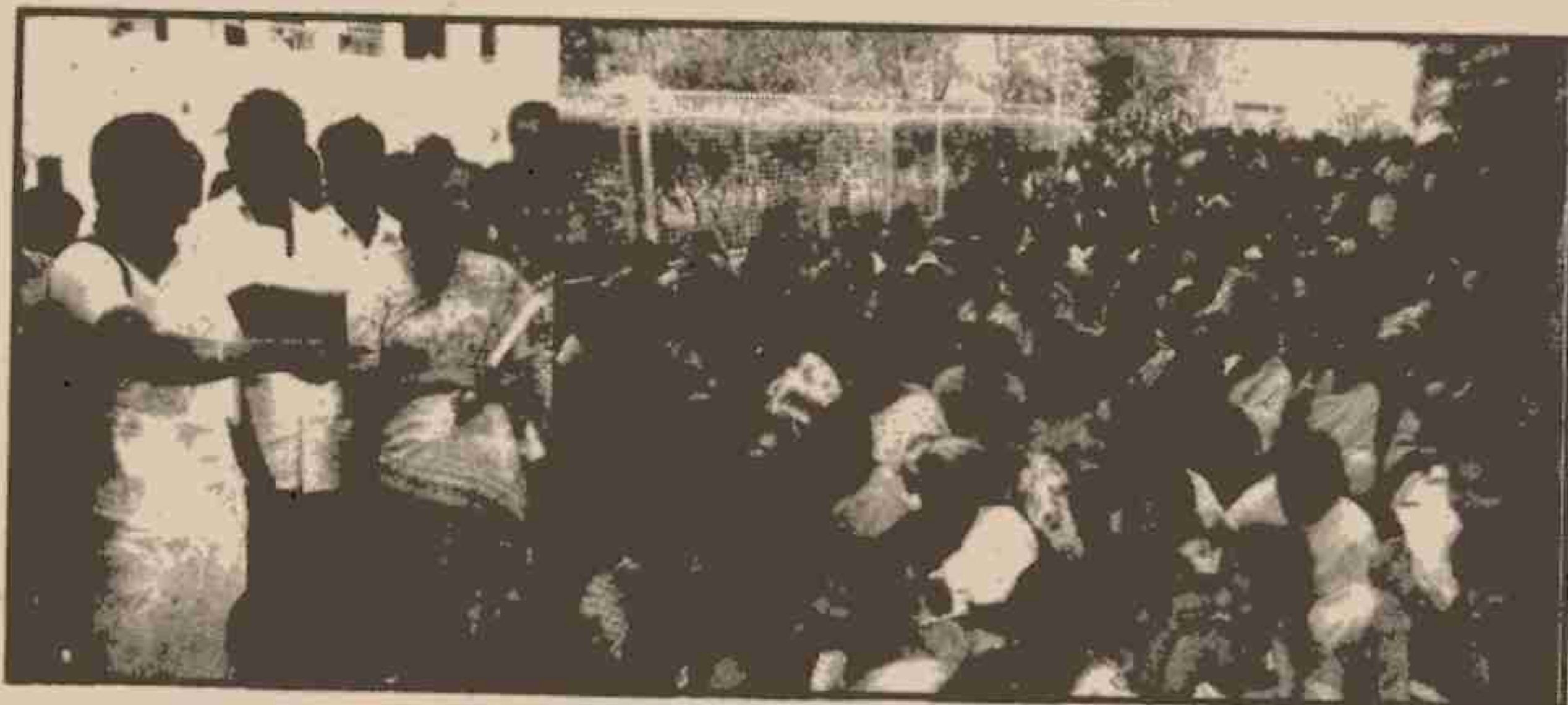
ఫిబ్రవరి 2న జిల్లా పరిషత్ సమావేశం సందర్భంగా జడ్పి కార్యాలయం ముందు పికెటింగ్ చేశారు. జడ్పి చైర్మన్ కె.దామోదర్ రెడ్డి, శాసనసభ్యులు చిన్నారెడ్డి, శ్రీమతి డి.కె.అరుణ గార్లు డిసిసిబి చైర్మన్ వీరారెడ్డి జడ్పి సిఇఓ ఉపేందర్ రెడ్డిలు స్వీపర్లచే వినతిపత్రాలు తీసుకొని సమస్యల పరిష్కారానికి జాయింట్ మీటింగ్ ఏర్పాటు

చేయుటకు హామీ ఇచ్చారు. ఈ కార్యక్రమంలో సుమారు 250మంది స్వీపర్లు పాల్గొన్నారు.

ఫిబ్రవరి 6న జడ్పిసిఇఓ, డిఇఓ, జడ్పి చైర్మన్ సమక్షంలో యూనియన్ ప్రతినిధులతో జాయింట్ మీటింగ్ జరిగింది. ఈ సందర్భంగా ఉన్నతాధికారులకు శాఖపరంగా ఉత్తరాలు రాస్తామని, వారితో సంప్రదించి స్వీపర్ల సమస్యలు ఫిబ్రవరి చివరి వరకు పరిష్కారం చేస్తామని హామీనిచ్చారు. అధికారులు హామీని అమలు జరపకుంటే భవిష్యత్ ఆందోళనకు స్వీపర్లు సిద్ధమౌతున్నారు. యూనియన్ మండల కమిటీలు, తాలూకా కమిటీలు ఏర్పాటు చేసుకుంటున్నారు.

అంగన్ వాడీలపై రాజకీయ వేధింపులను అరికట్టాలి

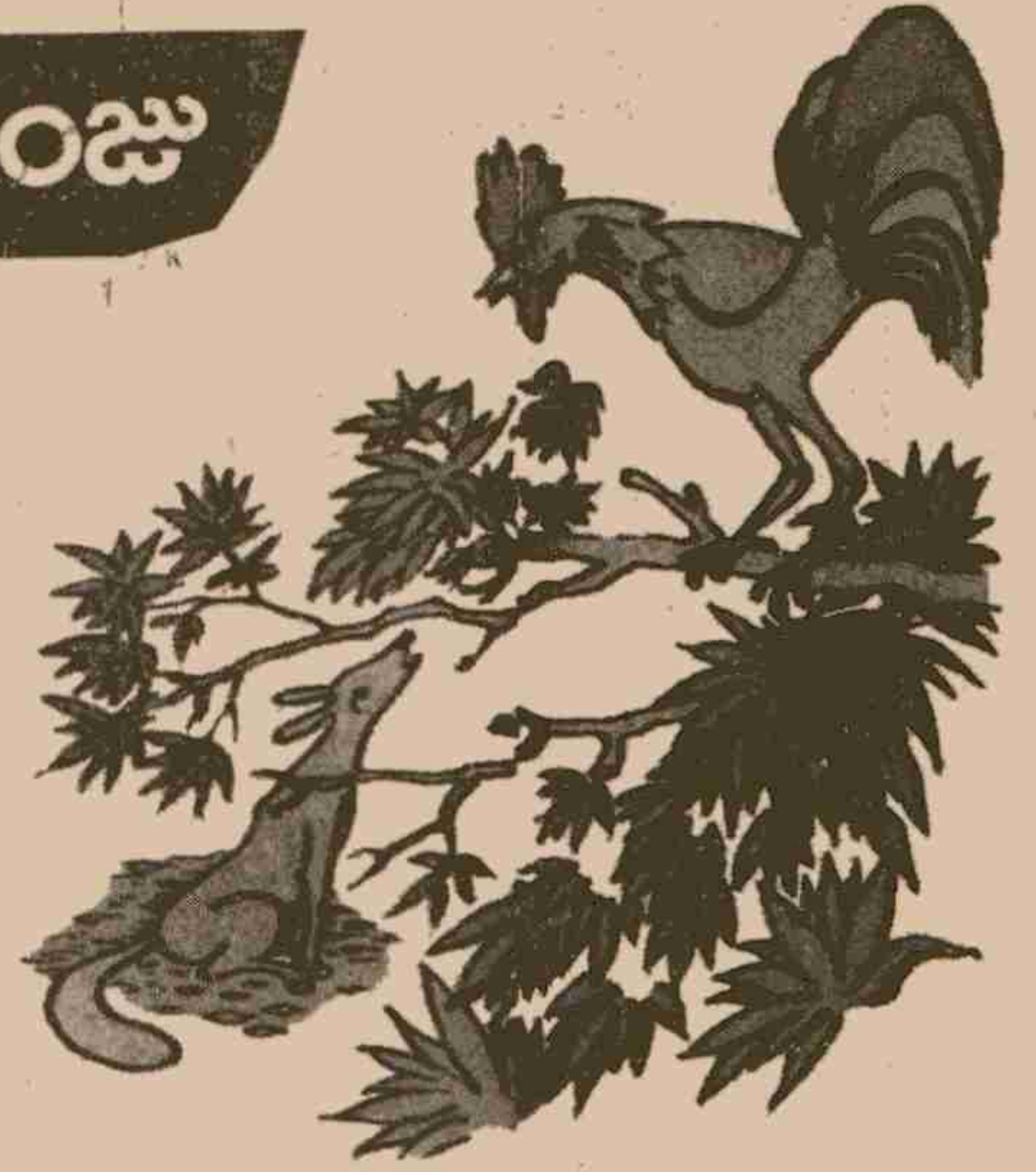
మహబూబ్ నగర్ జిల్లాలో అంగన్ వాడీ వర్కర్లపై రాజకీయ నాయకుల వేధింపులు తీవ్రస్థాయిలో పెరిగాయి. సర్పంచ్ లు, ఎంపిటిసిలు, ఎంపిపిడబ్ల్యులు, జడ్పిటిసిలు ప్రత్యక్షంగా అంగన్ వాడీ కేంద్రాలను విజిట్ చేస్తున్నారు. కేంద్రాలు సరిగ్గా నడపటం లేదని పత్రికాప్రకటనలు చేస్తున్నారు. ఆదర్శగ్రామాల సందర్శన వంకతో మండలబృందం (ఎమ్మార్వో, ఎడిఓ, ఎంఇఓ)లు అంగన్ వాడీ కేంద్రాలను విజిట్ చేస్తున్నారు. సమయం పాటించకుండా ఉ.9గంటల కంటే ముందు, మ.13 గంటల తరువాత కూడా కేంద్రాలను విజిట్ చేసి ఉన్నతాధికారులకు అవాస్తవ ఫిర్యాదు చేస్తున్నారు. కొన్ని కేంద్రాలను విజిట్ చేయకుండానే విజిట్ చేసినట్లు 'మెమో'లు పంపుచున్నారు. ఈ విధంగా 189 మందికి షోకాజ్ మెమోలు, 13మందికి తొలగిస్తూ

మెమోలు, 16 సెంటర్లను స్థలమార్పిడి చేస్తున్నట్లు ప్రకటించారు.

ఎ.పి.అంగన్ వాడీ వర్కర్స్ & హెల్పర్స్ యూనియన్ రాజకీయ వేధింపులకు వ్యతిరేకంగా, పెండింగ్ లో వున్న టిఎ, డిఎ, గ్యాన్ మరియు కట్టెల బిల్లులు చెల్లించాలని తదితర డిమాండ్లతో 19-2-06న కలెక్టర్ కార్యాలయం ముందు సుమారు వెయ్యిమందితో ధర్నా చేశారు. తదనంతరం జాయింట్ కలెక్టర్ శ్రీ వరప్రసాద్, ప్రాజెక్టు డైరెక్టర్ శ్రీమతి ఇందిర గార్లకు డిమాండ్లతో కూడిన మెమోరాండం ఇచ్చారు. పరిస్థితిని వివరించారు. జెసి మరియు పిడి కార్మికులనుద్దేశించి ప్రసంగించారు. రాజకీయ వేధింపుల్లో భాగంగా ఇచ్చిన 'మెమో'లు రద్దు చేస్తామని, కార్మికుల సమస్యలు పరిష్కరిస్తామని హామీనిచ్చారు. ఈ కార్యక్రమంలో ఎ.పి. అంగన్ వాడీ వర్కర్స్ & హెల్పర్స్ యూనియన్ రాష్ట్ర నాయకురాలు కె.ధనలక్ష్మి, జిల్లా అధ్యక్షులు బి.కవిత, జిల్లా కార్యదర్శి ఎ.అరుణ, నాయకులు చంద్రకళ, ఉమామహేశ్వరి, వనజ, శశికళ, లలిత మరియు సిఐటియు జిల్లా ప్రధానకార్యదర్శి ఎస్.ఎం.ఖలీల్, జిల్లా సిఐటియు ఉపాధ్యక్షులు కె.గోపాల్, పి.ఆంజనేయులు, సిఐటియు నాయకులు ఆంజనేయులు, పర్వతాలు, లక్ష్మణ్, పి.భరత్, తదితరులు పాల్గొన్నారు.

నక్కబావ- కోడిపుంజు

ఒకసారి అడవిలో నక్కబావకి తెగ ఆకలేసింది. తినడానికి ఏమీ దొరకలేదు. చిన్న జంతువు కనబడ్డా చంపేసి ఆకలి తీర్చుకుందామని, పిచ్చెక్కినట్టు తిరుగుతోందది. అంతలో దానికి 'కొక్కరొకో' అనే కూత వినిపించింది. ప్రాణం లేచివచ్చినట్లయింది. 'కోడిపుంజు ఎక్కడుందబ్బా?' అనుకుంటూ చుట్టూ చూడసాగింది. అంతలో "నక్కబావా బాగున్నావా? ఎక్కడికి అలా కంగారుగా పరిగెడుతున్నావు?" అంటూ చెట్టుపైన కూర్చున్న కోడిపుంజు అంది.

నక్క తల పైకెత్తి చెట్టువైపు చూస్తూ...

"నీవేంటి చెట్టెక్కి కూతపెడుతున్నావు, కిందకి రా..." అంది.

"నీలాంటి వాళ్లకు చిక్కితే నన్ను తినకుండా వదిలి పెడతారా? నన్ను నేను రక్షించుకోవద్దా?" అంది కోడిపుంజు.

"అయ్యో! హతవిధి! నీకు ఈ నక్కబావపై కూడా అనుమానమా? నేనెంత మంచివాణ్ణో నీకు తెలియదా?" అంది నక్క...

"నీనుంచి కాకపోయినా తోడేళ్లు, మిగతా కుక్కలూ ఉన్నాయిగా బావా" అంది కోడిపుంజు.

"అరె నీకు ఇంకా తెలీదా? మన అడవిలో నిన్నట్నుంచే 'జంతువులన్నీ స్వేచ్ఛగా చెట్టాపట్టాలేసుకొని తిరగొచ్చని, ఒక జంతువు మరో జంతువుని చంపరాద'ని రూల్ వచ్చింది. మన సింహరాజు ఈ వార్తని నిన్ననే ప్రకటించాడు" నక్క వల విసిరింది.

'అందుకేనా నక్కబావా! అదిగో అడవి కుక్కల మంద అంత తాపీగా మనవైపే వస్తోంది..." అంది దూరంగా చూపు సారిస్తూ.

"అ.. ఎక్కడా, ఇటే వస్తున్నాయా!" అంటూ కంగారు పడింది నక్క.

"అయినా నీకెందుకు బావా భయం. రూల్ ప్రకారంగా అవి నిన్నే చేయవుగా" అంది కోడిపుంజు నవ్వుతూ.

కోడికి సమాధానం ఇచ్చేందుకు కూడా సమయం లేనట్టు "వస్తా, కాస్త పనుంది" అంటూ అడివిలోకి పరుగుతీసింది.

జిత్తులమారి నక్క పన్నాగం కనిపెట్టిన కోడి 'దొంగ నక్కబావా నీ జిమ్మిక్కులు నా దగ్గరా!" అనుకుంది.

జిక్

ఇంగ్లీషు

మా పాపకు మూడు సంవత్సరాలు.

కానీ చాలా తెలివైంది. ఇంగ్లీషు చాలా బాగా వచ్చు. తన పేరు స్పెల్లింగ్ వెనక నుంచి కూడా చెప్పగలడు" అన్నాడు గొప్పలు చెప్పే రామారావు.

"మీ పాప పేరు ఏమిటి?" అడిగాడు సుబ్బారావు.

"జలజ"

ఒక్కటి

రేణుక : చిన్నా! లెక్కల పేపరు ఎలా వచ్చింది?

చిన్న : ఒక లెక్కకు ఆన్సర్ రాలేదు.

రేణుక : ఎన్ని లెక్కలు ఇచ్చారు?

చిన్న : పదిహేను

రేణుక : అయితే మిగిలిన పథాలుగు కరెక్టేనా?

చిన్న : కాదు. వాటిని నేను అసలు ముట్టుకోలేదు.

fiziken

"ఎసిడిటీ" నుండి తక్షణ ఉపశమనం

FREE

ఒక గ్యాస్ ట్రబుల్కి సత్వర పరిష్కారం సరికొత్త ఫార్ములాతో

ఒరాసిడ్

ఇది నిరంతరం పనిచేసే ఎంటాసిడ్

చిన్న ఉద్యమం- బృహత్తర కర్తవ్యం

పట్టుదల, కృషి వుంటే చిన్న ఉద్యమమైనా బృహత్తర కర్తవ్యాలను నిర్వహించవచ్చునని కర్నాటక సి.ఐ.టి.యు. కమిటీ నిరూపించింది. సి.ఐ.టి.యు. అఖిల భారత 12 మహాసభలను జనవరిలో బెంగళూరులో జయప్రదం చేయగలిగింది. ఆ మహాసభల ఆహ్వానసంఘం కార్యదర్శి ఎస్.ప్రసన్నకుమార్ 'కార్మికలోకం' ప్రతినిధితో పలు అంశాలు చర్చించారు.

ప్ర: 'అఖిల భారత మహాసభల'ను జయప్రదంగా నిర్వహించారు. ఎలా సాధ్యమయింది?

జ: మొదట కొంత భయంగా ఉండేది. ఇది పెద్ద బాధ్యత. మా చిన్న ఉద్యమానికి పెద్ద సవాల్. మరో ఇదొక పెద్ద అవకాశం. మా ఉద్యమం అభివృద్ధికి 2005లో అంగన్ వాడీ అఖిల భారత మహాసభలు నిర్వహించాం. నాటి అనుభవాలు మాకు విశ్వాసాన్నిచ్చాయి. సమగ్రపథకం రూపొందించుకున్నాం. పథకం అమలుకు పెద్దసంఖ్యలో కార్యకర్తలను సమకూర్చుకున్నాం. పునాది స్థాయి వరకూ పని విభజన జరిగింది.

అన్నింటికిమించి అఖిలభారత కేంద్ర నాయకత్వం కేరళ, తమిళనాడు, ఆంధ్రప్రదేశ్ కమిటీల సహాయసహకారాలు కర్తవ్య నిర్వహణలో మా కమిటీని వెన్నుతట్టి నడిపించాయి.

ప్ర: 'టీఎంపీ' అనుభవాలు వివరించండి

జ: ప్రధానంగా మా రాష్ట్ర రాజధాని బెంగళూరులో సమిష్టి కృషి జరిగింది. గతంలో నాయకులు, వ్యక్తులపై ఆధారపడి పని జరిగేది. కమిటీలు, టీఎం కృషి దాదాపు లేదు. ఈసారి బెంగళూరు నగరాన్ని 6 జోన్లుగా విభజించాం. 6 జోన్ కమిటీలు ఏర్పరచాం. ప్రశ్నావళి ఆధారంగా వారి సమాచారం సేకరించాం. నివాసప్రాంత కమిటీలకు వారిని కేటాయించాం. తద్వారా ఆయా నివాస ప్రాంతాలలో వుండే మన వారి మధ్య సంబంధాలు బలపడ్డాయి. ఇంటింటా, వీధి వసూళ్ళకు ఈ ఏర్పాటు ఎంతో ఉపకరించింది.

ఉదా: (ఎస్కార్స్) పెడరల్ మొగల్- అమెరికన్ కంపెనీలో సిఐటియు ప్రధానశక్తి. అక్కడి కమిటీ 3వేల మంది కార్మికులను నివాసప్రాంత కమిటీలకు కేటాయించింది.

30వేల మంది ఒక్కరోజు వేతనం అందించారు. సెప్టెంబరు (2006)లోనే ఈ కర్తవ్యం పూర్తయింది. బి.ఇ.ఎల్.లోని 4500ల మంది 2 యూనియన్లలో వున్నారు. మన సభ్యత్వానికి, ప్రభావానికి మించి ఒకరోజు వేతనం సేకరించగల్గాం.

కార్యకర్తల కృషి :

బెంగళూరునగరంలో సిఐటియు అనుబంధ సంఘాల సభ్యత్వం 22వేలు. అనుబంధంకాని సంఘాలలో 15వేల మంది ఉద్యోగులు, కార్మికులున్నారు. 3500ల మంది మహాసభల పనిలో వుండేందుకు సిద్ధమయ్యారు.

అసంఘటితరంగంలో కృషి

అంగన్ వాడీసంఘం ఈ మహాసభల నిర్వహణకు రూ.2

లక్షలు ముందుగా అందించారు. ఒక్కొక్క కేంద్రానికి రూ.25లు వసూలుకు నిర్ణయించారు. కమిటీల నాయకత్వంలోనే పథకం అమలు చేయాలని సూచించాము. ప్రారంభంలో కొంత వ్యతిరేకత, కొన్ని సంశయాలు వ్యక్తమయ్యాయి. కర్తవ్యాల అమలుతోపాటు దీర్ఘకాల దృష్టితో నిర్మాణాన్ని బలపరచటం, క్రొత్త సెక్షన్స్లోకి వెళ్ళటం, కార్యకర్తలను గుర్తించాలని నిర్దేశించుకున్నాం. 33 స్థానిక ఆహ్వాన కమిటీలు, 86 నిధి సేకరణ బృందాలు ఏర్పడ్డాయి. వాటికి నిర్దిష్ట ప్రాంతాన్ని కేటాయించాము.

ప్రతి స్థానిక కమిటీ కనీసం రూ.2లక్షలు వసూలు చేసి ఆహ్వాన సంఘానికి జమ చేయాలి, అపై సేకరించే మొత్తం స్థానిక సిఐటియు కమిటీలకే చెందుతుందని నిర్ణయించుకున్నాం. బెంగళూరు కమిటీ లక్ష్యం రూ.35లక్షలు. అక్కడి తూర్పు జోన్ కమిటీయే రూ.16లక్షలు సేకరించగలిగింది. రాజకీయాలకు అనుబంధాలకు అతీతంగా కార్మికవర్గం స్పందించింది.

భవన నిర్మాణం, మిడ్డే మిల్, బీడీ వర్కర్స్ నుండి కనీసం రూ.10వంతున, హమాలీ, గ్రామపంచాయతీ కార్మికుల నుండి కనీసం రూ.50గా ఆయా కమిటీలు నిర్ణయించాయి. అత్యధిక సెక్షన్స్ నిర్ణయాలను అమలు జరిపాయి.

సన్నాహాలు : నవంబరు 7న ప్లాన్డే నిర్వహించాం. రాష్ట్రవ్యాపితంగా సిఐటియు పతాకాలు ఆవిష్కరించాము. 132 తాలూకాలలో ఈ కార్యక్రమం జరిగింది. 470 గ్రామపంచాయతీ వర్కర్స్ కార్యాలయాల ముందు సిఐటియు పతాకాలను ఎగరేశారు. 12వేల ఇళ్ళపై కార్మికులు జండాలు కట్టారు. ఇందులో బెంగళూరునగరంలోనే 8000మంది తమ నివాసాలపై జండాలు ఎగరేశారు.

వాలంటీర్స్ కృషి : మొత్తం 1800ల మంది వాలంటీర్స్గా నమోదయ్యారు. వారిలో కా||సూర్యనారాయణరావు టీఎం 800ల మంది మహాసభల ప్రారంభోత్సవం మార్చిఫాస్ట్లో పాల్గొన్నారు. మరొకటి కామ్రేడ్ నంజుడప్ప టీఎం 800ల మంది, ఇతర పనులలో సహకరించారు. వీరిలో 300ల మంది శ్రామిక మహిళలు. వీరందరూ శలవులు పెట్టి 10రోజులపాటు పని చేశారు. 16 సబ్ కమిటీలు ఏర్పరచి, స్పష్టమైన పనివిభజన, పర్యవేక్షణవల్ల పనులు సులభంగా జరిగాయి. చివరిరోజు బహిరంగసభకు 40వేల మందికి పైగా హాజరయ్యారు.

జీతమివ్వకుండా పని చేయమనే హక్కు ఎవరికుంది?

(సమ్మె దిశగా మున్సిపల్ ఉద్యోగులు అడుగులు)

సమ్మెనోటిసు అందుకుంటున్న మున్సిపల్ కార్యదర్శి శ్రీమతి వీణాకాష్

కాంగ్రెస్ పార్టీ ఎన్నికల ముందు ఇచ్చిన హామీ ప్రకారం మున్సిపల్ ఉద్యోగులను ప్రభుత్వ ఉద్యోగులుగా గుర్తించి ట్రెజరీల ద్వారా వేతనాలిస్తారని, అనేక నెలలుగా ఉన్న బకాయిలకు అంతం పలికి ప్రతినెల మొదటివారంలో వేతనాలిస్తారని, కాంట్రాక్ట్ పద్ధతుల్లో పని చేస్తున్న వారికి కనీసవేతనాలు, పిఎఫ్, ఇఎస్ఐలు అమలు చేస్తారని ఆశించారు.

కాని అధికారంలోకి మూడు సంవత్సరాలు అయినా ఇచ్చిన హామీల అమలుకు ప్రభుత్వం ఎలాంటి చర్యలు తీసుకోలేదు. పైగా సమస్యల తీవ్రత పెరిగింది. రాష్ట్రవ్యాప్తంగా 75 మున్సిపాలిటీలలో 3 నుండి 10 నెలలుగా వేతనాలు, పెన్షన్లు బకాయిపడ్డాయి. ప్రభుత్వం వేతనాల బాధ్యత మాదికాదని చేతులు దులుపుకుంటుంది. మున్సిపల్ ఉద్యోగ, కార్మికుల ఇండ్లలోని పొయ్యిలో పిల్లి లేవడం లేదు. ఆకలితో అలమటిస్తున్నారు. తిండి లేకుండా ఎవ్వరైనా పని చేయగలరా? చేయించుకున్న పనికి జీతమివ్వకుండా పని చేయమనే హక్కు ఎవరికైనా ఉందా? లేదు. అందుకే నిరవధిక సమ్మె వైపు మున్సిల్ ఉద్యోగులు, కార్మికులు అడుగులు వేస్తున్నారు.

పట్టణాలు పరిశుభ్రంగా వుండాలన్నా, అందరికీ నీటి సరఫరా కావాలన్నా, వీధిలైట్లు వెలగాలన్నా, పార్కులు పచ్చగా కళకళలాడాలన్నా మున్సిపల్ ఉద్యోగులు, కార్మికుల శ్రమే కీలకం. కాని రాష్ట్రంలో అన్ని కేటగిరిలలో వున్నా మున్సిపల్ పర్మినెంట్ ఉద్యోగులు మొదలుకొని కాంట్రాక్ట్ కార్మికుల వరకు వెట్టిచాకిరి చేస్తున్నారు. వీరిలో నూటికి 90 శాతం మంది దళిత, బలహీన వర్గాలకు చెందిన పేదలున్నారు. వీరిని ప్రభుత్వం నిర్లక్ష్యంచేస్తున్నది.

ఉద్యోగులకు ఏళ్ళతరబడిగా ఇంక్రిమెంట్లు ఇవ్వడం లేదు. డి.ఎ. ఏరియాస్, పి.ఆర్.సి., రిటైర్మెంట్ బెనిఫిట్స్, సరెండర్ లీవులు అందని ద్రాక్షగానే మిగిలాయి. ఒక్కొక్క మున్సిపాలిటీలో కోటి రూపాయలకు పైగానే బెనిఫిట్స్ అందాల్సి వుంది. ఉద్యోగుల వేతనాల నుండి నెలనెల కోత విధించిన ఎల్.ఐ.సి. ప్రిమీయం బ్యాంక్ లోన్ల బకాయిలను, పెన్షన్ కంట్రీబ్యూషన్ సంబంధిత

ఖాతాలలో జమ చేయడం లేదు. వీరిలో మృతి చెందిన ఉద్యోగులకు కనీసం ఎల్ఐసి డబ్బులు కూడా రాని దుస్థితి ఏర్పడింది. పోరాడి సాధించుకున్న సబ్బులు, బట్టలు, నూనెలు గురించి ఏనాడో మర్చిపోయారు. వారసత్వపు హక్కు మెడికల్ ఇన్సూరిడేషన్ సౌకర్యాలు లేకుండా పోయాయి.

మున్సిపాలిటీ పనులన్నీ కాంట్రాక్ట్ కార్మికుల దళిత సొసైటీలు సి.ఎం.ఇ.వై., డ్వాక్రాతో చేయిస్తున్నారు. కార్మికులలో వీరికి కనీసవేతనాలు, పిఎఫ్, ఇఎస్ఐలు అమలు కావడం లేదు. అతి తక్కువ వేతనాలు చెల్లిస్తున్నారు. పనిభద్రత లేదు. గుర్తింపుకార్డులు ఇవ్వడం లేదు. అధికారులు, పాలకవర్గాలు వేధింపులకు పాల్పడుతున్నారు. కొన్ని మున్సిపాలిటీలలో కార్మికులకు కేవలం చెత్తరిక్షాలు కొనిచ్చి ఇండ్లలో డబ్బులు వసూలు చేసుకొమ్మని చేతులు దులుపుకుంటున్నారు. వీరిని కూడా మున్సిపల్ కార్మికులుగా గుర్తించి వేతనం బాధ్యత మున్సిపాలిటీలే తీసుకోవాలి.

2006 డిసెంబర్ 19న యూనియన్ ఫలో హైదరాబాద్ నిర్వహించిన సందర్భంగా ముఖ్యమంత్రిగారే స్వయంగా నాయకత్వాన్ని అసెంబ్లీకి పిలిచి బకాయి వేతనాలకు బడ్జెట్ కేటాయించి జనవరి 1న నూతన సంవత్సర కానుకగా ఇస్తానన్నారు. అది ఇవ్వలేదు. మళ్ళీ ముఖ్యమంత్రిగారు సంక్రాంతి పండుగకు చెల్లిస్తానని మాట తప్పినారు.

రాష్ట్ర ప్రభుత్వ వైఖరిని నిరసిస్తూ హైదరాబాద్ ఎంఎల్ఎ క్వార్టర్స్ తోసహా రాష్ట్రవ్యాప్తంగా బిక్షాటన నిర్వహించారు. మున్సిపాలిటీలు, కార్పొరేషన్లలో ధర్నాలు, పికెటింగ్లు చేశారు. ఆందోళన ఫలితంగా రాష్ట్రప్రభుత్వం ఫిబ్రవరి 15 డి.ఎం.ఎ. కార్యాలయంలో ఉద్యోగ, కార్మిక సంఘాలతో చర్చలు జరిపింది. ప్రభుత్వం తరపున ప్రిన్సిపల్ సెక్రటరీ ఎస్పీ సింగ్, సెక్రటరీ వీణాకాష్, డిఎంఎ ఆదిత్యనాథ్ దాస్ గారు పాల్గొన్నారు.

సమస్యలను పరిష్కరించే దిశలో కాకుండా, మున్సిపాలిటీలలో ప్రపంచబ్యాంకు షరతులను, నేషనల్ అర్బన్ రెన్యూవల్ మిషన్ ప్రకారం సంస్కరణలు అమలు, ఉద్యోగులకు వి.ఆర్.ఎన్.స్కీం, పోస్టులు నింపకుండా ఉంచడం, ఉన్న ఉద్యోగులను తొలగించడం, ప్రపంచబ్యాంక్ షరతులతో అమలు చేసేందుకు నియమించబడ్డ ఇంప్లిమెంటేషన్ కమిటీ రిపోర్టు అమలుపై ఉన్నతాధికారులు క్లాసులు చెప్పారు.

యూనియన్ను అన్ని అధికారుల వ్యవహార తీరును ఖండించాయి. మా యూనియన్ వెంటనే సమస్యలను పరిష్కరించాలి. లేనట్లయితే నిరవధిక సమ్మెలోకి వెళ్తామని హెచ్చరించింది. ఉద్యోగులు, కార్మికులు సమ్మె దిశగా అడుగులు వేస్తున్నారు. మన సమస్యల పరిష్కారానికి ఏకైక మార్గం సమ్మె తప్ప మరొకటి లేదు. ఆ సమ్మెలో అన్ని సంఘాలు, ఐక్యంగా భాగస్వాములైతే తప్పక విజయం సాధిస్తాం.

- పాలడుగు భాస్కర్

మున్సిపల్ కార్యాలయాల ముట్టడి

రాష్ట్రంలో వేతన బకాయిల చెల్లింపులకై ఫిబ్రవరి నెలలో పలు మున్సిపాలిటీలలో ధర్నాలు, ముట్టడి కార్యక్రమాలు రిలేనిరూపంలో జరిగాయి. సమాచారం అందిన మేరకు ఆయా మున్సిపల్ పట్టణాలలో జరిగిన నిరసన కార్యక్రమాల దృశ్యమాలిక.

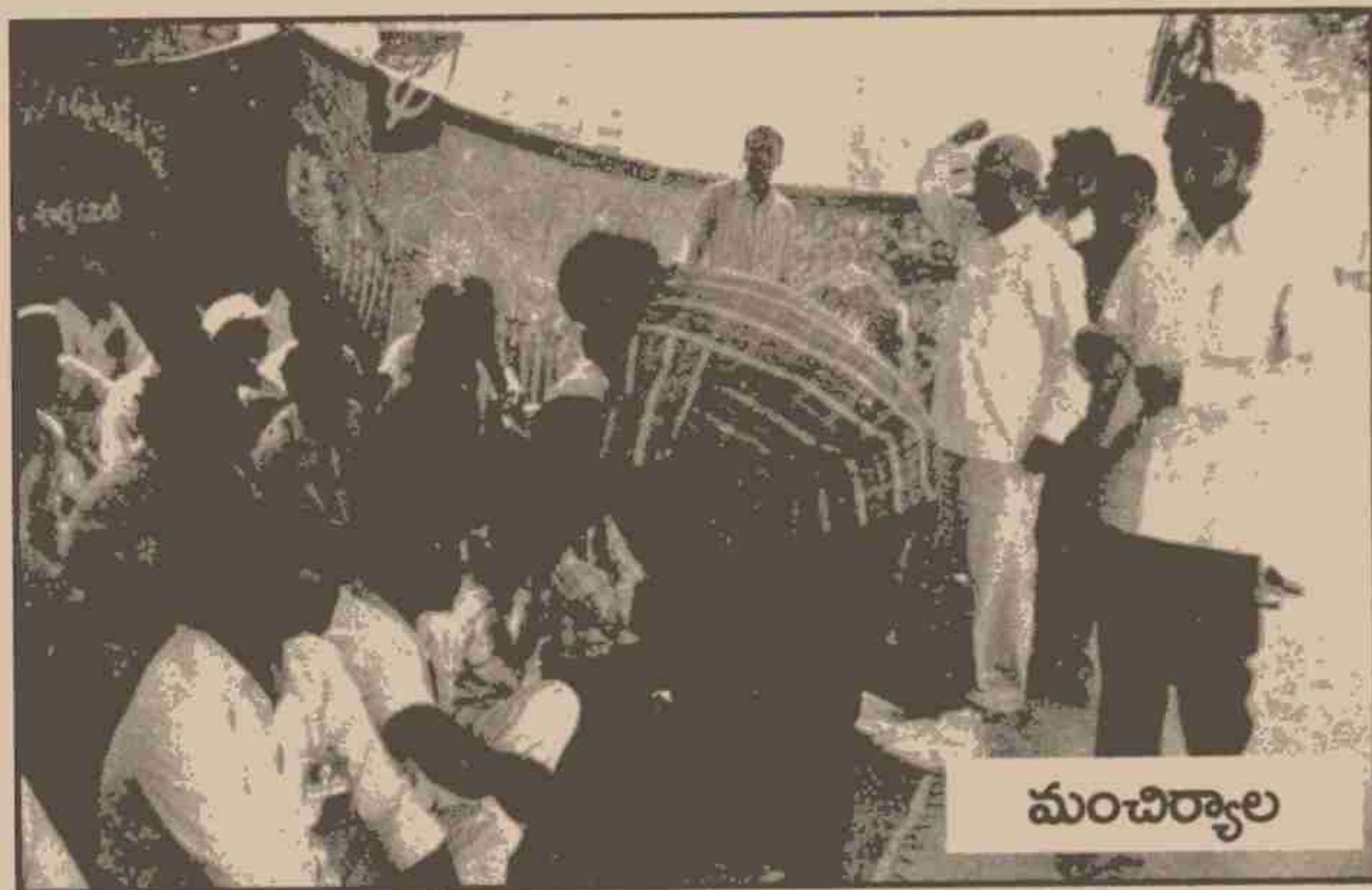
వరంగల్

తూర్పుగోదావరి

మందమూరి

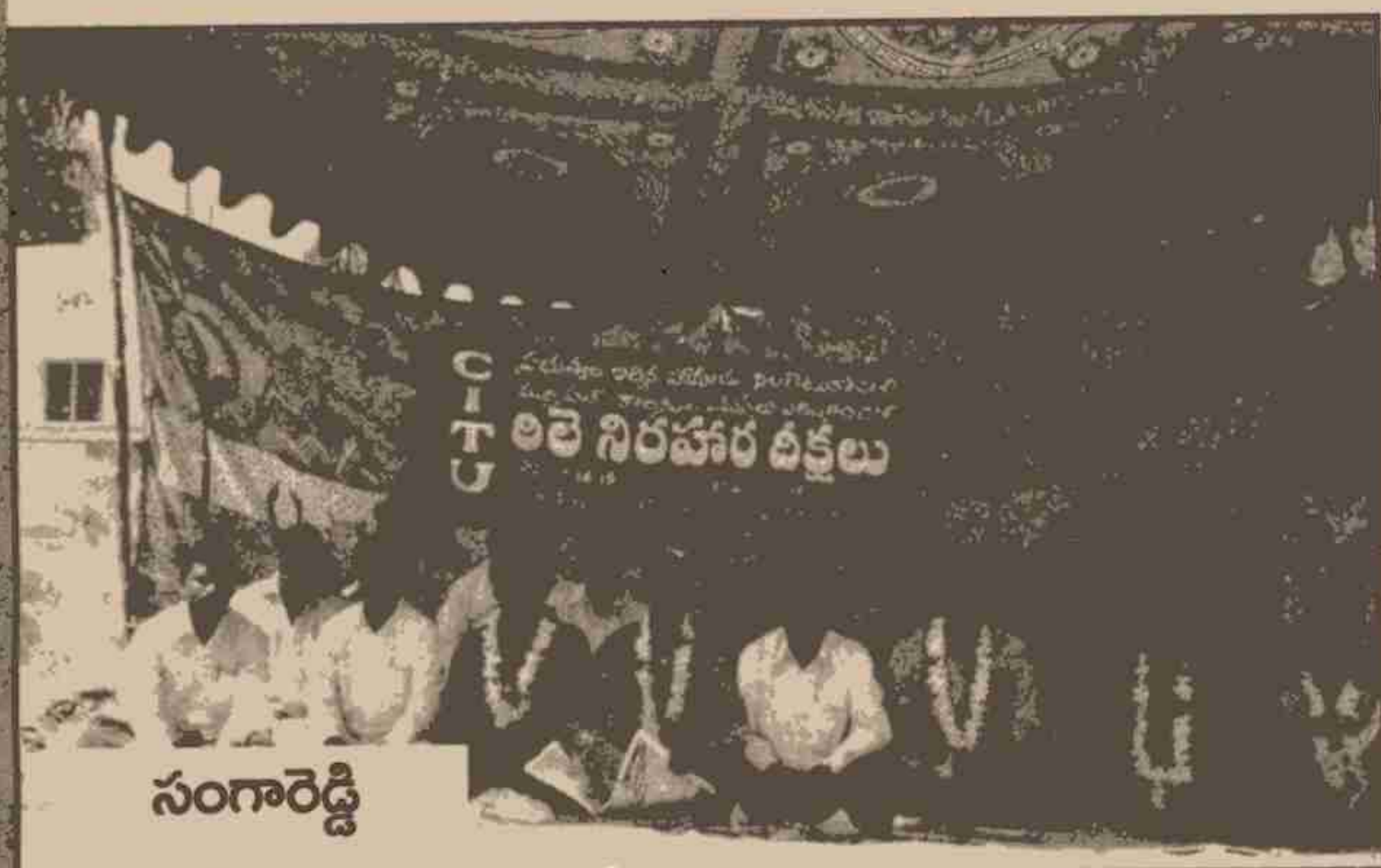
మంచీర్యాల

రామచంద్రపురం

మహబూబ్ నగర్

సంగారెడ్డి

ఒంగోలు

ధర్మపార్టీ కాంట్రాక్ట్ ఉద్యోగులను రెగ్యులర్ చేయాలి

ప్రకాశంజిల్లా మెడికల్ & హెల్త్ కాంట్రాక్ట్ వర్కర్స్ యూనియన్ సమావేశం 2007 ఫిబ్రవరి 4న ఒంగోలు యునైటెడ్ మెడికల్ & హెల్త్ ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ అధ్యక్షులు మాలకొండయ్యగారి అధ్యక్షతన జరిగింది. ముఖ్యఅతిథిగా

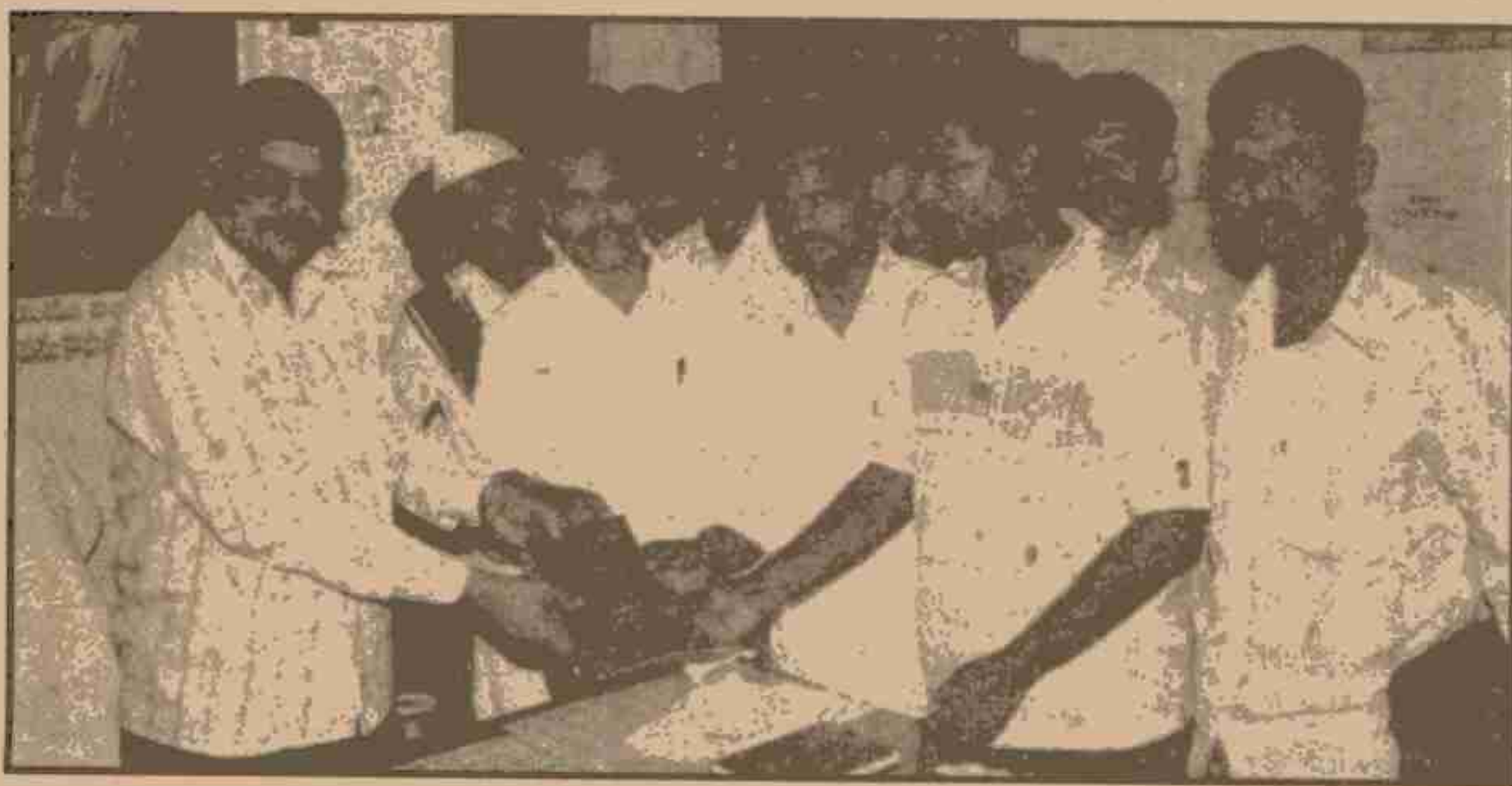
యూనియన్ జిల్లా ప్రెజిడెంట్ కె.శ్రీధర్బాబు, అంగన్వాడీ వర్కర్స్ & హెల్పర్స్ యూనియన్ జిల్లా అధ్యక్షులు ప్రశాంతికుమారి, జిల్లా గ్రామసేవకుల సంఘం సెక్రటరీ ఎం.సత్యనారాయణ పాల్గొని ప్రసంగించారు.

సమావేశంలో జిల్లా హాస్పిటల్, అర్బన్ హెల్త్ సెంటర్స్, జిల్లా వైద్యఆరోగ్యశాఖాధికారి కార్యాలయం, కందుకూరు, మార్కాపురం, చీరాల సభ్యులు హాజరైనారు.

సమావేశంలో జిల్లా కార్యవర్గం ఎంపిక జరిగింది

సంఘానికి జిల్లా అధ్యక్షులు వి.రజనీకాంత్, సెక్రటరీ ఎస్కె మహబూబ్ బాషా (అర్బన్ హెల్త్ సెంటర్), కోశాధికారి పి.శోభన్ (అర్బన్ హెల్త్ సెంటర్), వైస్ ప్రెసిడెంట్స్ పి.లక్ష్మీ నారాయణ (అర్బన్ హెల్త్ సెంటర్), ప్రభాకర్రెడ్డి (డిఎం&హెచ్ఓ), శ్రీమతి డి.సత్యవేదం.

గ్రామసేవకులారా! మార్చి 6న ఛలో హైదరాబాద్ జయప్రదం చేయండి

వేతనాలు, కరువుభత్యం(డిఎ) రూ.25లు నుండి రూ.50లకు పెంపు, సీనియారిటీ కలిగిన వారికి గ్రామరెవెన్యూ అధికారి (విఆర్ఓ)లుగా తీసుకోవాలని కోరుతూ మార్చి 6న ఛలో హైదరాబాద్ కార్యక్రమాన్ని వేలాదిమంది గ్రామసేవకులు జయప్రదం చేయాలని ఆంధ్రప్రదేశ్ గ్రామసేవకుల సంఘం పిలుపునిచ్చింది.

(2004) ఎన్నికల ముందు గ్రామసేవకులను నాల్గవ తరగతి ఉద్యోగులుగా గుర్తిస్తామని వై.ఎస్.రాజశేఖరరెడ్డి హామీనిచ్చి నేటికి 3 సంవత్సరాలు కావస్తున్నా అమలుకు నోచుకోలేదు. వేతనాలు, కరువుభత్యం పెంపు, అర్హులైన వారందరినీ వి.ఆర్.ఓ.లుగా తీసుకోవాలంటూ గత అసెంబ్లీ శీతాకాల సమావేశాల సందర్భంగా రాష్ట్ర కమిటీ ఆధ్వర్యంలో 7రోజులపాటు రిలేదీక్షలు చేపడితే తిరిగి హామీ తప్ప పరిష్కారం కాలేదు.

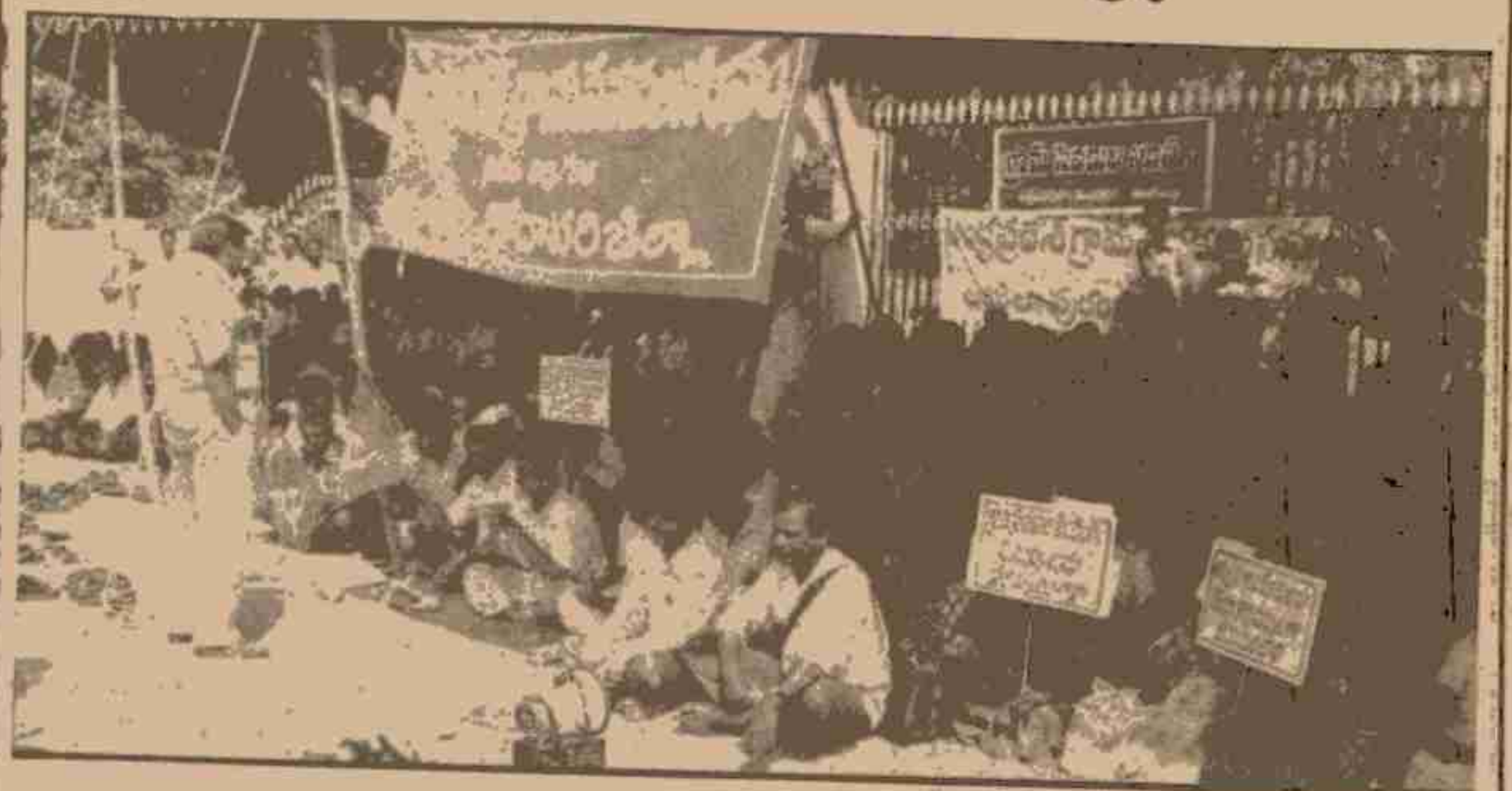
గ్రామసేవకుల సమస్యల పరిష్కారానికై ముఖ్యమంత్రి, రెవెన్యూమంత్రి, ఉన్నతాధికార్లను అనేక పర్యాయాలు కలిసినా చూస్తాం, చేస్తాం, పరిశీలిస్తున్నామంటూ కాలయాపన చేస్తున్నారు.

హామీలకు అనుగుణంగా బడ్జెట్లో నిధులు కేటాయిస్తారని ఆశించిన గ్రామసేవకులకు నిరాశ మిగిలింది. రెవెన్యూశాఖలో విశేష అనుభవం కలిగిన క్వాలిఫైడ్ గ్రామసేవకులు తొమ్మిది వేలమంది వున్నా వీరిని నూతన రెవెన్యూ వ్యవస్థలో వి.ఆర్.ఓ.లుగా

తీసుకోవడంలో ప్రభుత్వం "మీనమేషాలు లెక్కిస్తున్నది. గత్యంతరం లేని పరిస్థితులలో 8.2.07న ప్రభుత్వానికి సమ్మె నోటీసు" ఇచ్చియున్నామని, ప్రభుత్వం స్పందించకుంటే మార్చి 6న ఛలో హైదరాబాద్ కార్యక్రమం అనంతరం నిరవధిక సమ్మెలో 50వేల మంది గ్రామసేవకులు పాల్గొంటారని ప్రభుత్వాన్ని హెచ్చరించారు.

సంవత్సరానికి 1800 కోట్ల మేరకు ల్యాండ్ రెవెన్యూ నేటి తీరువా వసూలు చేసి ప్రభుత్వ ఖజానాకు జమ చేస్తున్న గ్రామసేవకులకు 100కోట్లు కేటాయించకపోవడం అన్యాయమన్నారు. నూటికి 98శాతం మంది ఎస్సీ, ఎస్టీ, బీసీ, మైనార్టీవర్గాలకు చెందిన వారైనందునే ప్రభుత్వం వీరిపట్ల వివక్షత పాటిస్తుందన్నారు.

గ్రామసేవకుల ధర్నా

రాష్ట్ర కమిటీ పిలుపు మేరకు తూర్పుగోదావరిజిల్లా కలెక్టరేట్ వద్ద ఫిబ్రవరి 17న జిల్లా అధ్యక్ష, కార్యదర్శులు కె.వి.వి.సత్యనారాయణ, సి.హెచ్.చిన్న నాయకత్వాన 50 మండలాల నుండి 863మందితో ధర్నా కార్యక్రమం నిర్వహించబడమైనది. ఈ ధర్నాను సంఘం గౌరవాధ్యక్షులు పి.శేషబాబ్జి ప్రారంభించారు.

మహేంద్ర & మహేంద్రాలో సిఐటియు ఘనవిజయం

మొదట్లో భారీ మధ్యతరహా పరిశ్రమల్లో ఒకటైన జహీరాబాద్‌లోని మహేంద్రా & మహేంద్రాలో ఫిబ్రవరి 3న యూనియన్స్‌కు జరిగిన ప్రతిష్టాత్మకమైన ఎన్నికల్లో సిఐటియు ఘనవిజయం సాధించింది. సిఐటియు నుండి సంఘం జిల్లా అధ్యక్షులు చుక్కరాములు, ఐఎన్‌టియుసి నుండి మాజీ కార్మికశాఖా మంత్రి- సిఎల్పి నాయకుడు- ఖైరతాబాద్ ప్రస్తుత ఎంఎల్ఎ పి.జనార్థన్‌రెడ్డి పోటీ చేశారు. మొత్తం 427 ఓట్లు ఉండగా 419 ఓట్లు పోలైయ్యాయి. సిఐటియుకు 239 ఓట్లు, ఐఎన్‌టియుసికి 175, హెచ్‌ఎంఎస్‌కు 5 ఓట్లు వచ్చాయి. ఐఎన్‌టియుసిపై సిఐటియు 64 ఓట్ల మెజార్టీతో ఘనవిజయం సాధించింది.

1984లో వాహనాల తయారీ పరిశ్రమ ఆల్వీన్ నిస్సార్ పేరుతో రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నెలకొల్పింది. సంస్కరణల ఫలితంగా ప్రభుత్వరంగ సంస్థ ఆల్వీన్ నిస్సార్‌ను 1998లో మహేంద్రా & మహేంద్రా టేకోవర్ చేసింది. అనంతరం విఆర్‌ఎస్ పేరుతో 100 మంది కార్మికులను తొలగించింది. పరిశ్రమ ఉత్పత్తులు భారీగా పెరిగాయి. కాంట్రాక్టు, క్యాజువల్ కార్మికుల సంఖ్య పెద్దఎత్తున పెరిగింది. సుమారుగా 2వేల మందికిపైగా కార్మికులు పని చేస్తున్నారు. వర్క్‌లోడ్ ప్రధాన సమస్యగా వుంది. ఆల్వీన్ నిస్సార్‌గా ఉన్నప్పుడు రోజుకు 8 వాహనాలు తయారైతే ఈరోజు 250 వరకు వాహనాలను తయారు చేస్తున్నారు. అనేక ఇతర సమస్యలు ఉన్నాయి.

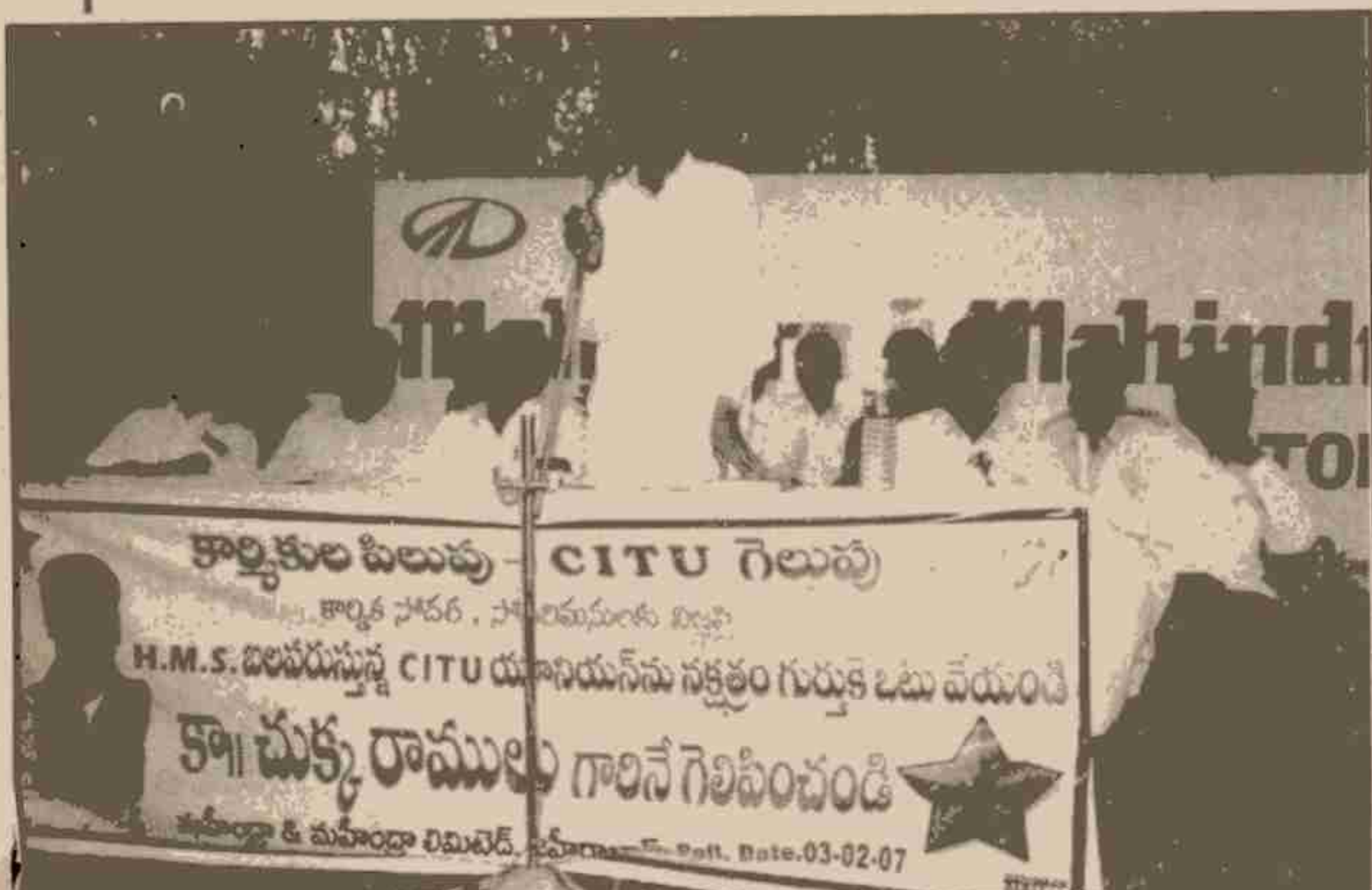
‘ఇంతితై వటుడింతై’ అన్నట్టు మొదటిసారిగా సిఐటియు పోటీ చేసినప్పుడు 34 ఓట్లు వచ్చాయి. గత రెండున్నర సంవత్సరాల క్రితం జరిగిన ఎన్నికల్లో 14 ఓట్లతో ఓడిపోయాము. అధికారంలో ఉన్న యూనియన్ హెచ్‌ఎంఎస్

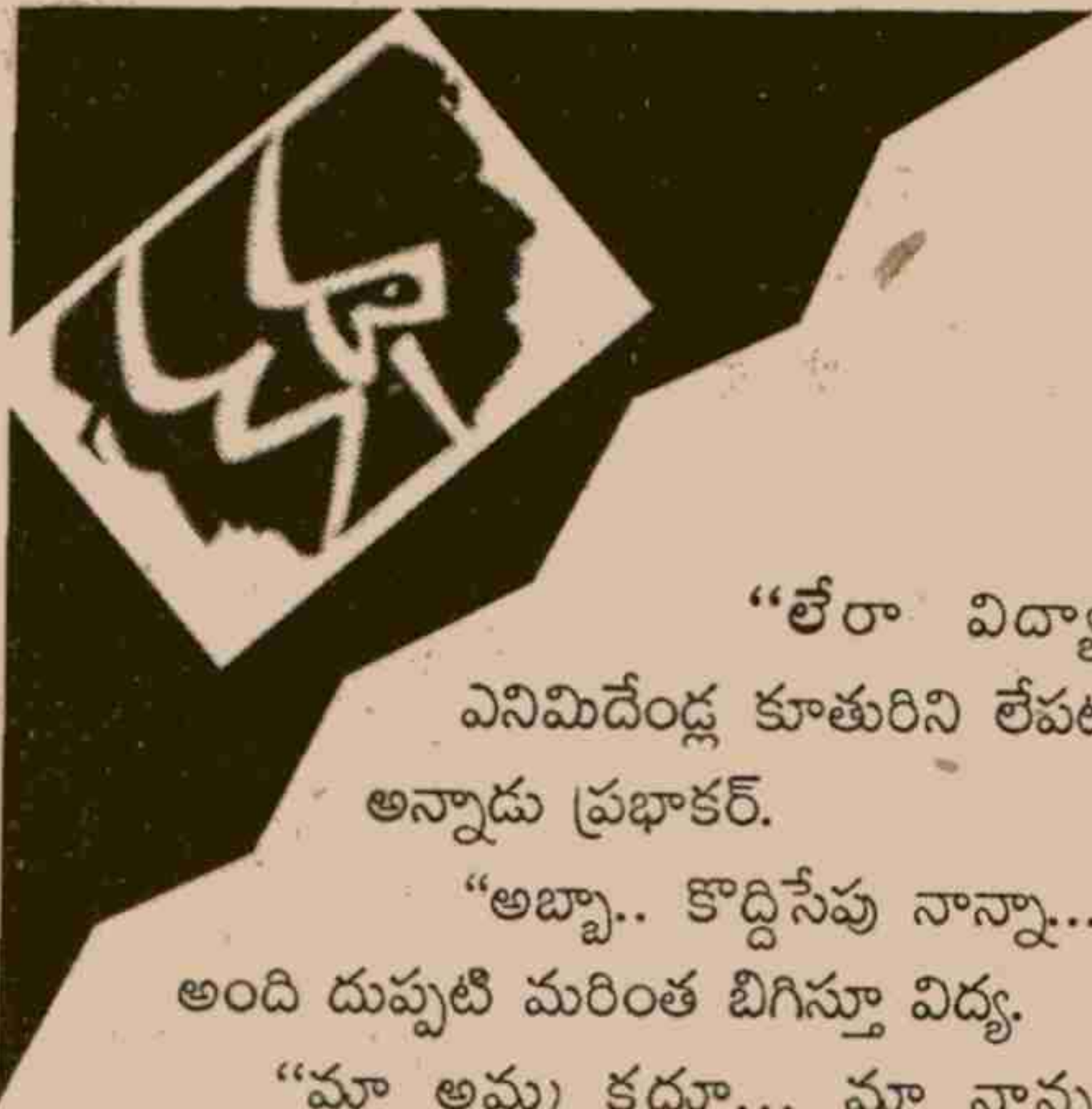

మూడోస్థానం పోయి సిఐటియు రెండోస్థానంలో నిలిచింది. ఈసారి అధికార యూనియన్ ఐఎన్‌టియుసిపై 64 ఓట్ల మెజార్టీతో సిఐటియు ఘనవిజయం సాధించింది. కార్మికులను మందు, డబ్బులతో ప్రలోభాలు పెట్టేందుకు ఐఎన్‌టియుసి ప్రయత్నిస్తుంది. అధికారంలో ఉన్నామని... మా నాయకుడు ఎంఎల్ఎ అని... మేము అయితేనే సరిపోతామని... ఐఎన్‌టియుసి నాయకులు కార్మికులను మభ్యపెట్టింది. కరపత్ర కామ్రేడ్లు ఎంఎల్ఎలు కారని ఏమి చేయలేవని సిఐటియుపై దుప్రచారం చేసింది. కార్మికులు వాటన్నిటిని పక్కనపెట్టి సిఐటియును విశ్వసించినారు.

నిరంతరం కార్మికుల సమస్యలపై, సంక్షేమంకోసం సిఐటియు కృషి చేసింది. నిర్మాణాత్మకంగా, సూత్రబద్ధంగా వ్యవహరించింది. యాజమాన్యం యూనియన్ వ్యవహరించిన తీరు కార్మికులకు నష్టం వచ్చినప్పుడు కార్మికులకు అండగా నిలిచింది. ధైర్యం చెప్పింది. అగ్రిమెంట్స్ కార్మికుల నష్టం జరిగిన అంశాలపైన, వర్క్‌లోడ్, కాంట్రాక్టు కార్మికుల సమస్యలపైనా, యూనియన్ నాయకులు పరిశ్రమ ఆస్తులను దిగమింగేందుకు ప్రయత్నించినప్పుడు సిఐటియు స్పందించింది. కరపత్రం, వాల్‌జనరల్ ద్వారా కార్మికులను చైతన్యపరిచింది. ఐఎన్‌టియుసి, యాజమాన్యం అనుసరించిన కార్మిక వ్యతిరేక విధానాలను సిఐటియు ప్రతిఘటించింది.

జాతీయ, అంతర్జాతీయ పరిస్థితులపై కార్మికులను చైతన్యం చేసింది. యూనియన్ నిరంతరం చేసిన కృషి, జిల్లాలో సిఐటియు నిర్వహించిన పోరాటాలు అగ్రిమెంట్స్ విజయానికి నాంది అయ్యాయి.

బిగిసిన పిడికిలి

- డా॥తాడేపల్లి పతంజలి

“లేరా విద్యా...” లాలనగా ఎనిమిదేండ్ల కూతురిని లేపటానికి ప్రయత్నిస్తూ అన్నాడు ప్రభాకర్.

“అబ్బా.. కొద్దిసేపు నాన్నా...” గారాలు పోతూ అంది దుప్పటి మరింత బిగిస్తూ విద్య.

“మా అమ్మ కదూ... మా నాన్న కదూ..” మళ్ళీ బ్రతిమిలాడాడు ప్రభాకర్.

“మీరిలాగే బ్రతిమిలాడుతుండండి... అది మీ యజమానిలానే కొండెక్కి కూర్చుంటుంది. ఆ తర్వాత మీరు ఎన్ని విన్నపాలు చేసుకొన్న ప్రయోజనం ఉండదు” అంది ప్రభాకర్ భార్య విమల ఎకసెక్కు మాడుతున్నట్లు.

“లేవే.. ఈ చీపురుకట్టతో తిరగేసానంటే గారాలు గీరాలు ఒక్క దెబ్బకి ఎగిరిపోతాయి. బెదిరిస్తేగాని ఈ జనాలు లొంగరు” అంటూ విసురుగా దుప్పటిని విమల లాగోతుంటే “ఆగాగు.. అన్నిటికీ ఒకటే మంత్రమా... పిల్లలకి నెమ్మదిగా చెప్పాలి.. నువ్వెళ్ళి నీ పని చూసుకో... నేను లేపుకొంటాలే..” అని ప్రభాకర్ చెప్పటంతో మూతి మూడు వంకర్లు తిప్పి విమల పని చేసుకోవటానికి వెళ్ళింది.

“విద్యా! దుప్పటి తీసావంటే నీకొక అద్భుతమైన విషయం చూపిస్తా” ప్రభాకర్ అనునయంగా అంటుంటే “ఏమిటో అది...” దుప్పటి మొగంపైనుంచి కొంచెం తొలగించి అడిగింది విద్య. “పడుకొంటే ఆ వింత కనబడదోయ్.. లేస్తే ఆ వింత కనబడుతుంది..” ప్రభాకర్ ఊరిస్తున్నట్లు అంటే, విద్య ఒక్క ఉదుటున లేచింది. “నేను రెడీ.. వేరీజ్ దట్ వింత?” విద్య భాషలని కలిపి పలికిన తీరుకు నవ్వుకొంటూ కూతురిని ఒక్క ఉదుటున ఎత్తుకొని, ఇంటి బయటికి తీసుకెళ్ళాడు ప్రభాకర్.

ఆకాశం సూర్యున్ని ప్రసవించటానికి సిద్ధంగా వుంది. ఎర్రటి కాంతి ఆకాశంలో శతాబ్దాలుగా నలిగిపోతున్న శ్రామిక వర్గపు కోపానికి ప్రతీకలా ఉంది. “ఏదీ నాన్న వింత?” విద్యప్రభాకర్ భుజం మీద నుంచి కిందకి దిగి, అతని చేతులు పట్టుకు ఊపుతూ అడిగింది.

“అదుగోనమ్మా.. తరతరాలుగా ఎన్నిసార్లు చూసిన తరగని వింత...” అని ఆకాశం వైపు చూపిస్తూ ఉన్న ప్రభాకర్ “అరే...” అని అప్రయత్నంగా అన్నాడు. విద్యని వదిలేసి ఒక్కదుటున ఎదురుగా వస్తున్న గుంపు దగ్గరకు పెరిగెత్తాడు. విద్య తల్లి దగ్గరకు వెళ్ళింది.

“ప్రభాకరన్నా.. అంతా అయిపోయిందన్నా..” గుంపులో ఉన్న నాగరాజు ప్రభాకర్ను చూస్తూ గొల్లుమన్నాడు.

“ఏమయింది...?” ప్రభాకర్ ఆత్రుతగా అడిగాడు.

“ఇంకేమిటి కావాలన్నా.. మన వీరాజు కుడి చేయి ఇరిగి పోయిందన్నా.. చూడన్నా..”

ప్రభాకర్ గుండె రుల్లుమంది. నాగరాజు చేతిలో భద్రంగా పట్టుకొని ఉన్న ‘విరిగి పోయిన చేయి’ అనే అవయవాన్ని చూసి.

చేతి చుట్టూ గుడ్డ ఏదో చుట్టారు. అయినా ఇంకా పచ్చి పచ్చిగా ఉన్నట్టుంది. రక్తపు చుక్కలు అనాదిగా కప్పాలు పడుతున్న

కార్మికుల కన్నీళ్ళకు ప్రతీకగా భూమ్మీద పడుతూనే ఉన్నాయి.

ప్రభాకర్- వీరాజు దగ్గరికి వెళ్ళాడు. అతను స్పృహలో లేడు. తన జంటను కోల్పోయిన బాధతో కాబోలు, ఎడమ చేయి బాధతో వేలాడిపోతోంది. “ఏం జరిగింది... నాగరాజు..?” ఆవేదనా పూరితమైన స్వరంతో అడిగాడు ప్రభాకర్. అతని కళ్ళ వెంట వస్తున్న కన్నీళ్ళు వీరాజు మొగాన్ని తడుపుతున్నాయి.

“ఏటుందన్నా... మామూలే. నైట్ డ్యూటీ షిఫ్ట్కి ఎళ్ళాం గదా! ఇంకో అరగంటలో డ్యూటీ దిగుతామనగా వీరాజు కేక కెవ్వున ఇనిపించింది. క్రషింగ్ సరిగ్గా ఉందా లేదా చూడటానికి కటింగ్ మిషన్ కాడికి ఎళ్ళిండు. నట్టు ఏదో లూజయినట్టుంది. అమాంతం పైనుంచి ఈడి భుజం మీద కటింగ్ బ్లేడ్ పడింది. ఎడంచేయి తెగి దూరంగా పడింది. వీరాజు స్పృహ తప్పిండు. అంతా రగతం... రగతం...” నాగరాజు చెప్పటం ఆపాడు.

“మరి మేనేజర్ సార్కి చెప్పలేదా?” ప్రభాకర్ అడిగాడు.

“సెప్పినామన్నా..” నాగరాజు జవాబిచ్చాడు.

“మరి ఆయన ఏమన్నాడు?” ప్రభాకర్ ఆత్రుతగా ప్రశ్నించాడు.

“వీరాజుకి సంబంధం లేని డ్యూటీకి ఎళ్ళిండంట. మేయెయ్యని డ్యూటీకి ఎళ్ళిండు కనుక మాకేమీ సంబంధం లేదన్నాడు. నాగరాజు జవాబిచ్చాడు. “వీరాజుకి ఆ డ్యూటీ వేసారా లేదా?” ప్రభాకర్ ప్రశ్నించాడు.

“ఏసినారన్నా... నట్టాలోస్తన్నయని ఈ మద్దెన కొత్తోల్ని ఏసుకోవటంలేదు గదన్నా! రాత్రి మేం డూటీకి ఎళ్ళినప్పుడు వీరాజుని తను చేస్తున్న డూటీతోపాటు మద్దెమద్దెలో క్రషింగ్ డూటీ కూడా చూసుకొమ్మని మేనేజర్ సాబ్ సెప్పిండు.” నాగరాజు జవాబిచ్చాడు.

“నోటి మాటగా చెప్పాడుగాని డూటీ చార్ట్లో వ్రాయలేదు.. అవునా” ప్రభాకర్ ప్రశ్నించాడు.

“ఔ..” నాగరాజు అన్నాడు. ప్రభాకర్ ఆలోచనలో పడ్డాడు. “ఇప్పుడేం చేద్దామన్నా?” నాగరాజు ప్రశ్నించాడు. “ముందు ఆస్పిటల్కి పట్టుకెళ్దాం” ప్రభాకర్ అన్నాడు.

“ఆ ముచ్చటా తీరిందన్నా.. ఎవరూ సేర్చుకోమన్నారు”

“ఏం...” ప్రభాకర్ అడిగాడు.

“పోలీస్ కేసవుద్దంటా.. ముందు పోలీసోళ్ళకి రిపోర్ట్ చేసి, తరవాత గవర్నమెంట్ ఆస్పిటల్లో సేర్చమన్నారు.”

“రిపోర్ట్లవి తర్వాత ఇద్దాంలే.. మన ఇయస్సై హాస్పిటల్లో, గవర్నమెంట్ హాస్పిటల్లో... ఎక్కడో ఒక చోట చేర్చిద్దాం.. పదండి...” ప్రభాకర్ ఉద్విగ్నంగా అన్నాడు.

“అడికి ఎళ్ళినామన్నా.. గవర్నమెంట్ హాస్పిటల్కాడికి ఎళ్ళే మాకీడ కాల్లు లేవు. అయినా మీ ఇయస్సై హాస్పిటల్ ఉందిగదా! అడికి ఎళ్ళమన్నారు. ఇయస్సై కాడికి వెళ్ళే సెప్పని డూటీ చేసిండు.. సేర్చుకోవడానికి రూల్స్ పవన్నారు.”

“ఏమిటా ఇది? వాడిని చూసయినా ఎవడి మనస్సు

కరగలేదా?” ప్రభాకర్ బాధగా అన్నాడు.

“అదేదో సామెతుందిగదా అన్నా.. ఎద్దు పుండు కాకికి రుచని.. మనలాంటి కార్మికుల కట్టాలు.. ఆ పెద్దోళ్ళకి పట్టవన్నా.. ఇయాల వీర్రాజు.. రేపు నేను... ఎపురమయినా ఇంతే... పూలు పిండయితే అత్తరన్నా.. అత్తరు కావాలికాని మన కష్టం ఎవడికి కావాలి?” గుంపులోని ఒక యువ కార్మికుడు ఆవేదనతో అరిచాడు. ఇంతలో కబురు తెలిసింది కాబోలు, వీర్రాజు పెళ్ళాం బిడ్డలు కుయ్యో, మొర్రో అంటూ వచ్చి శోకర్థాలు తీయటం మొదలు పెట్టారు. వాళ్ళని ఓదార్చేవాళ్ళ అరుపులతో ఆ ప్రదేశమంతా హృదయవిదారకంగా మారింది.

ప్రభాకర్ ఒక స్థిర నిర్ణయానికి వచ్చాడు. “పదండ్రా..” అన్నాడు. “ఏడికన్నా..?” నాగరాజు అడిగాడు.

“నమస్య ఎక్కడ పుట్టిందో, అక్కడే దానికి పరిష్కారం వెదుకుదాం” అని ప్రభాకర్ ముందుకు సాగుతుంటే, వెనుక గుంపు అనుసరించింది.

అంత పొద్దున్నే సెల్ అదే పనిగా మోగుతుంటే, నవనీతరావుకి చిరాకేసింది. నంబరు ఎవరిదా అని చూసాడు. తన ఫ్యాక్టరీ మేనేజరుది.

ఇంకొకళ్ళదయితే తీసి యుండక పోయేవాడు. మేనేజరు కొంపమీదికి ఏం తీసుకువచ్చాడో అని, స్విచ్ ఆన్ చేసి ‘ఏమయ్యా! బుద్ధిలేదా! రాత్రింత ఆలస్యమయిందనుకొన్నావ్! పట్టక పట్టక ఇప్పుడు నిద్రపోతుంటే ఏందయ్యా నీ ఎధవ గోల’ అవతలి పక్క మేనేజరు ‘గుడ్మార్నింగ్’ అన్నా వినిపించుకోకుండా వాయించేశాడు.

“సారీ సారీ! పొద్దున్నే మీకు ఇబ్బంది కలిగించాల్సి వచ్చింది” మేనేజర్ వినయంగా అన్నాడు. లోపల ‘తాప్పుదా! నేను నీకంటే బాగా చదువుకొన్నానురా.. యంబీఏరా... ఇంటర్ వెధవ్వి నన్ను తిడతావా?’ అనుకొన్నాడు.

“వూ..వూ.. ఏమిటి చెప్పు?” విసుగ్గా అన్నాడు నవనీత రావు. రాత్రి నేవించిన మధుపుతాలాకు హేంగోవర్ ఇంకా వదలేదు అతన్ని.

“మన ఫ్యాక్టరీ యూనియన్ నాయకుడు ప్రభాకర్, జనాల్ని పోగేసుకొని మన ఫ్యాక్టరీ ముందు లొల్లి చేస్తున్నాడు.”

“ఏమయింది..?”

చేయి విరిగిన వీర్రాజు కథ అంతా చెప్పి, “నేను ఎన్నోమార్లు చెబుతుంటా సారీ! డూటీ చార్జ్లో ఉన్నదే చేయండని. మనం చెప్పని పని చేసి, చేయి ఇరగొట్టుకొంటే, మన బాధ్యత ఏముంటుంది సారీ? మన నిజాయితీగా ఉంటుంటే ఇలా మన మీద విరుచుకుపడితే ఎలా అండి?” వినయంగా అన్నాడు మేనేజర్.

“మన నిజాయితీ ఎంతో- లాభాలు వస్తున్నా, నష్టాలు వస్తున్నట్టు లెక్కలు తారుమారుచేసే మన ఆడిటర్లు, లైసెన్సీలు లేకుండా మన లారీలు తీసుకెళ్ళే డ్రైవర్లకి తెలుసు. నిజాయితీ సంగతులు ఇప్పుడు వద్దుగాని, వాళ్ళు అనేదేమిటి?” నవనీతరావు అన్నాడు.

“సారీ! నష్టపరిహారంగా ఐదు లక్షలివ్వాలట. వీర్రాజుకి క్రషింగ్ డూటీ నేనేవేసినట్లు ఒప్పుకొని, అతన్ని హాస్పిటల్లో చేర్చి ఖర్చులన్నీ భరించాలట. అప్పటిదాకా చేయి విరిగిన వీర్రాజుని మన ఫ్యాక్టరీ గేటుముందే ఉంచుతారట. ఏ పని జరగనివ్వరట. వీర్రాజుకి సెప్టిక్లాంటివి ఏమన్నా అయి ప్రమాదమయితే, పరిణామాలు తీవ్రంగా ఉంటాయని ఇప్పుడే హెచ్చరిక చేసి వెళ్ళారు” మేనేజర్

చెప్పటం ఆపాడు.

“పెద్ద తిరకాసు తెచ్చినావే.. సర్లే.. నేనొస్తాను... ఆగు...” ఫోను ఆఫ్ చేసాడు నవనీతరావు.

“అయ్యయ్యో.. ఎంత పని జరిగింది...” వీర్రాజు మొగంమీద సున్నితంగా చేయివేసి పరామర్శిస్తున్న నవనీతరావుని చూసిమేనేజర్ కాదు, “డాన్..డాన్..” అని అరుస్తున్న కార్మికులు కూడా ఆశ్చర్యపడ్డారు.

“దిగులుపడకమ్మా.. మీ ఆయనకేం కాదు.. ఇప్పుడే కార్పొరేట్ హాస్పిటల్కి తీసుకెళ్ళదాం.. ప్రభాకర్.. వీర్రాజుని నాకారులో వెనకవైపు పడుకోబెట్టండి... పదండి.. నేను కూడా వస్తున్నాను..” అని నవనీతరావు హడావుడి చేస్తుంటే, ప్రభాకర్ అడ్డుపడ్డాడు.

“మా డిమాండ్లకి మీరు ఒప్పుకొన్నట్టేనా..?”

“ఎందుకు ఒప్పుకోను? ఈ ఫ్యాక్టరీ మీది మాది మనందరిదీ... మీ కష్టమే మా కష్టం..” నవనీతరావు దయార్థంగా అన్నాడు.

“మాట.. కాదు.. వ్రాత.. కావాలి” ప్రభాకర్ ధృఢంగా అన్నాడు.

“అలాగే.. మీరు అడిగిన డిమాండ్లన్నింటికి ఒప్పుకొంటున్నట్లు వ్రాసి సంతకం కూడా చేసాను. మనేజర్... ఆ కాగితం ప్రభాకర్కి ఇయ్యవయ్యా” అన్నాడు నవనీతరావు. ప్రభాకర్ తీసుకొని చదివాడు. యధాతథంగా ఉన్నాయి. “యూనియన్ జిందాబాద్.. అని అరుచుకొంటూ వీర్రాజుని కార్లోకి చేర్చారు.

“సార్.. ఇది అన్యాయం..” ప్రభాకర్ బాధతో, కోపంతో అన్నాడు.

“ప్రభాకర్.. హాస్పిటల్లో వీర్రాజు ఆపరేషన్కి ముందు అతనికి ఏమన్నా జరిగితే బాధ్యత మీదేనని, ఆపరేషన్ చేయమని చెప్పి, కాగితాల మీద సంతకం చేసింది మీరు. నేను తిండి తిప్పలు లేకుండా ఆరోజంతా మీతోబాటు హాస్పిటల్లో ఉన్నానా లేదా? జరగరానిది జరిగింది. మీకంటే నాకే ఎక్కువగా బాధగా ఉంది. వీర్రాజు నా సోదరుడిలాంటి వాడు. అతను చనిపోవటము మీకంటే నాకు చాలా బాధగా వుంది.” నవనీతరావు అన్నాడు.

“సార్... అయిదులక్షలు..” ప్రభాకర్ అడిగాడు.

“నిజమే.. ఇస్తానని వ్రాసను. ఎవరికి? వీర్రాజుకి... వీర్రాజు కుటుంబానికని మనం వ్రాసుకోలేదు. అయినా ఆకుటుంబాన్ని అలా గాలికి వదిలేయటము లేదు. వీర్రాజు భార్యకి ఉద్యోగం ఇస్తాను. ఆవిడ ఇష్టం వచ్చినప్పుడు చేరమను” నవనీతరావు ఆర్తితో అన్నాడు.

వీర్రాజు చనిపోయాడో, చంపబడ్డాడో నవనీతరావుకి, డాక్టరుకి, హాస్పిటల్ ఖరీదయిన గోడలకి మాత్రమే తెలిసిన పరమ రహస్యం. వీర్రాజు కుటుంబానికి అయిదు లక్షలు ఇవ్వటం కంటే, అతని భార్యకి ఉద్యోగం ఇవ్వటంలో లాభం, శ్రమ దోపిడి - పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థకి తెలుసు. అంతా మోసం.. ఇలా ఆలోచిస్తున్న ప్రభాకర్ కళ్ళవెంట ఒక కన్నీటి బొట్టు చెక్కిలి మీదుగా జారి అతనిని ప్రశ్నించింది. “నువ్వు ఏమీ చేయలేవా?” అని. ఎరుపెక్కిన అతని కన్నుల సాక్ష్యంగా అతని పిడికిలి బిగుసుకొంది. “న్యాయం జరిగే వరకు పోరాడాలి” తరతరాల నుంచి వస్తున్న కార్మికలోక మంత్రాన్ని మనస్సు వల్ల వేసింది.

అసంఘటితరంగ కార్మికుల సమస్యల సాధనకై మార్చి 22 ఛలో అసెంబ్లీకి సిద్ధం కండి!

అసంఘటిత కార్మికుల సమస్యల పరిష్కారం కోసం, మార్చి 22న ఛలో అసెంబ్లీ కార్యక్రమంలో పాల్గొనాలని రాష్ట్రంలోని అసంఘటిత కార్మికులందరికీ సిఐటియు రాష్ట్ర కమిటీ పిలుపునిస్తున్నది.

బెంగాల్ తరహా పి.ఎఫ్. అమలు చేయాలని, కేరళ, తమిళనాడు తరహా సంక్షేమ పథకాలు ప్రవేశపెట్టాలని, పని కల్పించాలని, కనీసవేతనాలు అమలు చేయాలని, సమగ్రశాసనం చేయాలని, ప్రభుత్వమే గుర్తింపు కార్డులివ్వాలని, సమాన పనికి సమాన వేతనం చెల్లించాలని తదితర 21 డిమాండ్లతో, అరకోటి సంతకాలతో కూడిన వినతిపత్రం రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రికి ఇచ్చి నాలుగుమాసాలు దాటింది. అయినా కనీస స్పందన లేదు. మండల కార్యాలయాల వద్ద ధర్నాలు చేసినా, కలెక్టర్ కార్యాలయాల వద్ద పికెటింగ్లు చేశాం. ప్రభుత్వం సమస్యలు పరిష్కరించకపోగా దారుణంగా లారీచార్జీలు చేసి, అనేకమందిని జైళ్ళకు పంపింది. రాష్ట్ర బడ్జెట్లో కూడా కోటిమంది అసంఘటిత కార్మికుల ప్రస్తావన కూడా లేదు.

రాష్ట్రంలో కాంట్రాక్టు, క్యాజువల్, ఎన్.ఎం.ఆర్. కంటింజెన్సీ, టెంపరరీ, పార్ట్ టైం, హోంబేస్డ్, స్వయం ఉపాధి, భవన నిర్మాణం, హమాలీ, మురా, జట్టు, ట్రాన్స్ పోర్టు, బీడీ, ఆటో, రిక్షా, తదితర రంగాలలో లక్షలాది అసంఘటిత కార్మికులున్నారు. ప్రభుత్వశాఖలలో కూడా కాంట్రాక్టు, థర్డ్ పార్టీ కాంట్రాక్టు ఉద్యోగులు, విద్యావాలంటీర్లు, కమ్యూనిటీ హెల్త్ వర్కర్లు, విలేజ్ హెల్త్ వాలంటీర్లు, మధ్యాహ్న భోజన పథకం తదితర పేర్లతో పెద్దఎత్తున తాత్కాలిక ఉద్యోగులుగా నియమించారు.

రాష్ట్రంలో అసంఘటిత కార్మికుల సంఖ్య సుమారు కోటిమందికి చేరిందని అర్జున్ సేన్ గుప్తా కమిషన్ వెల్లడించింది. వీరిలో అత్యధికులు దళితులు, గిరిజనులు, వెనుకబడిన తరగతులు, మైనారిటీలు, మహిళలున్నారు. అత్యధికులకు కార్మికచట్టాలు వర్తించటం లేదు. కొద్దిమందికి చట్టాలు వర్తించినా అమలు కావటం లేదు. ప్రభుత్వరంగాన్ని ప్రైవేటీకరించటం లేదా మూసివేయటం చేస్తున్నారు. ఉద్యోగుల సంఖ్య కుదిస్తున్నారు. ఖాళీ పోస్టులు భర్తీ చేయటం లేదు. ఉపాధి అవకాశాలు దెబ్బతింటున్నాయి.

ఫలితంగా కార్మికుల పరిస్థితి రోజురోజుకూ దిగజారు తున్నది. ముఖ్యంగా అసంఘటిత కార్మికులకు తినడానికి తిండి, ఉండడానికి గూడు కూడా సమస్యగా మారింది. వ్యవసాయం దెబ్బతిని, వృత్తులు క్షీణిస్తూ గ్రామీణ ప్రాంతాల నుండి లక్షల సంఖ్యలో పట్టణాలకు వలస వస్తున్నారు. ఈ వలస కూలీల పరిస్థితి మరింత దయనీయంగా తయారైంది. మార్కెట్ ఆర్థిక వ్యవస్థ మూలంగా కనీస రక్షణలు, భద్రత లేకుండా పోయింది.

కనీసవేతనాలు లేవు. పెరుగుతున్న ధరలు గోరుచుట్టుపైన రోకటి పోటులాగా తయారైనాయి.

మహిళా కార్మికులకు సమాన పనికి సమాన వేతనం లేదు. గృహ కార్మికులకు కనీసం కార్మికులుగా గుర్తింపు కూడా లేదు. ప్రసూతి సౌకర్యాలు లేవు. పైగా పని స్థలంలో లైంగిక వేధింపులు పెరుగుతున్నాయి. దళిత, గిరిజన, మైనారిటీ, వెనుకబడిన తరగతులకు చెందిన కార్మికులు మరిన్ని సమస్యలకు గురవుతున్నారు. రాష్ట్ర ప్రభుత్వం తక్షణమే ఈ క్రింది చర్యలు తీసుకోవాలని కోరుతున్నాం.

ప్రభుత్వాలు మారినా విధానాలు మారలేదు

“ఏరు దాటి తెప్ప తగలేసినట్లు” గత చంద్రబాబు ప్రభుత్వ విధానాలను వ్యతిరేకించి, అధికారంలోకి వచ్చిన రాజశేఖరరెడ్డి ప్రభుత్వం తిరిగి అదే ప్రపంచబ్యాంకు బాటలో నడుస్తున్నది. రాష్ట్రంలో ఖాళీగా వున్న రెండున్నర లక్షల పోస్టులను భర్తీ చేస్తానని చెప్పి మాట తప్పారు. ఆర్టీసి, సింగరేణి, విద్యుత్, ఇతర ప్రభుత్వరంగ సంస్థలు, కార్పొరేషన్లలో సంస్కరణలు అమలు చేస్తూ ఉద్యోగాలు తగ్గిస్తున్నారు. అవుట్ సోర్సింగ్, ఆఫ్ లోడింగ్, థర్డ్ పార్టీ కాంట్రాక్టింగ్ విధానాలతో విద్య, ఆరోగ్య రంగాల్లో తాత్కాలిక ఉద్యోగులను నియమిస్తున్నారు. ఇందిరమ్మ రాజ్యం తెస్తానని చెప్పిన ముఖ్యమంత్రి గారు పేదలు, అసంఘటితరంగ కార్మికులు ఇండ్లస్థలాలు అడిగితే లారీలతో, అక్రమకేసులతో సమాధానం చెబుతున్నారు. నిత్యావసర సరుకులు బియ్యం, నూనెలు, పప్పులు, కూరగాయలు, కిరోసిన్ ధరలు పెంచి కార్మికుల మాడు పగలకొడుతున్నారు. తెల్లరేషన్ కార్డుల సంఖ్యను పెంచిన ప్రభుత్వం ఇచ్చే రేషన్ కు మాత్రం కోత పెట్టింది. ప్రపంచబ్యాంకు షరతులకు లొంగిపోయి, కార్మికుల జీవితాలతో ఆటలాడుకోవటం పరిపాటైంది.

ఐక్యత మన ఆయుధం- పోరాటం మన మార్గం

కార్మికవర్గం ఎవరి దయాదాక్షిణ్యాల మీద బ్రతకటం లేదు. ఎవరో వస్తారని కష్టాలన్నీ తీరుస్తారని ఎదురు చూడొద్దు. అన్ని రంగాల్లోని అసంఘటితరంగ కార్మికులు సమైక్యమవ్వాలి. ఆయారంగాల్లోని మొత్తం కార్మికులు ఏకం కావాలి. అసంఘటితరంగంలోని ఉద్యోగులు, కార్మికులు వారికి బాసటగా నిలవాలి. కార్మికులపట్ల మొసలికన్నీరు కార్చే పాలకులను ఎండగట్టాలి. అసంఘటితరంగ కార్మికుల బాధలు, ఆకలికేకలు అసెంబ్లీకి వినిపించేలా గర్జించాలి. నిమ్మకు నీరెత్తినట్లు వ్యవహరిస్తున్న ప్రభుత్వ పాలకుల కళ్ళు తెరిపించాలి. సమస్యలు పరిష్కరించేలా ప్రభుత్వంపై వత్తిడిని పెంచాలి. హక్కులు సాధించు కోవాలి. అందుకు మార్చి 22న “ఛలో అసెంబ్లీ”కి వేలాదిగా తరలివచ్చి, కార్మికశక్తిని చాటాలని సిఐటియు కోరుతున్నది.

ఆర్టీసీ ఆత్మహత్యకే.... ఐ.ఐ.ఎం. సిఫార్సులా?

ఆర్టీసీపై అధ్యయనం బాధ్యతను వై.ఎస్. సర్కార్ 'ఇండియన్ ఇన్ స్టిట్యూట్ ఆఫ్ మేనేజ్మెంట్ (బెంగళూరు)' కు అప్పగించింది. ఐఐఎం నిపుణులు 11 జిల్లాలలో మొత్తం 15వేల మందిని కలిశారు. 1995-96 నుండి 2004-05 సంవత్సరాల మధ్య 10 సంవత్సరాల కాలంలో ఆర్టీసీ పనితీరు, ఆర్థిక నిర్వహణను లోతుగా అధ్యయనం చేశారు. ఆ సంస్థ తన అధ్యయన నివేదికను రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి అందించింది. ఆ రిపోర్టు సారాంశం సంక్షిప్తంగా.

వారి అధ్యయనంలో ఆర్టీసీని ముక్కలు చేయడం, ప్రైవేటీకరించడాన్ని అత్యధికులు వ్యతిరేకించారు. అదే సందర్భంలో ఆర్టీసీని ప్రభుత్వం ఆదుకోవాలని, ఆర్టీసీకి మరింత స్వయం ప్రతిపత్తి నివ్వాలని అత్యధికులు సూచించారు. ఎంటర్ప్రైజ్ మెంట్ విషయంలో మినహా మిగిలిన అన్ని అంశాలలో ప్రైవేటు బస్సుల కంటే ఆర్టీసీ బస్సులు మెరుగని ప్రజలు చెప్పారు. ముఖ్యంగా సిబ్బంది నిజాయితీ, ప్రయాణీకుల పట్ల వారి మర్యాదపూర్వక ప్రవర్తన 87 నుండి 92% సంతృప్తికరంగా వుందని తెలియజేశారు.

ఇక సంస్థ ఆర్థిక స్థితికి సంబంధించి 10 సం.ల కాలంలో ప్రభుత్వం ప్రకటించిన రాయితీల భారం రూ.1351 కోట్లు ఆర్టీసీ మీద మోపింది. ఇతర రాష్ట్రాలతో పోలిస్తే 1631 కోట్ల రూపాయలు మోటారు వాహనాల పన్నుల క్రింద ఆర్టీసీ నుండి అదనంగా రాష్ట్ర ప్రభుత్వం వసూలు చేసింది. 2003 జనవరి నుండి 2005 సెప్టెంబరు మధ్య పెరిగిన డీజిల్ ఛార్జీల కారణంగా ఆర్టీసీ రూ.706 కోట్లు నష్టపోయింది. (ఈ కాలంలో ఆర్టీసీ ఛార్జీలు పెంచలేదు)

మారుమూల గ్రామాలకు సామాజిక దృక్పథంతో బస్సులు నడిపిన కారణంగా రూ.4900 కోట్లు ఆర్టీసీ నష్టపోయింది. ప్రైవేటు వాహనాల అక్రమ రవాణా వల్ల 4355 కోట్ల రూపాయల ఆదాయాన్ని ఆర్టీసీ కోల్పోయింది. ఇంత జరిగినా ఆర్టీసీకి మొత్తంగా పేరుకుపోయిన నష్టాలు కేవలం రూ.1350 కోట్లు మాత్రమే. ఆ విధంగా ఎపిఎస్ఆర్టీసీ అద్భుతమైన పాత్ర నిర్వహించిందని ఐఐఎం శ్లాఘించింది. అంతేగాక 10 సంవత్సరాలలో వివిధ పన్నుల క్రింద ఆర్టీసీ రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి 4240 కోట్ల రూపాయలు చెల్లించిందని, రాష్ట్రంలోని ఏ ఒక్క సంస్థ ఇంత భారీ మొత్తంలో ప్రభుత్వానికి నిధులు సమకూర్చలేదని ఐఐఎం ప్రశంసించింది. ఈ పది సంవత్సరాల కాలంలోనే 1767 కోట్ల రూపాయల ఆస్తులను కూడబెట్టిందని, దేశంలో ఏ ఒక్క ఆర్టీసీ ఆవిధంగా ఆస్తులు కూడబెట్టలేదని ఐఐఎం శ్లాఘించింది.

వాహన వినియోగం, ఇంధన పొదుపు, సిబ్బంది ఉత్పాదక పెంచడం, సిబ్బందిని కుదించడం తదితర చర్యల ద్వారా ఆర్టీసీ మీద పడిన భారాలన్నిటినీ తట్టుకొని నిలిచింది. ఆర్థిక ఇబ్బందుల

కారణంగా పాత బస్సులను మార్చి కొత్తవాటిని ప్రవేశపెట్టలేక పోయిందని, తక్షణం కొత్త బస్సులు ప్రవేశపెట్టకపోతే ఆర్టీసీ సంక్షోభంలోకి వెళ్తుందని ఐఐఎం స్పష్టం చేసింది.

ఆర్టీసీ నష్టాలకు ప్రభుత్వం ఏ రకంగా కారణమో అద్భుతంగా విశ్లేషణ చేసింది. అయితే ఆర్టీసీని కాపాడేందుకు ప్రభుత్వం ఇంకేమీ చేయలేదన్నట్లుగా ఐఐఎం సిఫారసులున్నాయి. ప్రత్యామ్నాయంగా నష్టాలొచ్చే 15 డిపోలను మూసివేయాలని, సిబ్బందిని మరింతగా కుదించాలని, వివిధ పనులను అవుట్ సోర్సింగ్ చేయాలని, ఆర్టీసీ ఆస్తుల నిర్వహణకు ప్రత్యేక విభాగం ఏర్పాటు చేయాలని, ఆర్టీసీని 4 భాగాలుగా విభజించాలని, బస్ స్టాండ్లను వినియోగించుకున్నందుకు సాలీనా రూ.30 కోట్లు ఆస్తుల విభాగానికి ఆర్టీసీ చెల్లించాలని ఐఐఎం సిఫారసు చేసింది. కార్మికులను సంతృప్తిపరిచినట్లు భ్రమించే కొన్ని సిఫారసులు కూడా చేసింది. ఇవన్నీ 'చేదు మందుకు తీపి పూత' తప్ప మరొకటి కాదు.

11.1.07న ప్రపంచబ్యాంకుతో చేసుకున్న ఒప్పందానికి జిరాక్స్ కాపీలా సిఫారసులు వున్నాయి. ఆ ఒప్పందంలో ఆర్టీసీకి ప్రభుత్వం ఎలాంటి ఆర్థిక సహకారం ఇవ్వాలన్న అవసరం లేదన్న బ్యాంకు షరతును ప్రభుత్వం ఆమోదించింది. ఆర్టీసీలో సిబ్బందిని కుదిస్తామని, 3వ దశ సంస్కరణలు అమలు చేస్తామని హామీ ఇచ్చింది. ప్రపంచబ్యాంకు షరతులే పాలకులకు శిలాక్షరాలు. ఎపిఎస్ఆర్టీసీపై బ్యాంకుదొరల షరతులనే ఐ.ఐ.ఎం. తన సిఫార్సులుగా వెలువరించింది. ప్రైవేటీకరణతో ఆర్టీసీకి శిరశ్చేదం చేయాలనే ప్రభుత్వ కుట్రలకు ప్రజల నుండి ప్రతిఘటన ఎదురయింది. అందుకే ఐఐఎం సిఫార్సుల అమలు పేర ఆర్టీసీ ఆత్మహత్య చేసుకొనేందుకు పథకం వేసింది. సమైక్య పోరాటంతో ప్రభుత్వ కుట్రను త్రిప్పికొట్టి ఆర్టీసీని రక్షించుకునేందుకు కార్మికులంతా సిద్ధం కావాలి.

- ఆర్.లక్ష్మయ్య, ప్రధాన కార్యదర్శి, ఎపిఎస్ఆర్టీసీ స్టాఫ్ & వర్కర్స్ ఫెడరేషన్

తీవ్ర ఆశాభంగం

చిదంబరం తాజా బడ్జెట్ తీరుతెన్నులు

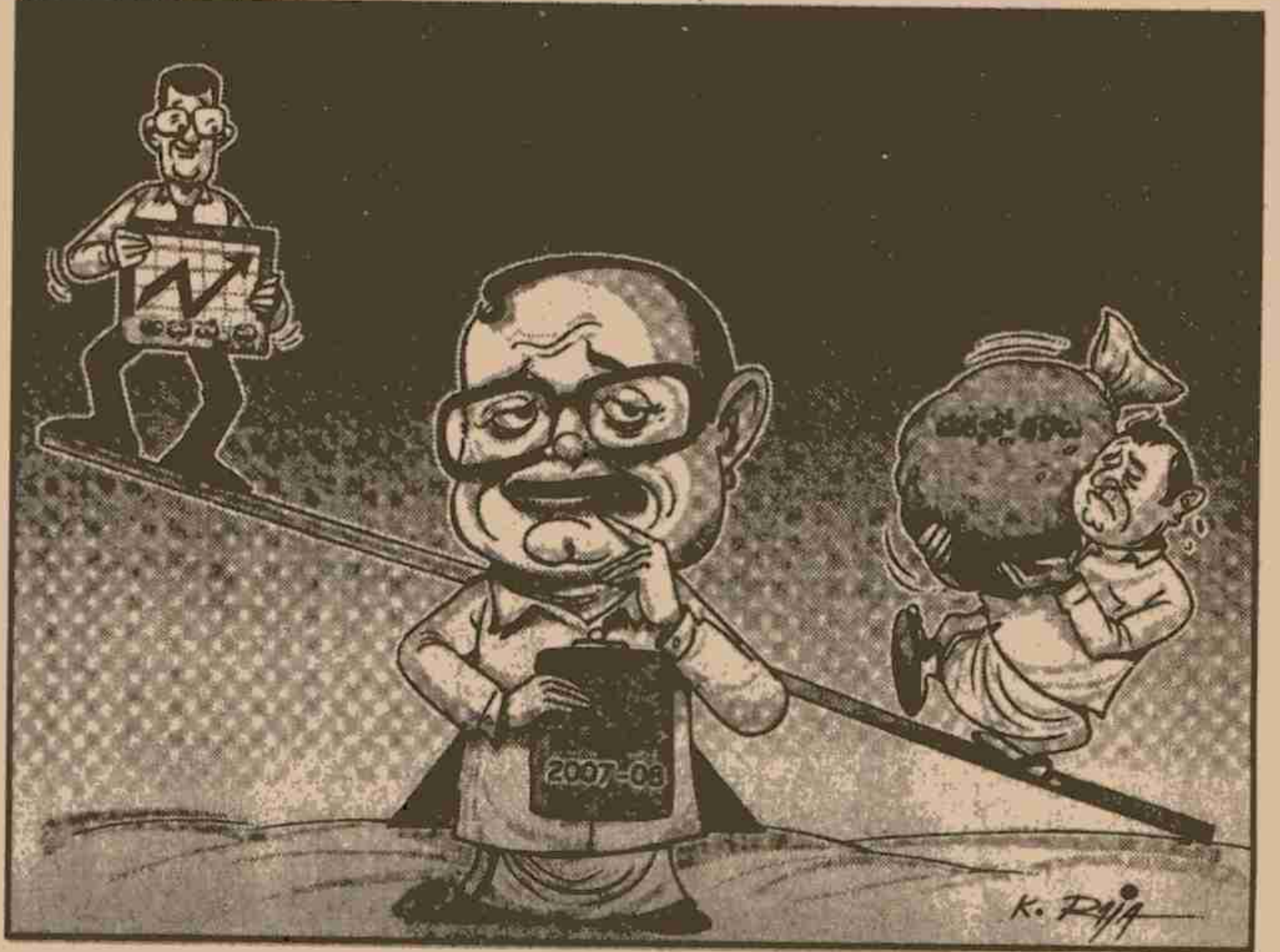
కేంద్ర ఆర్థిక మంత్రి చిదంబరం 2007-08

ఆర్థిక సంవత్సరానికి పార్లమెంటులో సమర్పించిన బడ్జెట్ తీవ్ర ఆశాభంగం కల్గించింది. ఒక వైపున దేశ ఆర్థిక వ్యవస్థ రికార్డు స్థాయిలో అభివృద్ధి చెందుతున్నదని ఆయనే చెబుతున్నారు. మరోవైపున ధరలు విపరీతంగా పెరిగిపోతున్నాయని ఆందోళన వ్యక్తం చేశారు. కాని వేగంగా పెరుగుతున్న ఆర్థికాభివృద్ధి ని వినియోగించుకొని ద్రవ్యోల్బణం లాంటి సమస్యను పరిష్కరించడానికి మాత్రం ఆయన చిత్తశుద్ధితో ప్రయత్నించలేదు.

అయినా మాటలు మాత్రం చాల ఎక్కువే చెప్పారు. గతంలో జిడిపి వార్షిక అభివృద్ధి సగటున 5-6 శాతం ఉంటే ఇప్పుడు అది 8 శాతానికి పెరిగిందని, ఈ ఏడాది రికార్డు స్థాయిలో 9.2 శాతానికి చేరిందని గర్వంగా ప్రకటించారు. దారిద్ర్యం, పౌష్టికాహార లోపం, నిరక్షరాస్యత, అనారోగ్యం లాంటి సమస్యలతో తలపడాలంటే ఇంతటి ఆర్థికాభివృద్ధి తప్పనిసరని కూడ ఆయన పేర్కొన్నారు. కాని బడ్జెట్ ప్రతిపాదనలు మాత్రం ఈ మాటలకు అనుగుణంగా లేవు. అనేక కీలకాంశాలను పూర్తిగా విస్మరించారు. కొన్నింటిని పట్టించుకున్నప్పటికీ వాటికి తగిన ప్రాధాన్యత ఇవ్వడం కాని, తగినన్ని నిధులు కేటాయించడం కాని జరగలేదు.

ఇలా విస్మరణకు గురయినది వ్యవసాయ రంగం. నేడు వ్యవసాయ రంగం తీవ్ర సంక్షోభంలో ఉంది. గత ఆరు సంవత్సరాలుగా వ్యవసాయాభివృద్ధి ఏడాదికి సగటున 3 శాతం మాత్రమే నమోదయింది. దీనితో వ్యవసాయంపై ఆధారపడిన వారి బ్రతుకులు అంతకంతకూ దిగజారిపోతున్నాయి. వ్యవసాయం గిట్టుబాటుకాకపోవడంతో రైతులు పెద్ద సంఖ్యలో ఆత్మహత్యలకు పాల్పడుతున్నారు. ఇలాంటి స్థితిలో రైతులకు రుణ సౌకర్యాన్ని అధికం చేయాలని, సాగునీటి సదుపాయాలను మెరుగుపరచాలని, వాటర్షెడ్ మేనేజ్మెంటు, విత్తనాల సరఫరా, ఆధునిక వ్యవసాయ పరిజ్ఞానం అందించడం, వ్యవసాయ పరిశోధన, విస్తరణ లాంటి అంశాలకు ప్రాధాన్యతనివ్వాలని బడ్జెట్ ఉద్ఘాటించడం ముదావహం. కాని కేటాయింపులే ఈ ఉద్ఘాటనలకు అనుగుణంగా లేవు. ప్రఖ్యాత వ్యవసాయ శాస్త్రవేత్త స్వామినాథన్ కమిటీ వ్యవసాయ సంక్షోభం నివారణ కోసం చేసిన అనేక సిఫార్సులను ప్రభుత్వం పరిగణన లోకి తీసుకున్న దాఖలాలు బడ్జెట్లో కనిపించలేదు.

ధరల పెరుగుదల విషయమూ ఇంతే. ధరల పెరుగుదలకు ప్రధానంగా ఆహార ధాన్యాలు, పప్పులు, నూనెలు, ఇంధనం ధరలు కారణం. ఆహార ధాన్యాల ధరల పెరుగుదలకు ప్రధాన కారణం ఫార్వర్డ్ ఫ్యూచర్స్ ట్రేడింగ్, ప్రైవేటు సంస్థలు ఆహార ధాన్యాలను పెద్ద ఎత్తున సేకరించి వాణిజ్యం చేయడానికి అంగీకరించడం. ప్రభుత్వ సేకరణను తగ్గించి, ప్రజాపంపిణీ వ్యవస్థను నిర్వీర్యం చేయడం. ధరలు తగ్గాలంటే ఈ అన్నింటికి సంబంధించి

సమగ్రమైన చర్యలు తీసుకోవాల్సి ఉంటుంది. కాని ప్రభుత్వం మాత్రం ఒకటి, రెండు అరకొర చర్యలకు పరిమితమయింది. గోధుమ, బియ్యంలలో ఫార్వర్డ్ ట్రేడింగ్ను నిషేధించడం ఆహ్వానించదగినదే. కాని ఇదొక్కటే ధరల అదుపుకు సరిపోదుగదా. ప్రైవేటు ట్రేడర్లతో పోటీపడి ప్రభుత్వ సంస్థలు ఆహార ధాన్యాలను సేకరించాలంటే తగినంత ధరను ప్రకటించాలి. వాటికి కావలసిన నిధులను సమకూర్చాలి. అలాగే ప్రభుత్వ పంపిణీ వ్యవస్థను విస్తరించేందుకు పూనుకోవాలి. కాని వీటికి అవసరమైన ఆహార సబ్సిడీని మాత్రం ఈ బడ్జెట్లో కేవలం 6.2 శాతం మాత్రమే పెంచారు. ఇది నామ మాత్రపు పెరుగుదల. పైగా 7శాతం ద్రవ్యోల్బణాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకుంటే వాస్తవానికి తగ్గించినట్లే. పెట్రోలు, డీజలు లాంటి పెట్రోలియం ఉత్పత్తుల ధరలు పెరుగుదలను పరిమితం చేయడానికి విలువ ఆధారిత పన్నులకు బదులు, పరిమాణం ఆధారంగా పన్నులు విధించే పద్ధతిని ప్రవేశపెట్టవలసిఉంది. కాని దీన్ని ప్రభుత్వం అసలు పరిగణనలోకి తీసుకోలేదు.

దేశంలో దారిద్ర్యం తగ్గి ప్రజల స్థితిగతులు మెరుగు పడాలంటే ఉపాధికల్పన అధికం కావాలి. దానికోసం తగినన్ని నిధులు సేకరించి అవసరమైన రంగాలలో వినియోగించాల్సి ఉంటుంది. ఆర్థిక వ్యవస్థ అమిత వేగంగా పెరిగిపోతున్న ఈ సమయంలో అది చాల సులువు. ఈ అభివృద్ధి ఫలితాలలో అత్యధికం కైవసం చేసుకుంటున్న సంపన్నులపై పన్నులు ఎక్కువ చేయడం ఒక్కటే దీనికి మార్గం. ఇప్పటిదాకా కార్పొరేట్ సంస్థలు పలురకాలుగా రాయితీలు పొందుతున్నాయి. ఈ రాయితీలు ఒక్క 2004-05లోనే రు. 1,76,000 కోట్లకు పైగా ఉన్నాయి. ఉదాహరణకు కార్పొరేట్ పన్ను విషయమే తీసుకుంటే, అసలు పన్ను 33.6 శాతం కాగా అనేక రకాల మినహాయింపులు పోను

కార్పొరేట్ సంస్థలు చెల్లిస్తున్నది 16-17 శాతం మాత్రమే. ఇలాంటి రాయితీలను ఉపసంహరించి పన్ను వసూళ్లను పెంచుకోవడానికి బదులు యధాతథ స్థితిని కొనసాగిస్తున్నట్లు ఆర్థిక మంత్రి ప్రకటించారు.

నిధుల సమీకరణలో ఈ విధంగా వ్యవహరించిన ప్రభుత్వం సిఎంపి వాగ్దానాలకు అనుగుణంగా ఆరోగ్య రంగానికి జిడిపిలో 2-3 శాతం పెట్టుబడులు కేటాయించాలన్న లక్ష్యాన్ని, విద్యారంగానికి జిడిపిలో 6 శాతం పెట్టుబడులు కేటాయించాలన్న లక్ష్యాన్ని పట్టించుకోలేదు. ఉపాధి కల్పన పథకాన్ని కనీసం 200 జిల్లాలకు విస్తరించాల్సి ఉంది. కాని ఈ బడ్జెట్లో 130 జిల్లాలకు విస్తరించినట్లు ప్రకటించారు కాని, ఆ పథకాలకు నిధులను మాత్రం రు.300 కోట్లు మాత్రమే పెంచారు. వ్యవసాయ కార్మికులకు సమగ్ర చట్టం విషయం కాని, అసంఘటితరంగ కార్మికుల రక్షణకు చట్టం చేసే విషయం కాని ప్రస్తావనకే రాలేదు.

కార్మిక, ఉద్యోగ వర్గాల విషయానికి వస్తే వీరి పట్ల ప్రభుత్వం ఏ మాత్రం సానుభూతితో వ్యవహరించలేదు. ఆదాయ పన్ను పరిమితిని కనీసం రు.1.5 లక్షలకు పెంచాలన్నది న్యాయబద్ధమైన డిమాండుకాగా ఇప్పుడున్న పరిమితిని కేవలం రు.10,000 పెంచి చేతులు దులుపుకున్నది. ఫ్రింజ్ బెనిఫిట్స్ పేరుతో కార్పొరేట్ సంస్థలు తమ సిఇఓలకు ఈ విధంగా పెద్ద మొత్తాలు ముట్టచెబుతూ పన్నులు ఎగవేయడాన్ని నివారించేందుకు ఈ సదుపాయాలపై పన్ను విధించడం సమంజసమే. కాని వేతన ఉద్యోగులకు కల్పించే రాయితీలపై కూడ ఈ పన్ను విధించడాన్ని నిలిపివేయాల్సి ఉంది. ఇప్పుడు బడ్జెట్లో కార్పొరేట్ ఉన్నతోద్యోగులకు షేర్ల రూపంలో కట్టబెట్టే మొత్తాలను కూడ ఈ పన్ను పరిధిలోకి తీసుకురావడం బాగానే ఉంది కాని, వేతన ఉద్యోగులను ఈ పన్ను పరిధి నుండి తొలగించడాన్ని మాత్రం ప్రభుత్వం పట్టించుకోలేదు. ఇదే సమయంలో నూతన రిక్రూట్మెంట్లపై నిషేధం కొనసాగుతూనే ఉంది. అంగన్వాడీ వర్కర్ల సమస్యలను కూడ ప్రభుత్వం పట్టించుకోలేదు.

ఈ బడ్జెట్ పట్ల కార్పొరేట్ వర్గాలు కూడ పెదవి విరిచాయి. సంస్కరణలను మరింత ముందుకు తీసుకుపోలేదని అసంతృప్తిని వెల్లడించాయి. తాము కోరుతున్న విధంగా ఎక్సైజ్ పన్నులను తగ్గించక పోగా, గరిష్ట కస్టమ్స్ పన్ను పరిమితిని 10 శాతానికి తగ్గించడం పట్ల ఆందోళన వెలిబుచ్చాయి. డివిడెండ్ పన్నును 12.5 నుండి 15 శాతానికి పెంచడాన్ని వ్యతిరేకించాయి. ప్రధానంగా దీని ఫలితంగానే సెస్సెక్స్ బడ్జెట్ ప్రకటించిన ఒక్క రోజునే 541 పాయింట్లు పడిపోయింది.

ఏది ఏమైనప్పటికీ ఈ బడ్జెట్ ప్రపంచీకరణ, సరళీకృత ఆర్థిక విధానాల బాటలోనే నడిచింది. పేదలు, కార్మికులు, కర్షకుల సమస్యలను పరిష్కరించడానికి ప్రయత్నించలేదు. కనీస ఉమ్మడి కార్యక్రమం (సిఎంపి)లో తాను చేసిన వాగ్దానాలను సైతం విస్మరించి వ్యవహరించింది.

- గుడిపూడి విజయరావు

మాటకు మాట

అనువయితే మనవాడు కాదంటే పగవాడు

రాష్ట్రప్రభుత్వం దళితుల సంక్షేమాన్ని నిర్లక్ష్యం చేస్తోందంటూ సీపీఎం రాష్ట్ర కార్యదర్శి రాఘవులు చేస్తున్న నిరాహారదీక్ష ఒక కపట నాటకం.

- కాంగ్రెస్ శాసన సభాపక్షం

రాఘవులు మారారా?

రాజన్యలు మారారా?

నాడేమో ఘనకార్యం

నేడేమో నాటకమా!

అనువయితే మనవాడు

కాదంటే పగవాడు

ఎన్నికలకు ముందు రాఘవులు ఏ కార్యక్రమం నిర్వహించినా ముఖ్యమంత్రి రాజశేఖర్ రెడ్డి, కాంగ్రెస్ పరివారం రెక్కలు కట్టుకుని వాలేవారు. రాఘవులు కంటే ఒకింత ఆవేశంగా ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా ఉపన్యాసాలిచ్చేవారు. అంగన్వాడీ కార్యకర్తల ర్యాలీలు, కులవివక్ష వ్యతిరేక సభలు, అధ్యాపకుల సమావేశాలు, మేధావుల చర్చాగోష్టులు... ఒకటేమిటి ఏ సభకయినా పిలిచినదే తడవుగా రెక్కలు కట్టుకుని వాలి, కడు ఉదారముగా సందేశాలిచ్చేవారు. 'మీరే మేము, మేమే మీరు' అన్నంతగా రాసుకుని పూసుకుని తిరగడానికి ఆరాటపడేవారు. చంద్రబాబుకు వ్యతిరేకంగా రాఘవులు ఎన్ని సభలు నిర్వహిస్తే, ఎంత మిలిటెంటుగా పోరాడితే రాజశేఖర్ రెడ్డి, కాంగ్రెస్ పరివారం అంతగా సంబరపడిపోయారు. ఇప్పుడు సీను మారిపోయింది. రాఘవులు అప్పుడూ ఇప్పుడూ ఒకే పాత్ర పోషిస్తున్నారు. కానీ నాడు రాఘవులు ఉద్యమాలకు దరువులు వేసిన కాంగ్రెస్ పరివారం అధికార మదగజాన్నెక్కి ఊరేగుతున్నారు. నాడు కనుల విందుగా, వినసొంపుగా అనిపించిన రాఘవులు నినాదాలు నేడు కర్ణకరోరంగా, కపట నాటకంగా అనిపిస్తున్నాయి. ఎవరిది కపటమో, ఏది నాటకమో విజ్ఞులయిన ప్రజలు నిర్ణయించుకోవాలి మరి! ఏరు దాటిన పిదప తెప్ప తగలేయడం అంటే ఇదేనేమో!

- కట్టా శేఖర్ రెడ్డి

ఆంధ్రజ్యోతి సౌజన్యంతో

భూ సమస్యపై రాష్ట్రంలో విస్తృతమైన చర్చ జరుగు తున్నది. ప్రభుత్వ భూములు అన్యాయక్రాంతం అయిన తీరు గూర్చి పత్రికలలో పుంఖాను పుంఖాలుగా వార్తలు వస్తున్నాయి. రోజుకొక భూకుంభ కోణం, ఆక్రమణ వార్తలను చూస్తున్న ప్రజలు విస్తుపోతున్నారు.

ఈ బడ్జెట్లో రూ.10వేల కోట్ల విలువైన భూములు అమ్మాలని ప్రభుత్వం ప్రకటించింది. వేరొకవైపున పేదలకు సాగుభూమి, ఇళ్ళస్థలాలు పంచేందుకు ప్రభుత్వ భూములే లేవని పాలకులు ప్రకటించడం ఆశ్చర్యకరం.

కాకులను కొట్టి గద్దలకు... :

వై.ఎస్. పాలనలో భూమి వ్యాపార వస్తువుగా మారిపోయింది. మూడు పువ్వులు, ఆరు కాయలుగా రియల్ ఎస్టేట్ వ్యాపారం

వర్ధిల్లుతున్నది. రంగారెడ్డిజిల్లా కోకాపేటలో 67 ఎకరాల ప్రభుత్వ భూమిని దళితులు అనేక సంవత్సరాలుగా సాగు చేసుకుంటున్నారు. దళితుల నుండి బలవంతంగా ఈ భూమిని వై.ఎస్. ప్రభుత్వం గుంజుకుంది. రూ.706 కోట్ల రూపాయలకు పారిశ్రామిక వేత్తలకు, రియల్ఎస్టేట్ వ్యాపారులకు కట్టబెట్టింది. చిత్తూరుజిల్లా వరదాయపాలెం, నెల్లూరుజిల్లా తడ, విశాఖజిల్లా అచ్యుతాపురం, రాంబిల్ల తదితర ప్రాంతాలలో దాదాపు 30వేల ఎకరాల భూమిని పేదరైతుల నుండి గుంజుకొని పారిశ్రామిక వేత్తలు, రియల్ఎస్టేట్ వ్యాపారులకు కట్టబెట్టడానికి ప్రయత్నిస్తున్నది.

నల్గొండ, రంగారెడ్డి జిల్లాలలో వ్యాపించివున్న రాచకొండ గుట్టలలోని 60 గిరిజన (లంబాడి) తండాలను ఖాళీ చేయించి 30వేల ఎకరాల గిరిజనుల భూములను కేంద్ర రక్షణ మంత్రిత్వశాఖకు మిలటరీ శిక్షణనిచ్చే “ఫీల్డ్ ఫైరింగ్ రేంజ్” కోసం రాష్ట్ర ప్రభుత్వం కట్టబెట్టాలని చూస్తున్నది. గిరిజనులు ఆందళనలో వున్నారు.

స్వాహా చేసేందుకే :

భూమి వికేంద్రీకరణకు బదులు కొద్దిమంది వద్ద భూమి కేంద్రీకరణకు రాష్ట్ర ప్రభుత్వం పాల్పడుతున్నది. వై.ఎస్. రాజ్యంలో రివర్స్ భూసంస్కరణలు జరుగుతున్నాయి. ప్రభుత్వభూమి పేదలకేనని గతంలో హైకోర్టు పేర్కొన్నది. దీనికి భిన్నంగా అసైన్మెంట్ భూముల చట్టం 1977కు రాజశేఖరరెడ్డి ప్రభుత్వం సవరణ ఆర్డినెన్స్ను తెచ్చింది. పెద్దల భూములు తీసుకోడానికే

భూపోరాటాలను బలపరచండి

యీ సవరణ తెచ్చామని ఒకప్రక్క చెబుతూ, ఆచరణలో పేదలు, దళితుల భూములు గుంజుకోడానికి ఈ ఆర్డినెన్స్ను వై.ఎస్. ప్రభుత్వం ఉపయోగించుకుంటున్నది.

చిత్తశుద్ధి లేదు :

అసైన్డ్ భూములను ప్రజాప్రయోజనాల రీత్యా ప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకుంటే, పట్టాభూములతో సమానంగా నష్ట పరిహారాన్ని పేదలకు చెల్లించాలని 2004లో హైకోర్టు చారిత్రాత్మకమైన తీర్పునిచ్చింది. హైకోర్టు తీర్పుకు భిన్నంగా అసైన్డ్ భూములకు నష్టపరిహారం చెల్లించాల్సిన అవసరం లేదని ముఖ్యమంత్రి సుప్రీంకోర్టుకెళ్ళి “స్టే” తీసుకొచ్చాడు. తన క్యాబినెట్ మంత్రి శ్రీ కోనేరు రంగారావు భూకమీషన్ సిఫార్సుల అత్యధిక భాగం పేదలకు అనుకూలంగా వున్నాయి. ప్రస్తుతం యీ సిఫార్సులను కూడా బుట్టదాఖలు చేయాలని వై.ఎస్. ప్రభుత్వం తీవ్రంగా ప్రయత్నిస్తున్నది. ఈ విషయాలన్నీ ముఖ్యమంత్రి భూపంపిణీ చిత్తశుద్ధిని, బంధారాన్ని తెలియజేస్తున్నాయి.

పంపకానికి ప్రభుత్వ భూమి :

మన రాష్ట్రంలో భూ సీలింగ్ చట్టాన్ని మొదటగా 1961లో తెచ్చారు. పాలకులు దీన్ని ఎందుకూ పనికి రాకుండా చేశారు. తిరిగి 1973లో రెండవసారి చట్టాన్ని తెచ్చారు. ఈ చట్టం అనేక లోసుగుల మయం. ఈ చట్టంకు లోబడే ఆనాడు ప్రభుత్వం ఎకరాల పంచానని చెప్పింది. ఇది కూడా బూటకమే. అరకొర

పంచిన భూములు కూడా తిరిగి భూస్వాముల పాలయ్యాయి. ఎక్కడైనా భూములు పేదలకు వచ్చాయంటే అనేక పోరాటాలు, ఉద్యమాల ఫలితంగానే తప్ప, ఎవరి దయాదాక్షిణ్యాలతో పేదలకు భూములు రాలేదన్న విషయాన్ని మరువరాదు.

నేటికి మన రాష్ట్రంలో పేదలకు పంపిణీ చేయడానికి 60 లక్షల ఎకరాల బంజరు, అసైన్మెంట్ భూములు దేవాదాయ భూములు ఉన్నాయి. ఇదిగాక వివిధ రకాల బీడు భూములు, ఫారెస్టు బంజర్లు మరో 90లక్షల ఎకరాల మేరకు వున్నాయి. రాష్ట్రంలో భూమిలేని నిరుపేద కుటుంబాలు 40లక్షల వరకు ఉన్నాయి. వై.ఎస్. ప్రభుత్వానికి నిజంగా చిత్తశుద్ధి వుంటే, రాష్ట్రంలోని భూమిలేని నిరుపేద కుటుంబాలకు ఒక్కొక్క కుటుంబానికి 3ఎకరాల వంతున భూపంపిణీ చేయవచ్చు. కాని స్వతహాగానే వేల ఎకరాల భూకబ్జాకు పాల్పడిన ముఖ్యమంత్రి ఈ భూమిని ఎలా పంచగలడు? జరగని పని.

భూముల ధరలు విపరీతంగా పెరిగాయి. గ్రామీణ పట్టణ పేదలు ఇంటిస్థలం కొనుక్కోగల శక్తి కూడా లేదు. పేదలకు పంచేందుకు భూములు లేవంటున్నది ప్రభుత్వం. మున్సిపల్ పట్టణాలలో ఇళ్ళస్థలాల సమస్య తీవ్రతరమౌతున్నది. ఇటీవల విశాఖనగరంలో 10రోజులపాటు సాగిన ఇళ్ళస్థలాల పోరాటమే సమస్య తీవ్రతకు అద్దంపడుతున్నది.

పారిశ్రామిక ప్రగతికి- ఉపాధి కల్పనకై

రాష్ట్రంలో కోటి యాభైలక్షల మేరకు వ్యవసాయ కార్మికులు, 1కోటిమంది అసంఘటిత కార్మికులు వున్నారు. వీరందరికీ భూపంపిణీ జరిగితేనే వారి కొనుగోలు శక్తి పెరుగుతుంది. వ్యవసాయ పారిశ్రామిక ఉత్పత్తులను ఎక్కువ కొనగల్గుతారు. వ్యవసాయం, పారిశ్రామికరంగాలు పుంజుకుంటాయి. రోడ్లు, కరెంటు వగైరా మౌళిక సౌకర్యాలు విస్తరిస్తాయి. కార్మికవర్గానికి ఉపాధి అవకాశాలు పెరిగి, నిరుద్యోగ సమస్య పరిష్కారమౌతుంది. వ్యవసాయ కార్మికులు, దళితులు, గిరిజనులకు సామాజికన్యాయం లభిస్తుంది. బలహీనవర్గాల ప్రజల అక్షరాస్యత రేటు పెరుగుతుంది. సాధికారత సిద్ధిస్తుంది.

పశ్చిమబెంగాల్ సిపిఐ(ఎం) నాయకత్వంలోని వామపక్ష ప్రభుత్వ 15.8లక్షల ఎకరాల భూమిని బెంగాల్ గ్రామీణ పేదలకు పంపిణీ చేసింది. దేశం మొత్తం మీద భూమి లేని నిరుపేదలకు పంపిణీ చేసిన మొత్తం భూమిలో 22శాతం బెంగాల్ లోనే వున్నది. భూములు పొందిన వారిలో 56శాతం దళితులే. ఆ భూములకు సాగునీటిని అందించారు. దళితుల ఆర్థిక స్థితి మెరుగయింది. దానితో అక్కడ దళితులపై దాడులు తగ్గాయి. 2005లో దళితులపై దాడుల్లో 3వ స్థానం (3117 ఘటనలు); బెంగాల్లో కేవలం 12 ఘటనలతో 22వ స్థానంలో వుంది.

ఇదేవిధంగా దేశంలో దారిద్ర్యరేఖకు దిగువున వున్న వ్యవసాయ కార్మికులందరికీ ఒక చీరె, ఒక ధోవతి కొనుక్కోడానికి ఆర్థిక వనరు కలిగించితే, ఏర్పడిన ఆ గిరాకీని తట్టుకోడానికి దేశంలో ఈనాడున్న జౌళి పరిశ్రమను మూడురెట్లు పెంచాల్సివుంది.

భూపంపిణీ దేశ ప్రగతికి ఎంత కీలకమో దీన్ని బట్టి గ్రహించవచ్చు. వ్యవసాయ కార్మికుల భూపోరాటాలను బలపరచండి!

దేశ, రాష్ట్ర పారిశ్రామిక అభివృద్ధి, కార్మికవర్గ ప్రగతి, వ్యవసాయ కార్మికుల భూపోరాటాలను బలపరచడం ద్వారానే సాధ్యపడుతుంది. భూకేంద్రీకరణ కాదు. భూవికేంద్రీకరణకు పోరాటాలను మనం బలపరచాలి. “వ్యవసాయక సమస్యల పరిష్కారం అంటే ఏమిటి? గ్రామీణ పేదలను కార్మికవర్గం కలుపు కొని పోవడమే” అంటాడు మార్క్సిస్టు మహాపాథ్యాయుడు స్టాలిన్. అందుకే నేటి సానుకూల పరిస్థితిలో వ్యవసాయ కార్మిక సంఘం చేపట్టబోయే భూపోరాటాలను బలపరచవలసిందిగా కార్మికవర్గానికి, ప్రజలు, ప్రజాస్వామిక వారులందరికీ విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాం.

- పి.సోమయ్య, అధ్యక్షులు

ఎ.పి.వ్యవసాయ కార్మికసంఘం

వినిమయ ధరల సూచిక

(బేస్ 2001=100)

సెంటర్ సీరిస్	అక్టోబర్ 2006	నవంబర్ 2006	డిసెంబర్ 2006
హైదరాబాద్	119	119	120
గుంటూరు	122	122	123
విశాఖపట్నం	122	123	124
వరంగల్	127	128	128
విజయవాడ	121	123	122
గోదావరిఖని	130	129	130
రాష్ట్ర సీరిస్			
విజయనగరం	127	128	128
రాజమండ్రి	132	133	133
జగ్గయ్యపేట	131	131	132
తిరుపతి	126	127	127
కొత్తగూడెం	126	126	127
నిజామాబాద్	132	133	133
ఆలిండియా	127	127	127
ఎ.పి	125	126	126

లింకింగ్ ఫ్యాక్టర్	1971=100	1960=100	1982=100
ఆల్ ఇండియా	-	4.93	4.63
హైదరాబాద్	-	5.23	4.79
గుంటూరు	-	5.60	4.57
విశాఖపట్నం	2.48	1.87	4.64
రాజమండ్రి	2.55	1.81	4.26
వరంగల్	2.36	1.90	4.75
ఎన్ఎస్బి కాంప్లెక్స్	2.52	1.89	4.21
గోదావరిఖని (ఎంజిపి)	2.49	-	4.45
విజయవాడ	-	-	4.28
విజయనగరం	-	-	3.93
కొత్తగూడెం	-	3.25	4.58

సమాచార వనరు : డైరెక్టరు ఆఫ్ ఎకనమిక్స్ & స్టాటిస్టిక్స్ -

ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వము జారీ చేసినది.

డి లేబర్ బ్యూరో గవర్నమెంట్ ఆఫ్ ఇండియా

కొత్తగూడెం కాలరీ పట్టణం. సరిగ్గా 60 ఏళ్ళనాటి మాట. తెల్లవారితే ఫిబ్రవరి 13వ తేది. సింగరేణి గని కార్మికుల ప్రతినిధులు అలిండియా ట్రేడ్ యూనియన్ కాంగ్రెస్ (ఎ.ఐ.టి.యు.సి) మహాసభకు కలకత్తాకు ప్రయాణమవుతారు. వీరి ప్రయాణాన్ని అడ్డుకోవాలని హైదరాబాద్ ప్రభుత్వం పథకం వేసింది.

యూనియన్ నాయకుల ఇండ్లకు పోలీసులు వెళ్ళి 12వ తేది రాత్రే వాకబు చేశారు. అక్కడ లేరని తెలుసుకొని యూనియన్ ఆఫీసుకు చేరారు. నాయకులను పేర్లు పెట్టి పిలిచారు. తెలతెల వారుతున్నది. ఇంకా చీకట్లు పూర్తిగా తొలగలేదు. ఈ వేళప్పుడు పిలుస్తున్నారు ఎవరబ్బా అని శేషగిరిరావు, సత్యనారాయణలు తలుపు తెరిచారు. ఎదురుగా నిలువెత్తు మనుషులు ఓవర్కోట్లలో కనిపించారు. ఐదారుగురు పోలీసులు. ఏమిటి సంగతి అని అడిగారు.

“ఎస్.పి. గారు వచ్చారు, మీతో మాట్లాడాలట. ఒకసారి స్టేషన్ దాకా రమ్మన్నారు” అన్నాడు అమీను రహ్మాన్.

“ఇంత చీకట్లో ఎందుకు, తెల్లవారినంతర్వాత వచ్చి మాట్లాడుతాం” నాయకుల సమాధానం.

“అది కాదండీ ఎస్.పి.గారు మీతో మాట్లాడి అర్థం అవుతున్నది వెళ్ళి పోతారట” అమీన్ అన్నాడు.

ఏదోరకంగా నమ్మించి వెంట తీసుకపోవాలని ఆదుర్దాగా వున్నాడు. విషయం అర్థమయింది. అరెస్టుకోసమే వచ్చారు. ఈ వంకతో స్టేషన్ కు తీసుకుపోవాలనుకున్నారు.

కార్మికులు గనుల వద్దకు డ్యూటీకి వెళ్ళే సమయం. ఒక్కొక్కరే యూనియన్ ఆఫీసు ముందు నుంచే పోతున్నారు. పోలీసుల రాక కార్మికులకు తెలియాలంటే కొంత కాలయాపన చేయాలి. అందుకే అమీన్ ను మాటల్లోకి దించారు నాయకులు.

“కాలకృత్యాలు తీర్చుకోలేదు. తర్వాత వస్తామన్నాం గదా”

“ఎస్.పి. గారు వెళ్ళిపోతారండీ”

“మాట్లాడటానికే వచ్చారు గదా. అంత తొందరేమిటి?”

“కాదండీ ఇప్పుడే బయలుదేరి రావాలి”

“ఇప్పుడు రాలేం. నిదానంగా వస్తాం”

“రాక తప్పదు”

“అంటే ఏమిటి మీ వుద్దేశ్యం, బలవంతం చేస్తున్నారేమిటి? అరెస్టు చేస్తారా?”

“ఆఁ అవును అరెస్టు చేస్తాం”

“అయితే వారంటు చూపండి”

“హహహా నా మాటే వారంటు”

ఇలా సంభాషణ సాగుతుండగానే గనులకు వెళ్ళే కార్మికులు పోలీసుల వాదనలను గమనించారు. క్షణకాలంలో గనులకు ఉప్పు అందింది. చేతుల్లో చిరాగులు, సబ్బళ్ళు, తట్టా చమ్మసులతో వందల సంఖ్యలో గుమికూడారు, చూస్తూ చూస్తుండగానే ఆఫీసును చుట్టు ముట్టారు. వేల సంఖ్యకు చేరారు జనం.

ఇంకా వ్యవధి తీసుకోవాలని నాయకులు పండ్లు తోముకుంటున్నారు. నాయకుల ప్రక్కన పోలీసులు. వీరిని చుట్టుముట్టి కార్మికులు. పరిస్థితి విషమించేటట్లు వున్నదని పోలీసులు ప్రక్కన నిలబడ్డారు.

ఆఫీసు ఆవరణలోనే పెద్ద తలశె చెట్టు వున్నది. దాని చుట్టూరా అరుగు వున్నది. మీటింగులు జరిగే గద్దె అది.

శేషగిరిరావు అరుగుమీద నిలబడి కార్మికులకు వివరిస్తున్నాడు. పెద్ద సభగా మారిపోయింది. అంతా ఉద్రిక్తంగా వుంది. కార్మికులు అలలు అలలుగా కూర్చుంటున్నారు. లేస్తున్నారు.

పర్స పోలీసులకు దూరంగా జరిగి జనంలో చేరారు. వారు కూర్చున్నప్పుడు కూర్చుంటూ, వారు లేచినప్పుడు నిలబడుతూ ఆఫీసు కాంపౌండు వైపు జరిగి ఫెన్సింగ్ దాటి బస్టిలో పడ్డాడు. తన రహస్య స్థావరానికి చేరుకున్నాడు.

స్థావరం ప్రక్కనే మెయిన్ రోడ్డు, పెద్ద శబ్దం చేసుకుంటూ లారీలు వరుసగా వెళ్తున్నవి, ఏమిటా అని ఆరా తీస్తే పోలీసులతో నిండి వున్నాయని, ఎడతెగకుండా వస్తున్నాయని సమాచారం అందింది. యూనియన్ ఆఫీసులో వేలాదిమంది గుమికూడి వున్నారు. పోలీసులు రంగ ప్రవేశం చేసి ఏమి సృష్టిస్తారోననే అనుమానం వచ్చింది. ఆఫీసులో ఏం జరుగుతున్నదోనని కబురు పెట్టాడు. శేషగిరిరావు సభనుద్దేశించి ప్రసంగిస్తున్నారని తెలసింది.

పోలీసు లారీల సంగతి వ్రాసి వెంటనే తప్పుకోవలసిందిగా సూచిస్తూ లెటరు పంపాడు.

లెటరును చూచుకొని ఆయన కాలకృత్యాలు తీర్చుకునే సాకుతో కిందికి దిగారు. పక్కనే ఉన్న ఇండ్లలోకి వెళ్ళి అటునుండి అటే తన స్థావరానికి వెళ్ళిపోయారు.

శేషగిరిరావు తిరిగి అరుగుమీదకు రాకపోవడంతో ఎదురు చూచి పోలీసులు కూడా ఆఫీసు వదిలి వెళ్ళిపోయారు. చాలాసేపు కార్మికులు కూడా చూచి తమ ఇళ్ళకు వెళ్ళారు. నాయకులు పోలీసు వలయం నుండి తప్పించుకున్నారు అని అర్థమయింది.

తమ పథకం పారనందుకు, నాయకులను అరెస్టు చేయలేక పోయినందుకు పోలీసులు ఆగ్రహంతో ఊగి పోయారు. యూనియన్ ఆఫీసు స్వాధీనం చేసుకొని మిగతా యూనియన్ నాయకుల కోసం వేట సాగించారు. దొరికిన వారిని దొరికినట్లు వరంగల్ జైలుకు పంపారు. కాలరీ పట్టణమంతా పోలీసులతో నిండిపోయింది.

ఆవిధంగా ఎ.ఐ.టి.యు.సి. కలకత్తా మహాసభకు సింగరేణి ప్రతినిధులను వెళ్ళనీయకుండా మాత్రం అడ్డుకోగలిగారు పోలీసులు. గని కార్మికుల పట్టణం మీద చీకటినీడలు అలుము కున్నాయి. కార్మికసంఘ కార్యకలాపాలకు బ్రేకుపడింది. తాత్కాలికంగా ప్రజాసంఘాల మీద, పార్టీలమీద తన నిరంకుశ ఉక్కుపాదం మోపాడు నిజాం నవాబు.

- పర్ససత్యనారాయణ

చిల్లర వ్యాపారంలో గుత్తసంస్థల హవా!

త్రినేత్ర : ఆదిత్యబిర్లాగ్రూప్ - 63 స్టోర్స్ ఒక్క హైదరాబాద్ లోనే ఉన్నాయి. మొత్తం 170 సూపర్బజార్లు పని చేస్తున్నాయి.

టైంట్ : టాటాగ్రూప్ - వెస్ట్ సైడ్ పేరుతో 12వేల చదరపు అడుగుల షాపింగ్ సెంటర్ను హైదరాబాద్లో నిర్వహిస్తున్నది.

రిలయన్స్ ఫ్రెష్ : రిలయన్స్ (ముకేశ్అంబానీ)- జంటనగరాలలో 50వేలు చదరపు అడుగుల విస్తీర్ణంగల 20పైగా పెద్ద స్టోర్స్ను నడుపుతున్నది.

షాపర్స్ స్టాప్ : ఎ.కె.రహీజా - 1998లోనే హైదరాబాద్లో ప్రవేశం. బేగంపేట ప్రాంతంలో 60వేల చదరపు అడుగుల వైశాల్యం గల 5 అంతస్తుల భవనంలో వున్న అతిపెద్ద కాంప్లెక్స్.

స్పెన్సర్ సూపర్ స్టోర్స్ : ఆర్.పి.గోయంకా - నగరంలో 15 స్టోర్స్ను నిర్వహిస్తున్నది. ముషీరాబాద్లో 'జయంట్' ప్రారంభించి స్పెన్సర్ హైపర్ మార్కెట్గా పేరు మార్చారు.

వండ్లు, కూరగాయలు అమ్ముకునేందుకు 300ల 4 చక్రాల తోపుడుబండ్లకు అనుమతి కోరుతూ ఐటీసి - హైదరాబాద్ మున్సిపల్ కార్పొరేషన్ అధికారులకు అర్జి పెట్టారు.

చిల్లర సరకుల వ్యాపారంలోకి విదేశీ పెట్టుబడులు (ఎఫ్డిఐ) అనుమతించాలన్న కేంద్రప్రభుత్వ ప్రతిపాదనలకు ప్రజల నుండి విముక్త వ్యక్తమౌతున్న కాలం. సాంప్రదాయంగా చిల్లర వ్యాపారంపై ఆధారపడి జీవిస్తున్న కోట్లాది కుటుంబాల పొట్టగొట్టినట్లే చట్టాల లొసుగులు ఆధారంగా టాటా, బిర్లా, రిలయన్స్, గోయంకా వంటి పెద్ద కార్పొరేట్ సంస్థలు ఈ రంగంలో ప్రవేశిస్తున్నాయి. హైటెక్ సిటీగా చెప్పబడే హైదరాబాద్ నగరం ఈ సంస్థలను విశేషంగా ఆకర్షిస్తున్నది. ఇవి నగరవాసుల జీవనశైలిని నిర్దేశిస్తున్నాయి. రెక్కల కష్టంపై ఆధారపడి జీవించే అసంఘటితరంగం కార్మికులు ధరల పెరుగుదలకు ఈ సంస్థలు కొంత .. భయపడుతున్నారు. త్రినేత్ర తదితర సంస్థల గోడౌన్లపై నిఘా సంస్థల దాడిలో భారీగా నిత్యావసర సరకులు నిల్వలు బయటపడటం వారి భయాలను నిజం చేస్తున్నాయి.

ప్రాథమిక విద్య, వైద్యరంగాలకు అధిక తర ప్రాధాన్యతనివ్వాలి. మానవ వనరుల అభివృద్ధిపై దృష్టి పెట్టాలి. అప్పుడే ఆర్థిక సంస్కరణల ఫలితాలు బడుగు, బలహీనవర్గాలకు కూడా అందుబాటులోకి వస్తాయి. - అమర్త్యసేన్.

ఫిబ్రవరి 19న ఆర్థికమంత్రి రోశయ్యగారు 2007-08 వార్షిక బడ్జెట్ను ప్రవేశపెట్టారు. ఆయన ప్రసంగంలో ప్రముఖ ఆర్థికవేత్త, నోబుల్ బహుమతి గ్రహీత 'అమర్త్యసేన్' పేరును పలుమార్లు మలచినట్లు రాష్ట్ర ప్రజలు భ్రమింపజేసే యత్నం చేశారు. అంకెల గారడీ, వాక్ చాతుర్యాన్ని మసాలాగా వినియోగించారు. చెట్టు పేరు చెప్పి కాయలు అమ్ముకునే ప్రయత్నం చేశారు.

రాష్ట్రం ఏర్పడిన తర్వాత ప్రవేశపెట్టిన (రూ.80వేల కోట్లతో) అతిపెద్ద బడ్జెట్గా ప్రభుత్వం చెప్పుకుంటున్నది. తమది

'సామాజిక బడ్జెట్'గా పాలకులు కీర్తించుకుంటున్నారు. ఈ వాస్తవాన్ని ఈ బడ్జెట్లో సామాజిక సంక్షేమానికి నిధులు మరింత కోతపడ్డాయి. చంద్రబాబు నాయుడు పాలన యావత్తూ ప్రపంచబ్యాంకు కనుసన్నలలో నడచింది. బడ్జెట్ యాజమాన్య (ఆఫ్ఆర్, బిఎం) చట్టం అమలు పేర సంక్షేమానికి కత్తెరపడింది. వై.ఎస్.రాజశేఖరరెడ్డిగారి కాలంలో ప్రపంచీకరణ విధానాల అమలు వేగం పుంజుకుంది. జలయజ్ఞం పేర విద్య, వైద్యరంగాల కేటాయింపులకు అంటకత్తెర వేశారు. ఈ రంగాల నుండి ప్రభుత్వం వేగంగా తప్పుకుంటున్నది. అందుకే ప్రభుత్వ పాఠశాలల స్థానంలో 'కాన్సెప్ట్ స్కూల్స్' బడ్జెట్లో ప్రతిపాదించారు. ప్రాథమిక ఆరోగ్య కేంద్రాల ప్రైవేటీకరణకు మార్గం సుగమం చేసే విధంగా ఆ రంగానికి కేటాయింపులున్నాయి.

తెలుసుకుందాం

నవరత్నాల జాబితాలోకి 7 సంస్థలు

గతంలో 9 ప్రభుత్వరంగ సంస్థలకు నవరత్నాల హోదాను కేంద్రప్రభుత్వం కల్పించింది. ఈ సంస్థలు దేశంలో, విదేశాలలో సంయుక్త పరిశ్రమల ఏర్పాటుకు అధికారం కలిగి వుంటాయి. ప్రభుత్వం నియమించిన ఉన్నతస్థాయి కమిటీ (బి.కె.చతుర్వేది నాయకత్వం) క్రింది 7 సంస్థలను నవరత్నాల జాబితాలో కలపాలని నిర్ణయించింది.

1. హిందూస్థాన్ ఎయిరోనాటిక్స్ లిమిటెడ్ (హెచ్ఎఎల్)
2. నేషనల్ అల్యూమినియం కంపెనీ (నాల్కో)
3. నేషనల్ మినరల్ డెవలప్మెంట్ కార్పొరేషన్
4. రూరల్ ఎలక్ట్రిఫికేషన్ కార్పొరేషన్
5. పవర్గ్రిడ్ కార్పొరేషన్ ఆఫ్ ఇండియా
6. పవర్ ఫైనాన్స్ కార్పొరేషన్
7. భారత్ ఎలక్ట్రానిక్స్ లిమిటెడ్ (బిఇఎల్)

బిహెచ్ఇఎల్, ఎన్టిపిసి, ఎన్ఎఐఎల్, జిఎఐఎల్, ఓఎన్జిసి, ఐఓసి, హెచ్ఐసిఎల్, ఎంటిఎన్ఎల్, బిఎస్ఎన్ఎల్, షిప్పింగ్ కార్పొరేషన్లకు ఈ అవకాశం దక్కలేదు.

అభివృద్ధి ముసుగులో మోసం 'గురు'!

ఓ సాధారణ పెట్రోల్ బంక్ కుర్రాడు అంచలంచెలుగా ఎదిగి 75వేల కోట్ల రూపాయల ఆర్థిక సామ్రాజ్యానికి అధిపతి కావడం 'ధీరుబాయ్ అంబానీ' సృష్టించిన వర్తమాన వాణిజ్య చరిత్ర. ఈ చరిత్రను దర్శకుడు 'మణిరత్నం' సెల్యులాయిడ్ పై తనదైన శైలిలో మలచడానికి దుస్సాహసం చేశాడు. నైతిక విలువలకు తిలోదకాలు ఇవ్వడమే అభ్యంతరకరం.

అక్రమాలను సక్రమాలుగా చూపడం, ఖల్ నాయక్ పాత్ర గురుకాంత్ దేశాయ్ ను (అభిషేక్ బచ్చన్) నాయక్ గా (హీరోగా) చూపడం సమర్థించరానివి. చెడుకు అడ్డుకట్ట వేస్తూ మంచిని సమర్థించే సత్యశోధక జర్నలిస్టు పాత్రలో మాధవన్ ను ప్రవేశ పెట్టినప్పటికీ మధ్యలోనే ఆ పాత్రకు అర్థంతరంగా భరతవాక్యం పలకడంతో అనైతికతను ప్రోత్సహించడమే అయింది.

ధీరూభాయ్ అంబానీ ఆర్థిక సామ్రాజ్య ఎదుగుదల అనేది నాణానికి ఒకవైపు. ఆ క్రమంలో ఆ బుల్ డోజర్ క్రింద ఎన్ని బక్క ప్రాణాలు నేలకొరిగాయో అంతుపట్టదు. 1985లో న్యూ టెక్స్ టైల్ పాలసీ (నూతన జొళి విధానం)ని అప్పటి ప్రధాని రాజీవ్ గాంధీ రిలయన్స్ అంబానీ వంటి పారిశ్రామికవేత్తల ప్రయోజనార్థమే ప్రవేశపెట్టారన్నది యధార్థం. తత్ఫలితంగా ఆ కాలంలో సంభవించిన వేలాదిమంది పత్తిరైతుల ఆత్మహత్యలు, చేనేత కార్మికుల ఆకలిచావులు నాణానికి మరోవైపు.

చిత్ర పరిధిలో ఈ విషయం లేకున్నప్పటికీ నర్మగర్భమైన యధార్థాలను ఏదో ఒక రూపంలో వెలికితీసి ప్రజలకందించడం కళాకారుని బాధ్యతగానే ఉంటుంది.

స్వాతంత్ర్యానంతర తొలి దినాల నుండి కథ ప్రారంభమవుతుంది. మహాత్మాగాంధీ జన్మస్థలం సౌరాష్ట్రం. ఆ రాష్ట్రంలో క్రమశిక్షణకు పట్టంకట్టే ఓ సాధారణ ఉపాధ్యాయుని కొడుకు గురుకాంత్. చిన్నప్పటి నుండి అతనికి వ్యాపారం మీదే ఆసక్తి ఎక్కువ. చదువులో రాణించలేని గురుకాంత్ టర్కీ వెళ్ళి ఓ ఆయిల్ కంపెనీలో పెట్రోల్ బాయ్ గా చేరుతాడు. వయస్సుతోపాటు వాణిజ్య తెలివితేటలు సంపాదిస్తాడు. ఓనర్ కితాబుగా ప్రమోషన్ ఇచ్చినప్పటికీ, ఆ కితాబు, ప్రమోషన్ తనకే ఉపయోగపడాలనే లక్ష్యంతో టర్కీ నుండి బొంబాయి వచ్చి స్వయంగా వ్యాపారం ప్రారంభిస్తాడు. తన తెలివితేటల్ని, శ్రమని, కాలాన్ని, చివరకు ప్రేమను అన్నింటినీ పెట్టుబడి-లాభం అనే జోడు గుర్రాలపై దోడు తీయిస్తుంటాడు. పబ్లిక్ పేర్స్ ప్రారంభిస్తాడు. పాలిస్టర్ ఫ్యాక్టరీలను స్థాపిస్తాడు. నర్కారు చట్టాలను తనకు అనుకూలంగా మలచుకోవడంగాని లేదా ధిక్కరించడంగాని సునాయశంగా చేసుకుంటూపోతాడు.

'కుదరదు' అనే మాట అతగానికి నచ్చదు. ఊర్ధ్వముఖంతో

ముందుకు సాగిపోవడమే ఆయనకు తెలుసు. తన సామర్థ్యంపై అపారమైన నమ్మకం. సమయమిస్తే దేశాధినేతలను కూడా బురిడీ కొట్టించగలననే ధీమా. ఈ క్రమంలో భిన్నాభిప్రాయాలకు తావివ్వడం, విమర్శలను పట్టించుకోవడం స్వతహాగానే నచ్చదు. వ్యాపారమే అతనికి తొలిప్రాణం ప్రాధాన్యత. ఆ తర్వాతే తక్కినవి.

ప్రభుత్వానికి చెల్లించాల్సిన పన్నులు ఎగ్గొడ్తూ తిమ్మిని బమ్మిని, బమ్మిని తిమ్మిని చేస్తుంటాడు. ఎగుమతి దిగుమతులలో గోల్ మాల్ చేస్తాడు. ఒక్కొక్కటి బయటపడటంతో సర్కార్ ఎంక్వైరీ కమిషన్ వేస్తుంది. కంపెనీలకు సీలువేసి విచారణ చేపడుతుంది. ఎదురేలేదన్న తనకు ఈ ప్రతికూల చర్యలు పరాకాష్ఠకు చేరడంతో గుండెపోటువచ్చి పక్షవాతానికి గురౌతాడు.

ఇన్వెస్టర్లకు (ఆ పేరుతో తనకు, తమ సంస్థలకు) లాభాలు సమకూర్చేందుకు ఏం చేసినా తప్పులేదంటాడు. తప్పులు చేయడం సరైనదేనని వాదిస్తాడు. "నా పాలిస్టర్ బట్టల వలననే దేశం బట్ట ధరిస్తున్నది. నన్ను బజారుకీడిస్తే, దేశాన్ని వస్త్రాపహరణం గావించినట్టే" అన్న అహంభావాన్ని ప్రకటిస్తాడు.

చివరకు 'బాపూజీ నాడు శాసనోల్లంఘన చేశాడు, నేడు నేను దేశాభివృద్ధికోసం(?) చట్టాలను ధిక్కరించడం తప్పా?' అనే వరకు వెళ్తాడు.

కమిషన్ సభ్యులు చేసేది ఏమిలేక తమ పరిధిలో రెండు నేరాలకు మాత్రం జరిమానా విధించి వదిలేస్తారు.

సంపదకు మూలమైన శ్రమను, శ్రమజీవిని భూస్థాపితం చేసి 'వ్యాపారమే అభివృద్ధి' అనే పెట్టుబడిదారి సిద్ధాంతానికి ఆకర్షణీయమైన నగ్నరూపం ఈ చిత్రం. ప్రపంచీకరణను ముందుకు తీసుకుపోయే క్రమంలో బహుళజాతి సంస్థలను పుట్టించి సారధ్యం వహించే వారినే హీరోలుగా చూపడంలో వింతలేదు. కాని మానవీయ కోణమే శేషప్రశ్నగా మిగిలిపోతుంది.

ప్రకృతి అందాలతో, ఐశ్వర్య అందాలను కలబోయడం, సున్నితమైన ప్రేమసంబంధాలను ఎలాంటి ఇతివృత్తంలోనైనా అందంగా ఇరికించడం మణిరత్నానికి వెన్నతో పెట్టిన విద్యని వేరుగా చెప్పక్కర్లేదుగా.

- శైలి

జలమంటే జనమే

డా॥ఎన్.గోపి

కవిత

నీటికి వెల ఎంత?

నీటికి విలువెంత?

దుర్ఘక్షానికి సుఖక్షానికి

మధ్యనున్న వ్యత్యాసమే

నీటి విలువ.

నీటిని ధనంతో లెక్కించడం

అమానుషం.

అవసరాన్ని బట్టి

మూల్యామూల్యాల బేరీజు.

అవసరానికి పాఠ్యాలు రెండు

ఒకవైపు కరువు రాపిడి

మరోవైపు వాణిజ్యం దోపిడి.

వ్యాపారం

ఎంత అందంగా ఎదురొస్తుందో

అందరికీ తెలుసు.

“వెలకైతే మాత్రం

శుద్ధ జలాన్నిస్తున్నాం కదా

జల సంపదకన్నా

ఆరోగ్య భాగ్యం మరీ ముఖ్యం”

దప్పికను

మెప్పించే వాదమిది.

“నీటికి జబ్బు తెచ్చేదీ నువ్వే

చికిత్సా నీదేనా తండ్రీ”

ప్రాణికోటి సొత్తయిన జలం మీద

స్వార్థం నీడలు పడుతున్నాయి.

పక్కకు జరపండి.

గుత్తాభిపతులకు నీటిని

ధారాదత్తం చేస్తే ఏమవుతుంది?

నీటిపన్ను రెట్టింపవుతుంది

సామూహిక బావులు కూడా

పరాయి అంగళ్లవృతాయి

చివరికి

వానను నిల్వ చేసుకోవాలన్నా

వారి కనుసన్నల్లోనే జరుగుతాయి.

బోలీవియాలో

జరిగిందేమిటి?

నీటిలో పుట్టిన విద్యుత్తులా

ఉద్భవాలు ఉరమలేదా.

సిగ్గు చేటయిన ఒప్పందాన్ని

మొగ్గలోనే తుంచేశారు ప్రజలు.

జలమంటే జనమనీ

చిన్నదేశం నిరూపించిన

పెద్దబాటలో

ప్రపంచమంతా పరిక్రమించాలి.

జలానికి గోడలు కడితే

జనం వేడెక్కుతుంది జాగ్రత్త!

కసిదీర్చుకుంటాను

పెరుగుచున్న ధరలతో

చాలీచాలని కూలితో

సర్దుబాటు ఎల్లాగో

అంతుబట్టకున్నది!

కూలెంత తెచ్చినా

చాల లేదా అంటే

ఏం జెప్పాలి??

బియ్యం ధర జాశాక

కొనతాననిపించి

నూకలివ్వమంటే వాడు

సగం మట్టి యిచ్చాడు.

ఏ పది రూపాయలతో

కూరగాయాలకునేవెళ్ళి

ఏమి కొనాలో తోచక

వెర్రి మొగమేశాను.

మూడు రూపాయలిచ్చి

చింతపండు అడిగితే

శెట్టిగారు నవ్వాడు

చిన్నబుచ్చుకున్నాను.

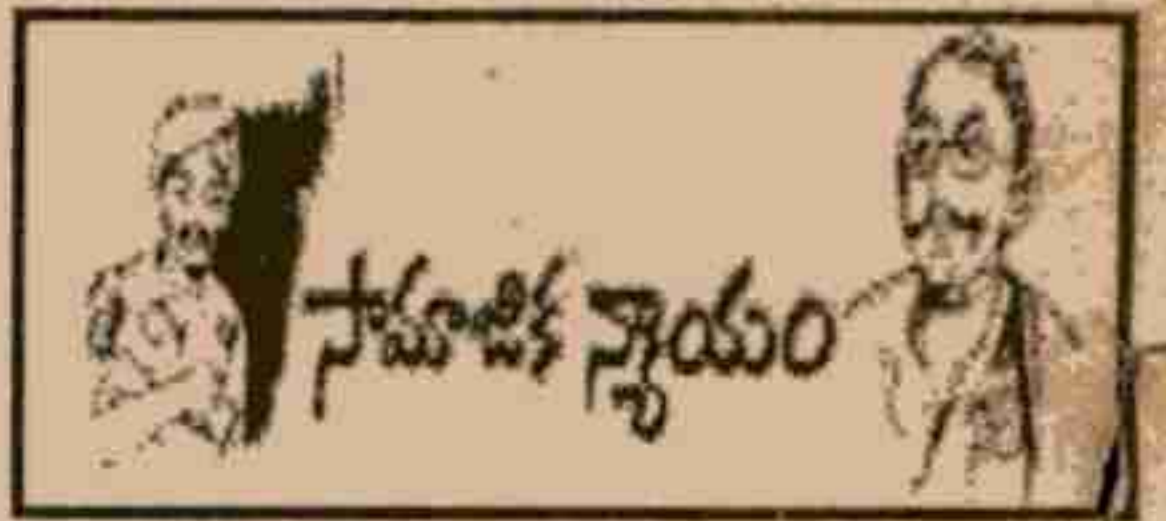
ధరలు బెంచు సచ్చినోళ్ళు

తరిమి తరిమి వారిపైన

కసి దీర్చుకుంటాను.

- జి.వెంకటేశ్వర్లు

దళితుల చారిత్రాత్మక విజయం

రాష్ట్ర సామాజికోద్యమ చరిత్రలో 2007 ఫిబ్రవరి 27 చిరస్మరణీయమైనది. కులవివక్ష వ్యతిరేక పోరాట సంఘం (కెవిపిఎస్) వీరోచిత పోరాటఫలితంగా ప్రభుత్వం దిగివచ్చింది. దళితుల అభ్యున్నతికి ఉపకరించే స్పెషల్ కాంపొనెంట్ ప్లాన్ అమలు చేస్తామని, దళితుల హక్కులపై చైతన్యం కలిగించడానికి ప్రభుత్వమే క్యాంపెయిన్ విస్తృతంగా నిర్వహించడానికి దళితబాట ఏర్పాటుకు, ఎస్సీ, ఎస్టీ కమిషన్‌ను ఏప్రిల్ 14లోపు పునరుద్ధరిస్తామని కూడా అసెంబ్లీలో ముఖ్యమంత్రి ప్రకటించారు. మిగతా డిమాండ్స్ సంఘ నాయకత్వంతో సాంఘిక సంక్షేమమంత్రి చర్చించి పరిష్కరిస్తారని హామీ ఇచ్చారు. కుల వివక్ష, అంటరానితనం నిర్మూలనకై పోరాడే శక్తులకు మరింత ఉత్సాహాన్ని నింపినరోజు.

కెవిపిఎస్ రాష్ట్ర ఉపాధ్యక్షులు, సిపిఐ(ఎం) రాష్ట్ర కార్యదర్శి బి.వి.రాఘవులుగారి నాయకత్వాన హైదరాబాద్‌లో ఫిబ్రవరి 23 నుండి నిరవధిక నిరాహారదీక్ష ప్రారంభమయింది. ఈ దీక్ష జరుగుతున్న అన్యాయాన్ని బహర్గితవరించింది. వారికి కేటాయించాల్సిన నిధులెన్నో, కేటాయిస్తున్న వెన్నో విస్తృతంగా చర్చనీయాంశం చేసింది.

“స్పెషల్ కాంపొనెంట్ ప్లాను (ఎస్.సి.పి.)” పేరిట కేంద్ర ప్రభుత్వం ఒక పథకాన్ని ప్రవేశపెట్టింది. దాని ననుసరించి దళితుల జనాభా దామాషా ప్రకారం బడ్జెట్‌లో నిధులు కేటాయించాలి. దానికి సంపూర్ణ అజమాయిషి చేయగలిగే ప్రత్యేక యంత్రాంగముండాలి. దానినే ‘నోడల్ ఏజెన్సీ’ అంటారు. కెవిపిఎస్ డిమాండ్లలో ఇది కీలకం.

మన రాష్ట్రంలో 16.2% దళితులున్నారు. వారికి బడ్జెట్‌లో ఆదామాషాలో నిధులు కేటాయించాలి. కాని ఎన్నడు 5% మించి కేటాయించలేదు. గత 15 సంవత్సరాలలో దళితులకు కేటాయించిన రు.15వేల కోట్లు సంపన్నవర్గాల ప్రయోజనాలకు మళ్ళించారు. 2005-06 నిధులలో కేవలం 71 ప్రభుత్వ శాఖలకుగాను 28శాఖలలో మాత్రమే ఎస్.సి.పి. అమలు చేశారు.

దళితులకు కేటాయించిన, ఆ కొద్దిపాటి నిధులు కూడా ఖర్చుకు నోచుకోవడం లేదు. 2005-06 రాష్ట్ర బడ్జెట్‌లో కేటాయింపులు, వాస్తవంగా చేసిన ఖర్చు పరిశీలిద్దాం :

పద్దు	కేటాయింపు	ఖర్చు (కో)	ఖర్చుశాతం
దళితులు	రూ.1020	రూ.629	61.66
హాస్టల్స్	రూ.229	రూ.227	99.12
స్కాలర్‌షిప్స్	రూ.327	రూ.176	53.82
రెసిడెన్షియల్ సర్కిల్స్	రూ.264	రూ.122	46.21
ఎల్‌సి కార్పొరేషన్	రూ.113	రూ.60	53.09

నడుస్తున్న ఆర్థిక సంవత్సరంలో రు.1574కోట్లు 588 కోట్లు మాత్రమే ఖర్చుచేశారు. ఎస్సీ ఫైనాన్స్ కార్పొరేషన్ 2006-07లో 173కోట్లు కేటాయించి కేవలం 63కోట్లు మాత్రమే ఖర్చు చేశారు.

కేటాయింపులను సక్రమంగా రప్పించడానికి, వచ్చిన వాటికి సక్రమంగా ఖర్చు చేయించడానికి “నోడల్ ఏజెన్సీ” ఏర్పాటు అవసరమని కెవిపిఎస్ డిమాండ్ చేసింది.

దళితులకు జనాభాననుసరించి రావల్సిన నిధుల కోటా వస్తే దళితుల పిల్లల స్కాలర్‌షిప్ సమస్య ఇంత తీవ్రంగా ఉండదు. మెస్చార్జీలు అతి స్వల్పంగా వుండవు. అర్థాకలి రోజులు పోతాయి. నిరుద్యోగుల బ్యాంక్‌లాగ్ పోన్యాలను భర్తీ చేయడానికి నిధులనుపయోగించవచ్చు. భూమిలేని దళితులకు భూమి కొని ఇవ్వచ్చు. కొద్దిపాటి భూమి వున్న వారికి సాగునీటి వసతి, బోర్లు, కరెంటు తదితర సౌకర్యాలు పెంచవచ్చు. దళితులు కూడా చిన్నపాటి పరిశ్రమలు స్థాపించుకొనే అవకాశాలు రావచ్చు.

కాని పాలకులకు ఇది రుచించని విషయం. అందుకే ఈ అంశాన్ని చర్చకు రాకుండా చేశాయి. దాటవేస్తూ వస్తున్నాయి. కెవిపిఎస్ తదతర సామాజికన్యాయ పోరాట శక్తులు నిరంతరం ఆందోళన చేస్తున్నా ప్రభుత్వాలు ఎస్.సి.పి. అమలు పూనుకోలేదు. నోడల్ ఏజెన్సీకి ససేమిరా అన్నది.

అందుకే కెవిపిఎస్ నిరవధిక నిరాహారదీక్షకు సిద్ధపడింది. న్యాయంగా సంఘఉపాధ్యక్షులు బి.వి.రాఘవులు గారే నిరాహారదీక్షలకు నాయకత్వం వహించారు. రాష్ట్రంలోని అన్ని జిల్లాల నుండి నాయకులు ఈ నిరాహారదీక్షలో భాగస్థులైనారు.

ఈ దీక్షకు దళితసంఘాలు, కులవ్యతిరేక సంఘాలు, సామాజిక న్యాయపోరాట శక్తులన్నీ, తమలో ఎన్ని విభేదాలున్నా ప్రక్కనబెట్టి మద్దతిచ్చాయి. మందక్రిష్ట మాదిగ, జూపుడి ప్రభాకర్, కారెంశివాజి తదితర కులసంఘ నాయకులు, మల్లెపల్లి లక్ష్మయ్య, ప్రొఫెసర్ సత్యనారాయణ తదితర మేధావులు, ప్రొఫెసర్ హరగోపాల్, కంచెబలయ్య, ప్రొఫెసర్ ముసలయ్య తదితర మేధావులంతా శిబిరానికొచ్చి సంఘీభావం ప్రకటించారు. వివిధ ఉద్యోగ, ఉపాధ్యాయ, కార్మిక సంఘాలు సంఘీభావం తెలుపారు. అన్ని ప్రతిపక్ష పార్టీలు మద్దతు తెల్పాయి. దీక్ష శిబిరం నిరంతరం కోలాహలంగా, జాతరగా సాగింది.

రాష్ట్ర అసెంబ్లీలో రెండు రోజులపాటు అన్ని ప్రతిపక్షాలు కెవిపిఎస్ డిమాండ్లు పరిష్కరించాలని, నిరాహారదీక్షలు విరమింపజేయాలని పట్టుపట్టాయి. వివిధ జిల్లాలో దళితులు చైతన్యమై ఎక్కడికక్కడ ఆందోళనలు ఉధృతం చేశారు. ప్రదర్శకులను హైదరాబాద్ రానివ్వకుండా పోలీస్‌లు లారీలను ఎక్కడికక్కడే ఆపారు. నాయకులను అరెస్టు చేశారు. అయినా ఫిబ్రవరి 27న ‘ఛలో అసెంబ్లీ’ ర్యాలీ బ్రహ్మాండంగా జరిగింది. ఎట్టకేలకు ప్రభుత్వం దిగివచ్చి దళితుల ప్రధాన డిమాండ్లు ఒప్పుకున్నది. అందుకే ఈ విజయం సామాజిక న్యాయ చరిత్రలో చిరస్మరణీయంగా మిగులుతుందనడంలో సందేహం లేదు.

- జి.రాములు

సంక్షేమానికి విజయం

కెవిపిఎస్ పోరాట దృశ్యమాలిక

దీక్షా శిబిరాన్ని ప్రారంభించిన కెవిపిఎస్ నేత

దీక్షా శిబిరాన్ని ప్రారంభించిన కెవిపిఎస్ నేత

దళితుల హక్కుల సాక్షాత్తుడికంటే నిలబడతాం

ముగింపు సభలో ప్రజలకు అభినందన

దీక్షా శిబిరాన్ని ప్రారంభించిన కెవిపిఎస్ నేత

కార్మికవర్గ పోరాటాల సారథి సిఐటియు
మహేంద్రా & మహేంద్రాలో ఘనవిజయం సాధించిన సందర్భంగా
సి.ఐ.టి.యు. మెదక్ జిల్లాఅధ్యక్షులు

కా॥ చుక్క రాములుగారికి శుభాకాంక్షలు

శ్రీ బి.రాంచందర్
వర్మింగ్ ప్రెసిడెంట్

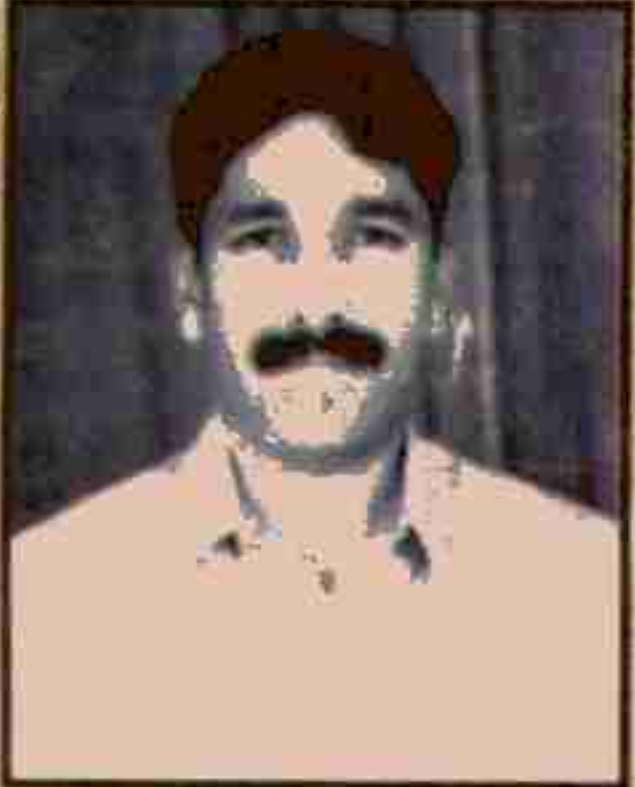

శ్రీ పి.రాజరెడ్డి
జనరల్ సెక్రటరీ

శ్రీ చుక్క రాములు

శ్రీ కె.చంద్రశేఖర్
చీఫ్ వైస్ ప్రెసిడెంట్

శ్రీ పి.లక్ష్మారెడ్డి
వైస్ ప్రెసిడెంట్

శ్రీ పి.రఘు ప్రసాద్
వైస్ ప్రెసిడెంట్

శ్రీ ఎం.డి.ఫరూక్
డిప్యూటీ జనరల్ సెక్రటరీ

శ్రీ జి.వెంకటేశ్వరరావు
స్టాఫ్ సెక్రటరీ

శ్రీ కె.కనకరెడ్డి
జాయింట్ సెక్రటరీ

శ్రీ కె.ఎన్.ఎస్
జాయింట్ సెక్రటరీ

శ్రీ ఎం.సుదర్శన్
జాయింట్ సెక్రటరీ

శ్రీ జి.ఉమామహేశ్వరరావు
ఆర్గనైజింగ్ సెక్రటరీ

శ్రీ మహబూబ్ లస్కర్
ఆర్గనైజింగ్ సెక్రటరీ

శ్రీ బి.పి.సి. శేఖర్
ఆఫీస్ సెక్రటరీ

శ్రీ బి.డి.మూర్తి
వెల్ఫేర్ సెక్రటరీ

శ్రీ కె.వీరయ్యగౌడ్
ట్రజరర్

శ్రీ ఎ.రాములు
ట్రజరర్

బి.మల్లారెడ్డి
ట్రజరర్

మహేంద్రా & మహేంద్రా ఎంప్లాయిస్ యూనియన్
జహీరాబాద్, మెదక్ జిల్లా

రి.నెం. ఎ 3107, (సిఐటియు అనుబంధం)

ಮಹಸು ಫೌಂಡೇಷನ್
ಪುಸ್ತಕಾಲ ಪರಿಶೀಲನಾವರದಿ

ಪುಸ್ತಕಂ ಪಂಖ್ಯ	KLVOLIA 398
ಪುಸ್ತಕಂ ಪೆರು	ಶಿಶುಲಗ್ಗ
ತಾರೀಖು	25-8-2023
ಮುಂದು ಅಟ್ಟ	✓
ವೆತುಕ ಅಟ್ಟ	✓
ಮುತ್ತಂ ಪೆಜೆಲು	37
ಪೆದ್ದ ಸೆಜಾ ಪೆಜೆಲು	NO
ಖಾಕೆ ಪೆಜೆಲು	NO
ಲೆಖ ಪೆಜೆಲು	NO
ತಯಾರು ಚೆನಿವದಿ	Mounika
ಪೆಜೆಲು ಖಡದಿನಿವದಿ	Mounika
ಸಿನ್ ಚೆನಿವದಿ	Mounika
ಪರಿಕ್ಷೆ ಚೆನಿವದಿ	AMRUTHA
ಪೆಜೆಲು ಪರಿಚಾನಿವದಿ	
ಲೆಂಡಿಂಗು ಚೆನಿವದಿ	
ಪ್ಯಾಕಿಂಗು ಚೆನಿವದಿ	
ಸಿನ್ ಚೆಯ್ಯವಿವಿ	
ತಪ್ಪುಲು	NO
ಪರಿಶೀಲಿ	9021